

CHENDERA MATA PERAYAAN ULANG TAHUN YANG KE-LIMA
KESATUAN PEKERJA² UMUM SINGAPURA

况星各业职工联合会

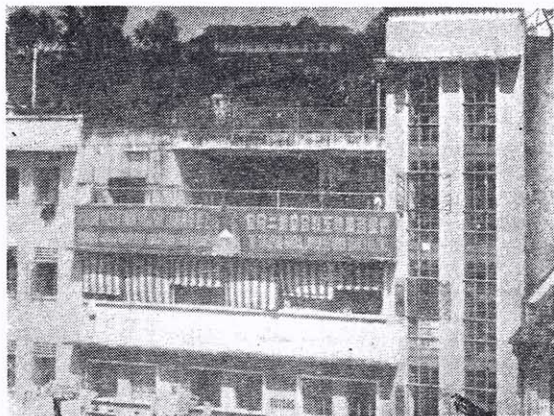
慶祝五週年紀念特輯

செங்கப்பன் பொது தொழி ளாளர் சங்கம் 5-வது ஆ ணைவிடா சங்கபுத்தகம்

SINGAPORE GENERAL EMPLOYEES' UNION 5TH ANNIVERSARY SOUVENIR

Pejabat Daerah No. 2 (Daerah Selatan):
Di-Pindah Pada 1hb August 1959.
Alamat: No. 8-D, Wayang Street,
Singapore. (1) Tel: 75371

第二分會大坡區：1959年8月1日正式遷入
地址：華映街門牌8-D號 電話：75371

Pejabat Daerah No. 1 (Daerah Paya Lebar):
Di-Pindah Pada 10hb January 1960.
Alamat: No. 213-213A, Paya Lebar Road,
Singapore. (14)

第一分會巴爺禮峇區：1960年1月1日正式遷入
地址：巴爺禮峇律門牌213-213A號

總會：1957年4月間正式遷入
地址：小坡密陀律149至151號
電話：26211 33185

Ibu Pejabat: Di-Pindah
Pada Bulan April 1957.
Alamat: No. 149-151,
Middle Road, Singapore. (7)
Tel: 26211 33185

Pejabat Daerah No. 4 (Daerah Bukit Panjang):
Di-Pindah Pada 1hb August 1959.
Alamat: No. 1-D, Bukit Panjang Village,
Singapore. (23) Tel: 69022

第四分會武吉班讓區：1959年8月1日正式遷入
地址：武吉班讓十條石門牌1-D號 電話：69022

Pejabat Daerah No. 3 (Daerah Utara):
Di-Pindah Pada 1hb May 1958.
Alamat: No. 203, Lavender Street,
Singapore. (8) Tel: 22457

第三分會小坡區：1958年5月1日正式遷入
地址：勝明拉街門牌203號 電話：22457

惠存

1960

汎星各業職工聯合會敬贈

汎星各業職工聯合會五週年紀念特刊

——目錄——

Pesanan Tuan Pengurus	Tan Teck Wah	1
過去・現在・將來	主席：陳德華	3
தலைவர் உரை நிகழ்ந்ததும், நிகழ்வதும், நிகழப்போவதும்		4
The Past the Present and the Future	President: Tan Teck Wah	5
Amanah Dari Menteri Buroh Dan Undang ²	K. M. Byrne	6
祝詞	勞工律政部長貝恩先生	7
Message from the Minister for Labour and Law	K. M. Byrne	7
Perkembangan Kesatuan Kita	Setia Usaha Agong	8
會的發展經過	總務股	12
நமது சங்கத்தின் முன்னேற்றம்		15
The Growth of our Union	General Secretary	19
窮人與富人的抗爭	法律顧問：T.T. 拉惹	24
對工人階級問題的新看法	會務顧問：蒂凡那	25
The Few Rich vs the Very Many Poor	Legal Adviser: T. T. Rajah	26
தொழிலாளர் வர்க்க சங்கடங்களை சமாளிப்பதில் புது - முறை		
திரு. சி. வி. தேவன்நாயர் (உபதேசர்)		28
On the New Approach to the Problems of the Working Class	Adviser: C. V. Devan Nair	29
會務顧問獻詞	兀哈爾	30
செய்தி எஸ். உட்ஹால் (உபதேசர்)		31
Message	Adviser: S. Woodhull	32
職工運動面對的新問題	會務顧問：方水雙	33
工會的戰鬥力	總務：布旺	34
Kekuatan Kesatuan Kita	Buang B. Omar Junid	35
The Strength of our Union	Buang B. Omar Junid	35

在一個法西斯國家里的工人運動.....	多米尼·普都查里.....	36
A Workers Movement in a Facist State.....	Dominic Puthucheary.....	37
Bersama²-Lah Untuk Membena Bentang Ekonomi Kesatuan....	Bendahara: Yeow Ee Lih.....	38
同心協力共把經濟堡壘來建立.....	財政：姚以立.....	40
எங்கள் பொருளாதார நிலையை மேலோங்கச் செய்வோமாக.		
திரு. யாவ் ஈ லீவ் (பொருளாளர்).....		41
Let us Consolidate Our Financial Position.....	Treasurer: Yeow Ee Lih.....	42
Perpaduan Kita Dalam Kesatuan Perlu Di-Perkuatkan Lagi....	M. N. Yahaya.....	34
應該進一步加強我們的團結.....	耶耶.....	44
再接再厲，完成新任務.....	中央宣教委員會.....	45
一年來的工作情況與檢討.....	中央組織委員會.....	46
關於工會負責人的修養問題.....	韋.....	48
談工友們的學習.....	火石.....	50
本邦自治後所發生的工潮.....	星工.....	54
從婦女憲章談到婦女問題.....	海.....	56
反黃週前後經過.....	歐京賜.....	57
克服事務主義.....	觀異.....	59
Gambaran² Kehidupan Dan Gerakan 宣教動態與生活圖照.....		60
重視培養工人的寫作者.....	趙萬喜.....	68
決心消滅黃色文化.....	埋黃.....	70
工作與學習.....	英伏.....	72
在生活中鍛煉.....	小幹事.....	73
會員人數表 Anggota² Jumlah-Nya.....		76
工人創作.....		77
有這麼一位女幹事（歌曲）.....	長工詞 石倩曲.....	84
淘洗錫米（歌曲）.....	馬人曲.....	85
編後話.....	編輯委員會.....	86
商業介紹.....		86

Pesanan Tuan Pengurusi Zaman Dahulu, Sekarang Dan Akan Datang.

Oleh Tan Teck Wah

Di-bawah pemerintah Penjajah (Colonialism), luasan hak demokrasi bagi rakyat² telah di-sekat. Chontohnya, kebebasan tentang perlambagaan selalu di-pandang dengan hati yang sangat shak. Dengan sebab itu, bagi sesuatu perlambagaan hendak menjalan-kan pekerjaan-nya dengan pantas sangat-lah susah-nya. Kesatuan kita telah berjuang dengan bersungguh²-nya memaju-kan tugas² dan memelihara-kan kehidupan Kesatuan kita di-bawah keadaan yang tidak baik ini.

Pada masa itu, Kerajaan yang dahulu yang tidak ada binaan yang sempurna dan mempunyai semangat itu telah bermuafakat dengan Kerajaan Penjajah menahan-kan putaran perkhidmatan kebangsaan. Ia memandang pada mereka² yang berjuang atas menchapai kemerdekaan demokrasi sebagai musuh-nya yang padat. Kesatuan kita telah tertimpa oleh perbuatan yang dzalim ini. Ahli² Majlis Jawatan Kerja sebagai Liang Chai Beng, Lim Tze Tah, Lim Chai Wei, Chua Wei Chiat dan Chua Cho Seng telah di-tangkap dan di-buang negeri dengan tidak memberi keterangan yang khusus atas tangkapan mereka itu. Ada lagi sa-kumpol ahli² Jawatan Kerja yang maseh lagi pada masa ini di-dalam penjara. Mereka itu ia-lah Tay Kip Huat dan Lim Chin Joo. Kaum² buruh telah men-

dapat kerugian yang besar oleh kerana perbuatan Kerajaan dahulu yang tidak demokratik itu. Tetapi, kaum buruh tidak akan melupa-kan perbuatan memotong Factory & Shop Workers Union dari dalam daftar dan di-turuti dengan menangkap ahli² jawatan kuasa-nya. Semua perkara² ini akan melekat di-dalam hati kaum buruh sampai bila² pun. Dengan sebab itu perkara² ini berguna di-kenang-kan. Tidak-kah Hari Ulangan Tahun yang kita raya-kan pada hari ini memberi ingatan pada kita perkara² yang lepas di-mana galak-kan yang besar telah di-beri, terutama sakali tentang kemajuan Kesatuan kita yang telah terchapai pada masa sekarang ini? Kita mesti mempelajari segala² kesilapan yang sudah kita tempoh dan menerima semua ini sebagai chontoh bagi menjalan-kan Kesatuan kita pada masa yang akan datang.

Jika kita pandang kebelakang, kita mesti boleh mengerti dengan jelas-nya bagaimana Kesatuan kita menjadi besar mula²-nya dan bagaimana Kesatuan kita telah menentang dan menempohi beberapa kesukaran. Kesukaran ini telah membuka-kan mata pekerja² selepas perjuangan yang panjang. Mereka telah berjaya dalam perjuangan atas memelihara-kan untong mereka.

Pada hari ini, tujuan kita meraya-

kan Ulangan Perhimpunan Tahun Yang Kelima bagi Kesatuan kita ia-lah menyaksikan perkembangan pertubohan kaum buroh. Pada masa ini kita berada mempunyai ahli² sebanyak 20,000 orang. Pertubohan yang besar ini telah menetap-kan diri-nya dengan tegoh pada tanah ayer dan akan berpeluang membina tamaddun yang chantek dan berfaedah.

Sungguh pun pada masa sekarang kita dudok di-dalam keadaan ternah dan menafasi angin baru, tetapi tidak-lah bermaana kita mesti berdiam diri dan tidak mengambil hirau atas apa² yang berlaku pada sa-tiap hari, dan menarek diri dari-pada tugas² kita. Jangan-lah kita tertipu oleh kejayaan yang sedikit ini dan berasa puas hati dengan pertukaran² yang kechil yang telah di-buat baru² ini. Kita mesti faham, sungguh pun keadaan yang ada pada masa ini telah memberi faedah pada kaum buroh, tetapi belum lagi kita menchapai sebagaimana yang kita kehendaki. Kita mesti-lah jangan berpelok tuboh sahaja, tetapi mesti mengguna-kan keadaan ini mendiri-kan kehidopan yang lebeh baik lagi bagi kita.

Sekarang ini kita maseh lagi menentang beberapa masalah yang susah. Masalah menentang perjuangan hidop dan kelaparan maseh lagi ada. Keadaan kehidopan kita maseh lagi tidak bertukar. Semua ini bermaana kita mesti menambah-kan kebolehan kita dan jangan berhenti berjuang bagi menchapai keadaan kehidopan yang lebeh baik. Dengan sebab itu, masalah yang kita akan hadap ada-lah sa-puluh kali ganda susah-nya dari-pada masalah yang lepas. Pekerja² mesti-lah menduga

masalah ini dengan sehabis² kebolehan supaya tamaddun sosialis dengan tidak di-peras oleh siapa² boleh di-chapai.

Di-bawah ini ada di-beri beberapa perkara yang akan datang yang di-agak-kan boleh memberi faedah:

Terutama sekali berkena-an dengan ekonomi; pekerja² semua berharap ekonomi yang kukoh bagi negara kita akan terchapai dengan segera-nya, supaya perkara² pekerja² boleh di-selamat-kan dengan sa-betul-nya. Soalan² pekerjaan dan penganggoran boleh dengan segera di-urai-kan dengan memberi pekerjaan (dan makanan) pada semua raayat. Kaum buroh akan bekerja sama dengan Kerajaan yang ikhlas menjaga hal ehwal raayat-nya dan mendiri-kan ekonomi yang kukoh di-Singapura dengan menjaga keamanan perusahaan dan mempertuboh-kan tamaddun yang tidak berperas.

Yang kedua ia-lah tentang kenegaraan: semua pekerja² berharap tujuan Malaya bersatu dengan mempunyai keamanan, demokrasi dan kemerdekaan akan terchapai pada masa yang lekas. Pada tingkat ini kaum buroh bersetuju berkerja sama dengan Kerajaan yang memelihara-kan hal ehwal pekerja² dan merek akan menyokong Kerajaan dengan penoh tentang menghapus-kan bekas² kuasa Penjajah di-Singapura, supaya perpaduan dengan Malaya boleh di-chapai. Di-bawah masalah tujuan yang panjang masa ini, kaum buroh akan bekerja dengan sahabis² daya upaya akan menchapai chita² mendiri-kan tamaddun sosialis.

過去・現在・將來

回溯過去的日子，確是一段令人憤慨的記載。

在殖民地統治者的制度下，人民的民主權利是極其有限的，單以人民結社自由這點來說，也是很值得懷疑的，在那種惡劣的境況下，往往一個團體要獲得自由自在的發展，是一件極不容易的事。我會也沒有例外地在當時的環境里，努力求生存、求發展。

那時候，失去民族骨氣與靈魂的政府，勾結殖民地統治者，全面迫害人民，鎮壓民族改革運動，舊政府認為一切爭取獨立民主的力量，便是它的敵人，於是，施以強力鎮壓。我會在當時也受到昏瞶的舊政府的一再摧殘。我們的執委梁再明，林石塔，林載偉，蔡維傑，蔡作成，就是在強權暴力底下，毫無聲辯餘地的被強行驅逐出境，另一批執委，鄭激發，林沙烈（清如）今天仍關在監牢里。工人階級蒙受了慘痛的損失。這些事實，在工人階級的腦海里，是永遠忘不了的，正如大家忘不了「各業工廠商店職工聯合會」被吊銷註冊，工人領袖被無理逮捕，並且橫加殘虐一樣，是他們終生牢記的痛心事。

誠然，過去的日子是值得我們追憶的！在我們紀念會的節日的今天，重提這些傷痛的往事，不也可以使大家得到教育和鼓舞？尤其是在我會大步向前的這一階段，我們更需要吸取過去的經驗教訓，作為今後處理會務的參考。

我們追溯過去的日子，於是我們清楚地了解：我會是怎樣的成長起來，又是怎樣渡過當時苦難的歲月，可以說，工人階級經過長期艱苦的鬥爭，直到今天，幾乎全體工人兄弟姐妹們已經覺醒了，他（她）們為維護組織與切身利益的鬥爭，已取得了相當的勝利！

從勝利走向勝利！

今天我們來慶祝我會的五週年紀念節日，我們不禁欣喜着工人隊伍的逐漸強大。目前，我會擁有約二萬名左右的會員，這一大批建國的兵士，屹立在祖國的土地上，正在以他們不屈的意志建造一個無比光輝的美好社會。

雖然現在我們已經置身在一個新的環境里，呼吸着新鮮的空氣，然而，並不是說我們可以無憂無慮地睡大覺，或是百事不管，從工運的洪流中退休享福。我們不應該被勝利衝昏了腦袋，滿足於現狀的若干改變，應當明白，環境的改變，固然給予我們工人階級許多有利的條件，但也相應地給予我們更其偉大的任務。我們不應袖手旁觀現狀，而應着手把現實改造得更美好。今天，我們不是還面對着許許多多的難題嗎？工人階級為生存溫飽的鬥爭，不是仍舊時常發生嗎？我們的生活不是仍然沒有徹底的改變嗎？這一切，不還是要我們加緊努力去奮鬥嗎？因此，今天擺在我們面前的任務比過去十倍的繁重，我們要實現一個沒有人剝削人的社會主義的社會，還有待於我們工人階級堅強不餒地鬥爭的。

談到將來，我們有以下幾點願望：

在經濟上，工人階級希望能夠早日實現一個安定的經濟生活環境，工人階級的利益能夠獲得確切的保障，失業與就業問題能夠解決，做到「人人有工做，人人有飯吃」。工人階級將與一個能真正照顧工人階級利益的政府合作，維護本邦的工業安寧，給予新加坡經濟帶來繁榮，創造一個沒有人剝削人的社會。

在政治上，工人階級祈求能夠早日實現一個和平、民主、獨立、統一的馬來亞。以現階段來說，工人階級願意與一個能照顧工人階級利益的政黨攜手合作，共同奮鬥，剷除殖民地的殘餘勢力，爭取國家的主權完整和領土的統一；在長遠目標來說，工人階級將努力去實現一個理想的社會主義社會！默迪卡！

主席：陳德華

தலைவர் உரை

நிகழ்ந்ததும், நிகழ்வதும், நிகழப்போவதும்

காலனித்துவ ஆட்சியின்கீழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகள் எவ்வளவோ அடக்கமுறைக்குட்பட்டிருந்தது. உதாரணமாக ஒரு இயக்கத்தை உருவாக்கும் சுதந்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அம்முயற்சி மிகுந்த சந்தேகத்தோடு நோக்கப்பட்டது. ஆனபடியால், இந்த விதமான குழ்நிலையின் கீழ் எந்த ஒரு தனிப்பட்ட இயக்கமும் இயங்குவதென்பது கடினமாக இருந்தது. இப்படிப்பட்ட சாதகமற்ற குழ்நிலையினிடையே, எங்கள் சங்கம் உயிரோடிருப்பதற்கும், மோலோங்குவதற்கும் எவ்வளவோ போர்புரிய வேண்டியதாயிற்று.

அந்த நேரத்திலே உறுப்பும் உயிருமற்ற அந்நாளைய அரசாங்கம். காலனித்தத்துவ ஆட்சியாளரோடு சேர்ந்து சதிசெய்து மக்களின் தேசிய எழுச்சியை கொடூரமான அடக்குமுறைக்குள்ளாக்கியது. ஜனநாயக சுதந்திரத்திற்காகப் போரிட்ட மக்களை எல்லாம் எதிரியாகக் கருதியது. அவ்வரசாங்கத்தின் இவ்வித கொடூர செய்கைகளுக்கு எங்கள் சங்கமும் இலக்காகியது. தோழர்கள் வியான்சை பெங், லிம் சீ தா, லிம் சை வீ, சுவா வீ சியாட், சுவா சோ செங் போன்ற செயற்குழு அக்கத்தினர்கள் காரணம் காட்டாது அரசாங்கத்தால் கைது செய்யப்பட்டு நாடுகடத்தப்பட்டார்கள். மற்றும் செயற்குழு அக்கத்தினர்களான தே சீ பாட், லிம் சின் ஜூ இருவர்களும் அவ் அடக்குமுறையின் அத்தாட்சியாக இன்றுவரைக்கும் சிறைச்சாலையில் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்த கைப்பாவை அரசாங்கம் கடைச்சிப்பந்திகள் சங்கத்தின் பெயரை பதவிலிருந்து அகற்றியதும், அதைத் தொடர்ந்து சங்க ஊழியர்களை கைது செய்தும் பாட்டாளிகள் இதயத்தை விட்டு என்றென்றும் அகலாத ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். ஆக்ககரமான தற்போதைய முன்னேற்றத்தை அடைவதற்கு ஊக்கமளித்த இந்த இறந்தகால நிலைவுகளை இன்றைய இவ்வருடாந்திரக் கூட்டம் எங்கள் மனக்கண்முன் நிலைநிறுத்துகின்றதல்லவா?

முன்பு நிகழ்ந்த பிழைகளையெல்லாம் வருங்காலத்தில் எங்கள் சங்கத்தை நடத்துவதற்கு ஒரு வழிகாட்டியாகக் கருதவேண்டும். நாம் சற்று பின் நோக்கிப் பார்ப்போமாயினால் எங்கள் சங்கம் தோன்றுவதற்கும், வளர்ச்சியடைவதற்கும் இடைபூரக இருந்த எத்தனையோ துன்பங்கள் யாவும் மனதின் கண் தோன்றும். எவ்வளவோ காலப் போராட்டத்திற்குப்பின் பாட்டாளிகள் தங்கள் உரிமையை பாதுகாக்கும் வெற்றியை அடைந்து விட்டார்கள்.

இன்றைய இந்த 5வது வருடாந்திரக் கூட்டத்தின் நோக்கம் யாதெனில் எங்கள் பலத்தை மென்மேலும் வவர்ப்பதேயாகும். தற்போதைய மொத்த அங்கத்தினர் 20,000 பேர்களாகும். இந்த பலம் வாய்ந்த பாட்டாளிகள், தங்கள் தந்தையர் நாட்டில் தங்கள் உரிமையை நிலைநாட்டிக் கொண்டார்கள். கருங்காலத்தில் ஒரு செல்வம் கொழிக்கும் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதும் அவர்களின் கையில்தான் இருக்கிறது.

முன்பு எப்போதும் அறிந்திராத குழ்நிலையில் நாம் வாழ்ந்தாலும், இச்சிறு வெற்றியால் ஏமார்ந்து போய் சோம்பேறிகளாகவும், உணர்ச்சியற்றவர்களாகவும் வாழாமல் கிடைத்ததே போதுமென்ற மனப்பான்மையோடிருமல், சீரும், சிறப்பும் வன்மையும் பொருந்திய வாழ்க்கையை அடைய நாம் இந்த குழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். மனிதனே மனிதனைச் சுறண்டாத ஒரு பொதுவுடமைச் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு, நம்மை எதிர்நோக்கியிருக்கும் எவ்விதக் கஷ்டங்களையும் எதிர்ந்து வெற்றிபெற வேண்டும்.

முதலாவதாக இந்நாட்டை ஒரு நிரந்தர பொருளாதாரமுள்ள நாடாக்குவதற்கும் பாட்டாளிகளின் உரிமையை உண்மையிலேயே பாதுகாப்பதற்கும், எல்லோருக்கும் தொழில், எல்லோருக்கும் உணவு என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுவதற்கும், தொழிலாளி-முதலாளி என்ற பூசல் இல்லாத பொருளியலில் வளம்பொருந்திய சிங்கையை உருவாக்குவதற்கும் முயற்சி செய்யும் எந்த ஒரு அரசாங்கத்தோடும் பாட்டாளிகள் ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

இரண்டாவதாக அரசியல் ரீதியில் தொழிலாளர் எதிர்பார்ப்பது ஒரு சமாதான ஜனநாயக சுதந்திர ஐக்கிய மலாயாவை இந்த நிலையில், எந்த ஒரு அரசாங்கம் பாடுபடும் மக்களின் உரிமையைப் பாதுகாக்கின்றதோ, அந்த அரசாங்கத்தோடு இணைந்து நின்று, சிங்கையில் எஞ்சியிருக்கும் காலனித்துவ அதிகாரங்களை அடியோடு அகற்றி மலாயாவோடு ஐக்கியமாவதற்கு பாட்டாளிகள் பாடுபடுவார்கள் என்பது நிச்சயம்.

இந்த நெடுங்கால நோக்கத்தோடு ஒரு பொதுவுடமைச் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் முயற்சியில் பாட்டாளிகள் அல்லும்-பகலும் சோர்வின்றி ஈடுபடுவார்கள் என்பது நிண்ணம்.

THE CHAIRMAN'S MESSAGE

THE PAST, THE PRESENT THE AND FUTURE.

By TAN TECK WAH

Under the rule of Colonialism, the democratic rights of the people were restricted and was greatly hampered. Under this unfavourable circumstances our survival as a united Union depended on hard work and much sacrifice.

The peoples revolutionary nationalist force was suppressed by the former spineless Government, which collaborated with the colonial masters. It regarded the people who fought for democratic rights as its adversaries and our Union suffered as a result of the Government's suppressive acts. Members of the Executive Committee, like Liang Chai Beng, Lim Tze Tah, Lim Chai Wei, Chua Wei Chiat and Chua Cho Seng were arrested and banished. Our former executive members, Lim Chin Joo and Tay Chee Fatt are still in prison. The workers suffered great losses as a result of the undemocratic action by the past Government, such as banning the Factory & Shop Workers Union and the arrest of its officials. These painful events will never be forgotten by the workers and it is worth remembering. This anniversary meeting which we are holding today brings us memories of the past, from which we have drawn inspiration and great progress. We must all learn from our mistakes and use the experience we have gained to improve, strengthen and advance our organisation.

If we look back into the past, we can understand clearly the sufferings our union underwent, which has made the workers conscious of the long and bitter struggle. They have however, won a victory in their struggle for the protection of the workers interest.

Today, we are celebrating the Fifth Anniversary of our Union which has expanded to a total membership of over 20,000 workers. We are a great force of workers with undivided loyalty to our Motherland and will always play our part to bring about a just society.

Today, we are breathing new air, but this does not mean that we should be inactive and unconcerned over important

matters that face us today. Let us not be deceived by the small victory and be contented with little changes, which had taken place quite recently. We must understand that the present circumstances has benefitted the workers but it has not in any respect, brought us what we so desired. We must not stand indolently with folded arms, but should use the present circumstances to build a better form of society.

We are still facing many difficult problems. The problems of struggling against hunger still remains unchanged. All these means that we should increase our efforts and continue our struggle for a better livelihood. Therefore, the task that lies ahead of us today will be more heavier than that of yesterday by tenfold. The workers must however exert fully in this task so that, a socialist society without the exploitation of man by man can be realised.

For the Future we must remember the following:

First, the workers hope that a stable economy can be achieved so that the interest of the workers can be genuinely protected. The problems of employment and unemployment should be solved on the basis of work for everybody and food for everyone. The workers will definitely co-operate with a Government, which genuinely looks after their interest to bring economic prosperity and industrial peace.

Secondly, the workers hope for the early realization of a peaceful, democratic, independant and united Malaya. At this phase, the workers are willing to work hand in hand with a Government, which protects their interest and will work together with the Government to eliminate the remnants of colonial power in Singapore and in their struggle for sovereignty and merger with the Federation. With this long term objectives and the ideal of a Socialist Society, the workers must work harder.

Amanah Dari Menteri Buruh Dan Undang² Untok Penerbitan Chenderamata Kesatuan Pekerja² Umum Singapura.

K. M. BYRNE

Saya merasa sangat gembira menyampaikan amanah ini kepada Kesatuan Pekerja² Umum Singapura pada dewasa perayaan ulang-tahun yang kelima terasasnya Kesatuan ini. Kesatuan saudara ia-lah suatu kesatuan yang telah tampil kemuka, saya maklum, dengan keanggotaan-nya seramai hanya 14 orang pada 4hb. April 1955, akan tetapi ia telah bertambah chepat selama 4½ tahun yang lalu hingga kini ahli²-nya berjumlah kurang lebeh 15,000 orang.

Dasar Pemerintah yang telah diistiharkan untok memperkukuhkan pertubohan² mereka agar kuasa berbantah dengan majikan bertambah kuat telah di-terbitkan. Sebagai memajukan lagi dasar ini, Pemerintah telah mengambil langkah² kearah penyatuan gerakan kesatuan sekerja, kearah memperkukuhkan pimpinan Kongres Kesatuan Sekerja Singapura, dan, seperti saudara² sekalian ketahui, selaku hasil yang pertama dari janji ini, Pemerintah telah menyerahkan suatu bangunan tiga-tingkat yang serba-lengkap dengan semua kemudahan untok Kongres menggunakan-nya sebagai Rumah Kesatuan Sekerja buat sementara waktu.

Sebagai satu langkah lagi untok memperkukuhkan gerakan kesatuan sekerja, pada tanggal 2 September, 1959, Undang² Kesatuan Sekerja (Pindaan) 1959, telah di-jadikan undang² dan mulai di-kuatkuasakan pada tanggal 11 September 1959. Pindaan ini bermaksud untok melaksanakan penghapusan kesatuan² kuning dan serpih satelah penyisatan di-lakukan dan untok menghentikan pendaftaran kesatuan² seumpama itu seterusnya, agar kedudukan pertikaian kesatuan² terhadap majikan² dan persekutuan mereka menjadi lebeh kuat

lagi. Sebagai hasil-nya sebanyak 43 kesatuan telah di-mansuhkan pendaftaran-nya sejak Pemerintah memegang teraju pemerintahan dalam bulan June 1959. Selain itu, beberapa kesatuan telah dibubarkan dengan sukarela atau berchantum guna menubuhkan satu badan yang lebeh kuat danbersatu. Pada tanggal 1 June 1959 terdapat sebanyak 226 Kesatuan. Hari ini ada 176 kesatuan, dan angka ini akan terus menerus menjadi kurang. Tambahan pula, dengan pengurangan bilangan kesatuan, keanggotaan kesatuan² itu kian bertambah dan terus akan bertambah.

Untok melaksanakan dasar Pemerintah "Ketenteraman Industri" dengan keadilan yang telah di-istiharkan itu, maka Kementerian ini telah bekerja keras, agar supaya satu undang² di-luluskan untok mendirikan sebuah Mahkamah Industri yang akan mengendalikan di-masa depan semua pertikaian² di-mana perundingan² telah gagal dan alat perdamaian yang galib tidak begitu berkesan. Mahkamah Industri ini kelak akan berkuasa untok menguatkuasakan dan mewajibkan keatas kedua² pihak majikan dan pekerja supaya melaksanakan anugerah yang di-buat oleh-nya. Saya dapat menjamin Kesatuan Pekerja Umum Singapura dan seluruh kesatuan yang lain yang telah mengalami kekechewaan diwaktu yang lalu bahawa kini Pemerintah berniat untok menjamin ketenteraman industri dengan perantaraan alat Mahkamah Industri, dengan membuat anugerahanugerah yang terikat.

Saya mengucapkan sepenuh kejayaan kepada Kesatuan saudara dalam usaha² saudara hendak memperbaiki nasib pekerja² seluruh-nya.

祝 詞

勞工律政部部长：K. M. 貝恩

我很高興能够在你們慶祝五週年紀念時給你們這篇祝辭。你們的工會，據我所知，是於一九五五年四月四日以十四名會員開始組成的。可是在這最後的四年半里，她却迅速的成長，迄今她已有約一萬五千名的會員了。

政府申言欲增強工會組織，以加強對資方談判的力量。政策業已頒佈。為更進一步履行此政策，政府已採取步驟來促使工運的統一，來增強新加坡職工總會的領導。如所週知，做為一個真摯的保證，政府已移交一座三層樓的建築物，且具備一切舒適的環境，以作為職總的臨時會所。

為了更進一步加強工運，一九五九年九月二日又制定了工會（修正）法案，並於九月十一日起開始生效。這修正宗旨在經過適當調查後吊銷黃色和無聊的小工會，同時不准這類工會的註冊，以便使工會對資方或僱主公會議價的地位增強。此法令的結果，自政府於一九五

九年六月執政以來已有四十三社團被吊銷註冊，同時也有一些工會自動瓦解，或合併起來組成一較強、較統一的團體。於一九五九年六月一日時共有二二六個工會，今天只有一七六個工會，而此數目將會繼續減少。隨着工會數目的減少，工會會員也就日益增加，且將繼續不斷的增加。

為實行政府所宣佈過的「工業公平安寧」的政策，勞工部已努力工作，以便使一設立工業法庭的法令通過。這樣，這個法庭在將來就可處理那些談判破裂或平常促使雙方和好的機構不能再產生效力時的糾紛。工業法庭將有權力來強使資方和勞方執行它所做的裁判。我可向那曾經歷過挫折的新加坡汎星工聯及其他工會保證，政府是想通過工業法庭的機構來制定有拘束效力的裁判以保障工業的安寧。

我願汎星工聯在為改善工人生活上所做的努力都獲得成功。
一九六〇年一月七日

Message From The Minister For Labour And Law For The Souvenir Publication of The Singapore General Employees' Union.

By: K. M. BYRNE

I take great pleasure in giving this message to the Singapore General Employees' Union on the occasion of the celebration of their 5th Anniversary of the foundation of the Union. Yours is a union which started, I understand, with a membership of only 14 on the 4th April, 1955, but it has rapidly increased during the last 4½ years until it now numbers approximately 15,000 members.

The Government's declared policy to strengthen the workers' organisations so as to enhance their bargaining power with employers has been published. In furtherance of this policy, the Government has taken steps towards the unification of the trade

union movement, towards strengthening the leadership of the Singapore Trades Union Congress and, as you all know, as a first earnest of this promise, Government has handed over a 3 storey building which has all the amenities for the Congress to use as a Trade Union House temporarily.

As a further step to strengthen the trade union movement, on the 2nd of September, 1959, the Trade Union (Amendment) Ordinance, 1959, was enacted and came into operation on the 11th September, 1959. This amendment sought to effect the cancellation of yellow and splinter unions after due investigation and to stop further registrations of such unions, in order

that the bargaining position of unions as against employers and their federations would be considerably strengthened. As a result, a total of 43 unions have been cancelled since the Government assumed office in June, 1959. In addition, several unions dissolved themselves voluntarily or merged to form a stronger and more unified body. As on the 1st of June, 1959, there were 226 unions. To-day, there are 176 unions and this will continue to be less and less. Further more with the reduction in the number of unions, the membership of the unions has been increasing and is continuing to increase.

To implement the Government's declared policy of "Industrial Peace with

Justice," the Ministry has been working very hard, to get an ordinance passed to set up an Industrial Court which will in future handle all disputes where negotiations have broken down and the ordinary conciliation machinery has not been effective enough. The industrial Court will then have power to enforce compulsorily on both the employers and the employees the awards made. I can assure the Singapore General Employees' Union and all other unions which have experienced frustration in the past that now Government intends to ensure industrial peace through the machinery of the Industrial Court, making binding awards.

I wish the Union all success in their efforts to better the lot of the workers.

PERKEMBANGAN KESATUAN KITA

OLEH SETIA USAHA AGONG

Perkembangan sa-suatu kesatuan sekerja tidak dapat di pisahkan daripada paktor² yang berikut; yang pertama ialah soal pimpinan, kemudian paktor yang objektif dan perkembangan politik dan kesatuan sekerja. Manakala suatu kesatuan sekerja mempunyai pimpinan yang kukuh yang berazam hendak memperjuangkan kepentingan² pekerja, ia pasti akan di sokong oleh rakyat jelata. Namun demikian kita tidak dapat menafikan bahwa sekali pun pimpinan nya itu kuat perkembangan sa suatu kesatuan sekerja kadang² tergalang; ini terjadi dalam keadaan politik yang merugikan kepada pekerja² dan apabila gerakan kesatuan sekerja terpaksa undor ka belakang. Sebaliknya pula, andai kata pimpinan kesatuan sekerja itu jatuh ka dalam tangan petualang² politik maka perkembangan nya juga akan tergalang sekali pun sausana umum nya adalah baik.

Perlu di tegaskan bahwa perkembangan suatu kesatuan sekerja adalah sa rupa dengan perkembangan gerakan kesatuan kesatuan sekerja umum nya. Perjalanan nya bukan nya mudah sahaja akan tetapi ia menempoh jalan yang rumit kerana paktor² yang sentiasa berubah.

Perkembangan kesatuan kita selama 5 tahun yang lalu telah nyata mempunyai sifat² yang tersebut di atas. Untuk memudahkan Sdra², kita akan membicarakan perkembangan nya di-bawah tiga peringkat yang besar.

1. Dari tarikh pendaftaran hingga kepada penukaran pimpinan.
2. Dari penukaran pimpinan hingga kepada menjelang nya pilihan raya.
3. Sa telah selesai pilihan raya.

1. Dari Tarikh Pendaftaran Hingga Kepada Penukaran Pimpinan.

Kesatuan kita telah di tubuhkan dan di daftarkan pada 4 hb April, 1955. Dari sejak pendaftaran hingga pada waktu pimpinan nya di susun semula ia telah di namakan Kesatuan Pekerja² "Am". Pendaftaran kesatuan kita berkebetulan dengan pelaksanaan perlembagaan Rendel. Di tinjau dari sudut politik ini adalah permulaan suatu zaman baharu pemerintahan kolonial, telah gagal sekali pun mempunyai senjata Undang² Darurat dan mengambil langkah² yang menindas, telah memulakan tipu helah politik mereka yang baharu hasil dari kedudukan yang baharu ini maka pada waktu itu pergerakan kesatuan² pekerja yang

selama ini telah di tindas bertambah giat dan telah menyumbangkan tenaga nya yang besar terhadap gerakan anti-Kolonial.

Nyata lah sa'at ini adalah baik sekali bagi pertumbuhan sesuatu kesatuan sekerja asalkan ia berazam hendak melindungi kepentingan² pekerja dan sanggop pula memberi pimpinan politik dan ekonomi. Bahwa perkembangan yang pesat yang di perolehi oleh kesatuan pekerja² kedai dan kilang telah menjadi bukti yang ternyata.

Malang nya, sungguh pun kesatuan kita telah di lahirkan pada waktu yang baik ia telah "tidor" (hidup segan mati tak mahu) selama dua tahun akibat pimpinan yang tidak chekap, yang tidak sanggop dan tidak memimpin pekerja² dalam perjuangan nya untuk mendapatkan keadaan bekerja yang lebeh sempurna.

Itulah sebab nya maka jumlah bilangan keanggotaan kesatuan kita tidak pun sampai pada angka 500 dalam tempoh 2 tahun usia nya.

2. Dari Penukaran Pimpinan Hingga Kapada Menjelang Pilihan Raya.

Sa hingga tahun 1955 pertumbuhan gerakan kesatuan sekerja yang mengkagumkan telah meninggalkan kesan nya atas politik tempatan dan menakutkan Kerajaan Kolonial Lim Yew Hock itu. Tindakan menindas pergerakan rakyat jelata terus di lakukan oleh penjajah² dan bonika² mereka. Ini membawa kapada "Peristiwa Bulan October 1956" dalam mana ramai daripada ahli² kesatuan kita yang terkemuka telah di tangkap dengan sewenang² nya dan kemudian di buang ka luar negeri; Kesatuan Pekerja² Kedai dan Kilang yang mempunyai 35,000 orang ahli telah di haramkan. Sekali lagi pergerakan kesatuan pekerja memasuki suatu tempoh yang statis (tidak bergerak).

Pada waktu inilah sa kumpolan ahli² kesatuan yang chergas serta ramai bekas pegawai² kesatuan pekerja² kedai dan kilang memulakan tugas yang berat ia itu mengagotor semula kesatuan kita. Mereka ini telah bersatu kerana suatu maksud bersama dan chuba memperkukuhkan pimpinan kesatuan kita agar ia dapat berkhidmat kapada pergerakan kesatuan pekerja umum nya. Ini telah menghasilkan penyusunan semula dalam bulan April 1957.

Dari tarikh itu hingga menjelang pilihan raya kesatuan kita telah bertambah mutunya juga bilangan ahli² nya. Keanggotaan nya bertambah dari pada lebeh kurang 500 orang menjadi lebeh dari 6,000. Pimpinan yang baru ini mula mendapat keyakinan pekerja². Kesatuan kita telah mula bertambah, kita telah mengalami penindasan politik lagi; enam orang ahli² jawatan kuasa kerja kita telah di tangkap dalam "Peris tiwa" 22 hb August 1957" namun langkah² ini tidak dapat menchegeh kesatuan kita daripada menjadi bertambah kuat.

Untuk menyesuaikan dengan pertumbuhan yang giat ini kita telah meminda perlembagaan kita dalam Bulan October 1957, dengan mana kuasa mutlak kesatuan adalah terletak di dalam meshuarat perwakilan pusat dan badan kerja yang tertinggi ialah Jawatan Kuasa Kerja Pusat. Di seluroh daerah² Jawatan Kuasa telah di bentok untuk menjalankan tugas masing² dalam tiap² daerah. Di bawah Jawatan Kuasa Pusat terdapat pelbagai Jawatan Kuasa² Kechil seperti penyusunan, propaganda, perhubungan, tata-tertib dan sebagainya yang melaksanakan dasar² yang di tetapkan oleh Jawatan Kuasa Kerja Pusat.

Apabila perlembagaan baharu telah di luluskan pada penghujung bulan October, 1957, kita telah menerbitkan ranchangan kita yang pertama dan kita telah menyatakan dengan jelas nya tugas² kita, ia itu dalam kesatuan kita hendak lah di peroleh perpaduan di antara ahli², perhubungan yang lebeh rapat di antara puchok pimpinan dan rakyat jelata. Di samping itu kita bersedia untuk bekerja sama dengan kesatuan sekerja yang lain yang melindungi kepentingan² pekerja. Dalam tempoh 2 tahun yang perlembagaan baharu berjalan kuat kuasa nya tugas kita ialah menyatu padukan ahli², memperkukuhkan kesatuan kita dan mara kahadapan di bawah panji² yang sama.

Tentang penyusunan kesatuan kita ada empat daerah sabelum pilihan raya iaitu Daerah pertama di nomber 496 MacPherson Road, Paya Lebar; Daerah yang kedua bertempat di nomber 35 South Bridge Road; Daerah yang ke tiga di nomber 203 North Bridge Road; dan Daerah yang ke empat terletak di Bukit Panjang dalam bangunan

Kesatuan Pekerja² Bahan² Pakaian.

Pengalaman telah menjunjukkan kita bahwa tidak ada alat propaganda tanpa suatu pertubohan dan pertubohan itu tidak dapat di perkuatkan tanpa alat propaganda yang chekap. Maka di antara kedua ini sama penting nya. Kita telah mengadakan pelbagai jenis darjah² dan di bawah ini kita perturunkan jenis pergerakan² serta para peserta yang mengambil bahagian.

Jenis Darjah	Bilangan Darjah	Bilangan Peserta
Kebudayaan	4	110 orang
Menengah	2	33 "
Rendah Tinggi		
(Primary yang tinggi)	4	69 "
Primary rendah	1	22 "
Bahasa Kebangsaan	2	36 "
Menyanyi	3	109 "
Nyanyian Tionghwa	1	15 "
Pimpong	2	46 "
Kebudayaan	1	50 "
	—	—
Jumlah	20	490
	—	—

Menyelesaikan pertikaian² pekerja adalah tugas kesatuan yang penting sekali, kerana kepentingan² pekerja terlibat. Kita telah mengalami banyak rintangan² dalam perkara ini. Di suatu pihak kita adalah kekurangan pegawai² yang berkeelayakan dan berpengalaman dalam perundingan², sementara di satu pihak yang lain pula keadaan politik sangat lah merugikan kita. Setelah Peristiwa Bulan October 1956 pihak kapitalis menggunakan peluang ke-emasan ini untuk menindas golongan pekerja. Kilang² di-tutup, sa tengah² nya meberhentikan pekerja² dan yang lain pula mengurangkan gaji dan ada juga yang memecat kader² kita. Sebagai satu contoh kegagalan pemo-gokkan Kilang Gelas Singapura dan Shari-kat Gammon Malaya di Ulu Pandan adalah tanda² kelemahan kita.

3. Dari Semejak Pilihan Raya Hingga Dewasa Ini.

Pada 30 hb May 1959 partai Tindakan rakyat yang di dokong oleh rakyat jelata telah beroleh kemenangan yang chemerlang dan menjadi partai yang memerintah. Kemenangan ini adalah suatu galakan ka-pada pekerja² yang mengharapkan bahawa

Kerjaan baru ini akan melegakan penderi-taan mereka, menggalakan dan memajukan pergerakan kesatuan sekerja. Dalam pada itu menghapuskan buat selama² nya chara Kolonial iaitu menangkap dengan sewenang²-nya dan membuang keluar negeri.

Kemenangan PETIR berarti kemusna-han pihak kapitalis. Begitu juga kesatuan kesatuan kuning yang tumbuh seperti chen-dawan di bawah Undang² Darurat mula lenyap apabila Kerajaan baru ini mengum-umkan dasar buruh nya.

Semenjak pilihan raya pertubohan persatuan kita sangat lah mengkagumkan. Kepujian ini hendaklah di berikan kepada kader² dan ahli² Jawatan Kuasa Kerja yang telah berhempas pulas selama 3 tahun yang lalu.

Menurut angka ka anggootaan kesatuan kita sekarang berjumlah 22,000. Dalam Daerah pertama (Paya Lebar) ka anggo-taan nya 2558, 40 Kilang. Dalam Daerah yang ke dua (Hong Kong St.) ka ang-gootaan nya 9078, 120 Kilang. Dalam Daerah yang ke tiga (Rochore) ka ang-gootaan nya 7701, 45 Kilang. Dalam Daerah yang ke empat (Bt. Panjang) ka anggootaan nya 2667, 23 Kilang.

Oleh kerana bilangan ahli kesatuan kita bertambah banyak maka bangunan rumah yang lama itu tidak mencukupi lagi dan kita telah pun menyewa bangunan² rumah yang baru dan lebeh besar. Seba-gai mana alamat yang tersebut di bawah ini. Daerah yang pertama (Paya Lebar) 213-213 A Paya Lebar Road. Daerah yang ke dua (Hong Kong St.) 8 Wayang St. Daerah Ke Empat. (Bt. Panjang) 1 D, Bt. Panjang batu 10.

Di samping itu gerakan² propaganda kita berkembang. Di bawah ini ialah jadual darjah².

Darjah	Bilangan Peserta
Tahun pertama	61 orang
" kedua	39 "
" ketiga	48 "
" keempat	80 "
" kelima	162 "
" ke-enam	31 "
Jenis Darjah	Bilangan Peserta
Menengah I	89 orang
Menengah II	52 "

Bahasa Kebangsaan	140	„
Darjah ² Kader	180	„
Menyanyi	222	„
Jumlah besar	1195	„

Selain dari darjah² tetap ini kita juga mengatorkan pergerakan² seperti perkila-han, pertunjukan² pentas, bersosial dan lain², untuk merapatkan lagi per-hubongan

Di bawah ini di bentangkan daftar menunjokan jumlah pertikaian buroh yang terjadi satelah pilihan raya (dari June, 1959 hingga Jan., 1960)

SEBAB MENYEBAB PERTIKAIAN BUROH.

Tarikh.	Buang Orang	Potong Gaji	Di Pечат	Tutup Factory	Naik Gaji dan Sharat ² Pekerjaan	Tentang Undang ² Buroh	Lain ² nya	Jumlah
June—Sept. 1959.	22	13	79	8	55	5	24	237
Oct.—Jan. 1960.	11	20	52	6	141	5	6	142
Jumlah nya.	33	7	131	14	86	10	30	379

Di bawah ini pula di bentangkan suatu daftar menunjokan jumlah perjanjian pertikaian buroh yang di chapai oleh kesatuan kita dengan menerusi jalan perundingan dan lain² nya.

JENIS JENIS PERJANJIAN

	Jumlah.
Meminta naik gaji dan memperbaiki sharat ² pekerjaan,	83
Penutupan Factory,	3
Buang Orang,	2
Jumlah,	88

Kalau di tatapi jadual ini ternyata lah bahawa perkara² basangkutan dengan per-tikaian buroh ialah sarupa belaka iaitu tuntutan bagi mendapatkan sharat² be-kerja yang lebeh baik. Ini menunjokan bahawa pekerja² sekarang di dalam kedu-dokan yang tegoh.

Dalam suatu kenyataan bersama yang di terbitkan pada 23 hb November 1959 oleh lima kesatuan (Pekerja² Bus, Pekerja² Elektrik, dan tukang² kayu, pekerja² nanas, dan kesatuan kita), kita telah membin-changkan pertikaian² sekerja ini dan sikap kesatuan² terhadap nya.

Tugas kita sekarang ialah untuk me-lateh lebeh banyak lagi kader² dan mem-perbaiki dan menambah kebolehan dan pengetahuan mereka; memperkukuhkan puchok pimpinan supaya dapat merancang dengan berkesan, memajukan dan meme-riksa kerja² kader² ini. Ranchangan kita sekarang (16.3.1960) ialah untuk mendidik diri kita sendiri dan memperbaiki peker-jaan kita, ini adalah sa laras dengan ke-

di antara ahli². Kita juga mengadakan perbahasan² dan perbinchangan² untok kader² tentang kebudayaan kuning dan bagai mana hendak menggalakkan kebu-dayaan yang sehat. Mulai dari 29 Septem-ber hingga 5 hb October kita telah melan-charkan Minggu Menentang Kebudayaan Kuning besar²an yang telah mendapat ke-jayaan yang besar.

perluan sekarang.

Hari ini satiap ahli berbangga kerana kekuatan kesatuan kita sekali pun ia telah menempoh kesulitan². Hari ini kesatuan kita adalah sabuah kesatuan yang mem-punyai ahli² lebeh dari 20,000 orang. Per-tumbuhan dan taraf nya adalah menjadi bokti bahawa kesatuan kita telah berkhid-mat dengan jujur kepada pergerakan ke-satuan sekerja dan pekerja². Hari ini sambil kita merayakan ulang tahun yang ke lima kesatuan dengan mengadakan pertunjukan pentas dan meshuarat Agong, mengambil gambar beramai² dan mene-rangkan tawarikh pertumbuhan nya, kita mengharapkan bahawa kita akan mem-pelajari dari pengalaman² kita yang lalu, mengkoreksi kesilapan² kita dan mara ka hadapan dengan penoh keyakinan dan keazaman.

Hanya dengan chara ini sahajalah dapat kita mengatasi kesukaran² di masa depan dan di samping itu melindungi dan menjaga dan memperkukuhkan lagi kekua-tan kita.

會的發展經過

—總務股—

一個工會的會務發展如何，往往是與底下一些因素分不開的。首先，也就是主觀方面的：這是指工會的領導問題而言。其次，是客觀方面的，指的是政治與工運的一般情況。當一個工會擁有了一個强有力的，能够堅持工人利益的領導層時，這個工會之能獲得廣大工人的支持是必然的，而其會務將蒸蒸日上也是可以預料到的。當然，我們不能否認一個工會即使具備了好的領導層，它的會務發展有些時期也仍然可能是很緩慢的，那便是政治局勢的發展對工人不利，工運暫時地處於低潮的時期。可是，當一個領導層落入了一些投機政客或工人敗類手中時，即使擺在它面前盡是些有利於發展工會會務的客觀條件，它的會務並不見得發展得起來。

必須再指出的是：每個工會的會務發展與整個工運的發展一樣，它總是循着一條曲折向上的道路發展起來的；它不是，亦不可能永遠地循着上昇的直線發展，這因為決定會務發展的主客觀因素是經常地在變化着的。

五年來本會的會務發展顯然地也具備了上述一些特點，爲了檢討上便利，並基於本會會務發展所具有的各個時期之不同點，在這裏可以概括地將其分爲三個階段：

- (一) 註冊至會領導層改組前；
- (二) 改組後至本邦大選前；
- (三) 大選後。

(一) 註冊至會領導層改組前

本會是於一九五五年四月四日獲得註冊而告成立的，從獲得註冊至一九五七年初工會領導層被改組前，本會是叫着「大衆工友聯合會」。

本會的註冊日剛好是接近林德憲制開始施行日期。在政治上來說，這是一個新的階段的開始，是殖民主義者通過緊急法令與高壓手段統治失敗而不得不在政治上做更多與更大的政治改良把戲的開始。由于這種新的政治局面的出現，緊急法令以來被高壓下去（但非死去）的工運也跟着突破了白色恐怖統治，以雷霆萬鈞的姿態出現，並緊密地推動與配合着當時全民的反殖民主義運動。

顯明的，在當時的政治與工運情況下，工會會務的發展是較緊急法令以來任何時期更具備着條件的。祇要任何工會是真正堅持工人利益，不僅在經濟上，且在政治上準備領導工人起來作必要鬥爭，在那種情況下，它

勢將發展與強大起來是可以肯定的。當時的星加坡各業工廠商店職工聯合會的驚人發展便是個最好的說明。

不幸得很，本會雖誕生於一個對工運具有着較好發展條件的時期，但由于當時會的領導層是屬於那類既不敢也不肯領導工人起來作必要鬥爭者之輩，因此，它雖活着，卻像死去般地渡過了兩年。既不會在改善工人的經濟工作方面有過任何表現，亦遠遠地脫離了當時蓬勃發展着的反殖民主義運動，這便是爲什麼它在成立的最初兩年內僅僅祇能擁有不上五百名會員的原因。

(二) 改組後至本邦大選前

一九五五年星洲工運的空前發展以及其在政治上所發揮的强大作用，顯然是把殖民主義者及其扶植下的林有福政府嚇壞了。雖然，殖民主義者及反動派懂得群眾運動的鎮壓勢將招來更强大的反抗，但其反動本質卻使它本能地不能壓制自己不對高漲的群眾運動施予強蠻的鎮壓，這便是一九五六年十月事件的產生原因。無數堅持工人利益的優秀工運者被逮捕與遭到驅逐，代表數萬名各行業工友的各業工廠商店職工聯合會亦被解散了，工運又一次地從高潮轉入低潮，渡着一段黑暗，沉悶卻隱伏着風暴的日子。

正是在上述的惡劣情況下，一些關心工運者與前各業工廠商店職工聯合會的職員便開始醞釀着改組本會的工作。這些年青而積極的朋友，大夥兒抱着個共同願望：希望能通過改組與加強本會的領導層使本會計在當時沉悶的工運界起些積極作用，這便是一九五七年四月被改組的動機。

從改組後至本邦大選前之期間內，本會在廣度或量的方面有了顯著的發展。會員由改組前的不上五百名增至六千餘名，新的領導層開始取得了廣大工友的支持，會務從第一階段發展不起的狀態開始被發展起來。雖然，在會被改組後不到五個月的時間內會曾遭到了很大的政治壓力——六位會的中央執委在一九五七年的「八·二二」事件中被帶走了，可是，這一切並沒有也不能阻止會的繼續向前發展。

爲了適應會務發展的需要，原有會的章程於五七年十月被修改了，根據新的章程的規定會的最高權力機關爲中央會員代表大會，最高執行機關爲中央執行委員會，且在各區產生了區代表大會與區務委員會負責各區會務工作，在中央執委會下成立了組織、宣教、勞資、紀

律等小組，這些小組又在各區設立小組，進行推動由中央小組策劃的各項工作。

在一項五七年十月底新章程被批准後所發表的會的「會務方針」內，本會首次明確地向廣大會員與幹事指出她在當時情況下的內外工作方針：那便是對內要「加強團結」務使上至領導層、廠店幹事，下至會員做到「精誠團結」。對外呢？「願與維護工人階級利益之任何工團，做到攜手合作，以便共同為統一工運而奮鬥」。改組後整整兩年時間，會的一切活動都是為了貫徹完成這一方針「加強團結，鞏固組織」「統一工運，共同奮鬥」而努力。

組織方面，大選前設有四個分會，地址：為第一分會在大坡里峇麥波申路 496 號，第二分會在大坡區漆木街 35 號，第三分會在小坡區勝明拉街 203 號五樓天台，第四分會在武吉班讓區紡織工聯會會所內。四處分會擁有了各行業廠、店幹事單位共 32 個，比起第一階段的會務，這是個大進展。可是，由於負責組織工作者都是新人，經驗少，能力差，加以在當時情況下波動性大，隨時可能遭難（被開除或被捕），這便使到組織工作遭到極多困難。如幹事之間存在的害怕情緒，某些新幹事間的互不信任與合作，廠店或區與中央組織上聯系的鬆懈，以及與宣教股在工作配合上的不一致等。

經驗証明：沒有組織，宣教工作是難以進行的，同樣地脫離了宣教，組織工作是無法加強以致於鞏固的。宣教與組織工作在任何時期的配合都是重要的。為了配合會的組織工作以便提高會友與幹事的文化水平與思想認識，而進一步鞏固組織，宣教在這一階段遂開始在各區活躍起來。底下是各種各樣活動形式與參加人數的統計：

活 動 形 式	班 或 組 數	參 加 人 數
文 化 班	4	110
高 級 班	2	33
中 級 班	4	69
低 級 班	1	22
國文(巫文)班	2	36
歌 詠	3	109
華 樂	1	15
乒 乓	2	46
高級文化班	1	50
總 計	20	490

幾乎已成為一種定律，甚至到現在，處理勞資糾紛經常是構成一個工會會務工作的主要內容，這因為勞資糾紛案件是在經濟利益上與所涉及範圍內之會友有着直接密切關係的。因此能否很好處理這項工作對一個會的會務發展有着很大關係。在這一階段內，這方面的工作

會面對着很多困難，這不僅是因為在主觀方面，我們沒有具備足夠對處理勞資糾紛有經驗與能力的人員，其他許多客觀原因亦是造成困難的主要因素。特別是由于工運在五六年十月事件中受到極嚴重摧殘，工人組織受到嚴重破壞，很多資本家便趁機通過停廠、裁員減薪、開除幹事、破壞合約與勞工福利條文等措施向工人展開近乎報復性的進攻。因此，這整個階段內，要求加薪與改善工作條件的鬥爭，幾乎成為一種不可能的事，會在處理勞資糾紛上始終處於守勢與不利的地位，她祇能招架，却無餘力反擊。（當然，這不是絕對的，如新中國汽水廠等工友，曾取得了加薪，端尼哥洛造船廠也經歷了一場勝利的廿八天罷工鬥爭）。以上的事實，可以從這時期許多糾紛都是由於裁員減薪、開除幹事、停廠所引起的而看出，尤其新加坡玻璃廠與牙門（烏魯班讓）工程部工潮之失敗，更具體反映了當時鬥爭條件的惡劣。總之，這是一段「勞資合作」行不通的日子，用一句老板在十月事件後慣于向工人提的話就是：「你們的黃金時代已過去了」。這句話充滿了蔑視、敵視、報復與挑戰的性質，這種情況下，勞資合作從何而談呢？

（三）大選後迄今

一九五九年五月卅日大選在廣大工友支持下，人民行動黨以壓倒性勝利獲得了多數席位，成為執政黨。對於廣大工人來說，行動黨的勝利給予他們帶來很大鼓舞，他們相信也希望：工人的痛苦將在新政府下獲得改善，工運將受到保護與鼓勵，殖民主義者慣於通過法令、逮捕、驅逐以及封閉等手段對付工運與工運者的事實將成為過去，凡是深知工人兄弟歷來所遭受的苦難者，對他們這種願望是完全可以理解的。

行動黨的勝利使資本家勾結過去政府欺壓工人的依靠失卻了，同樣地，緊急法令以來所產生的一類黃色工會與其領導人在新政府的取締黃色工會政策下逐漸消聲隱跡。工運的發展或工會的組織在客觀上減少了不少阻力，工人兄弟都紛紛地又回到各自的工會去，恢復幾次事件以來所遭受破壞的組織與力量，以便通過這股力量去逐步改善工人的處境。

在大選後至今不到一年時間內，會的會務有了驚人的進展，這種成績是過去幾年來全體廠、店幹事以及中央執委們的點滴努力與埋頭苦幹的結果。

據統計會的會員總數至三月份已超過 2 萬 2 千人，已成立的廠店幹事單位有 2 2 8 個，他們在組織上的分佈情況如下：巴爺禮峇區之廠、店單位 40 個，會員 2558 名。大坡區之廠店單位 1 2 0 個，會員 9078 名。小坡區之廠店單位 45 個，會員 7701 名。武吉班讓區之廠店單位 23 個，會員 2667 名。鑑於各區組織單位與會員的激增，原有區分會會所很多都不敷應用，這期間會便在四區設立了新

分會會所：巴爺里峇區，在巴爺禮峇律213—213A。大坡區，在華映街8號D。小坡區在勝明拉街203號D。武吉班讓區在武吉班讓十條石1—D。

在另一方面宣教活動也擴大了，底下為目前各區的一些活動形式與參加活動人數之統計：

年 級	人 數	年 級	人 數
一 年 級	61	初 一	80
二 年 級	39	初 二	52
三 年 級	48	國 文	140
四 年 級	80	幹事學習	180
五 年 級	162	歌 詠	222
六 年 級	31		
總數：		1095人	

除上述一些定形文娛活動外，中央宣委在組織股配合下還經常地通過如野餐，球類競賽，聯歡晚會，組織訪問團訪問工友等適當形式去教育與提高工友之認識。另一方面亦經常在各區舉行幹事座談會。在堅決消滅黃色文化，積極推動健康文娛活動的口號下以及為了以具體行動配合政府領導與推動的反黃運動，在五九年九月廿九日至十月五日止的一週內會曾通過宣教股舉行了一連串節目豐富，內容充實的反黃運動週。

底下是大選後至今之勞資糾紛工作處理的宗數及其類別以及與資方簽訂合約之宗數的小統計：

本會從一九五九年六月份至一九六〇年一月份勞資糾紛宗數其類別列表下：

1959年6月 至1960年1月 日 期	原 因 與 宗 數								備 註
	裁 員	減 薪	開 除	停 廠	改善待遇 及 工作條件	法令 糾紛	其 他	總 數	
6 月份至 9 月份	22	13	79	8	86	5	24	237	罷抗 工議 與共 停八 工宗
10月份至 1960年1月份	11	7	52	6	55	5	6	142	
八個月總數	33	20	131	14	141	10	30	379	

本會與資方通過和平談商或停工，罷工等各種各樣形式進行且雙方達至協議簽訂之合約字其數目與類別列下：

性 質	張 數
改善待遇與工作條件	83
停 廠	3
裁 員	2

總共88張

餘者多實行舊有之合約（口頭，默契或與前各業工聯會所簽訂者。）

這個圖表不僅顯示出勞資糾紛宗數的大增，且顯示出另一特點：要求改善待遇與工作條件的糾紛宗數是比較佔多數的。這說明由于客觀情況的改變以及會的力量之加強，工人已從第二階段僅僅祇能招架資本家報復性的進攻開始做到已能逐步進行要求改善生活的工作了。

關於這一階段勞資糾紛的一些一般性特點以及會對待它的態度，在五九年十一月廿七日會與其他四工團（巴聯，電聯，木器，黃梨）所聯合發表的一篇聲明中已有了表明。

由于這一階段會務發展的速度是驚人的，加以很多負責人在第二階段沒有作好準備工作，于是，在面對着會務趨繁，工作增重的情況下，大家都有些忙亂起來了。這便有必要及時地培養出更多的幹事與負責人，并好好地提高現有負責人的認識與能力，同時好好地組成會的強有力的領導中心以便策劃、調整、督促和檢查各股以及會的一般工作。會在現階段（1960年3月—6月）所提出的工作中心口號「提高認識，積極工作」，正是為了達到上述需要。

今天，每個會員都為會的能够不斷在各種惡劣情況下發展與強大而感到驕傲。因為，我們的會今天已是一個擁有二萬餘名會員的強大工人組織。她的一舉一動不論在政治或工運上都會惹人注意，她的整個發展過程以及她今天所取得的地位，正說明了她的存在是符合工運發展情況與工人的需要。而且她必然將繼續獲得發展並不斷的強大起來。今天，當會決定大規模地以慶祝週形式通過遊藝晚會、生活照片展覽及會員大會等方式來慶祝會的五歲誕辰（五週年紀念）時，讓我們回顧過去，展望將來，發揚以往的優點，克服過去的缺點，以更大決心與信心去面對一切將出現在會的發展道路上之各種困難，唯有這樣，會的繼續發展與強大才有可能。

நமது சங்கத்தின் முன்னேற்றம்

எந்த ஒரு தொழிற்சங்க அபிவிருத்தியையும் கீழ்க்கண்ட காரணங்களிலிருந்து ஒதுக்கிவிட முடியாது.

தலைமைத்துவத்தை நேரடியாகவும், நிலவிவரும் அரசியல் நிலை, தொழிற்சங்க முன்னேற்றம், இரண்டாவதாகவும் கொள்ளலாம். தொழிலாளர்களின் நலனுக்காகவே பணிபாற்ற தீர்மானித்திருக்கும் தலைவர்களை பெற்றிருக்கும் தொழிற்சங்கம், தொழிலாளர்களின் ஆதரவை நிச்சயமாய் பெறுவதோடு காலப்போக்கில் விரைவாக வளம்பெற்றுவரும். ஒரு தொழிற்சங்கம் வன்மை வாய்ந்த தலைவர்களைப் பெற்றிருந்தபோதிலும், அரசியல் சூழ்நிலை தொழிலாளருக்கு சாதகமாய் இல்லாமலும்—தொழிற்சங்க நடமாட்டம் குன்றியும் இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் எந்த ஒரு சங்க வளர்ச்சிக்கும் தடை உண்டாகிற தென்பதை நம்மால் மறுக்கமுடியாது. மேலும் சங்க தலைமைப்பீடம், சில சந்தர்ப்ப—அரசியல் வாதிகள் அல்லது துஷ்டர்கள் வசம் அகப்பட்டுக்கொண்டாலும் சூழ்நிலை சாதகமாக இருந்தபோதிலும் வளர்ச்சிக்குத் தடையேற்படுகிறது.

தனிப்பட்ட சங்கங்களின் முன்னேற்றம் பொதுவாக தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் முன்னேற்றத்தைப் போன்றே செங்குத்தாக உயராமல் படிப்படியாக மேற்சொன்ன காரணங்கள் இரண்டின் மாற்றங்களைப் பொறுத்தே முன்னேறுகிறது.

கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் நம் சங்கத்தின் முன்னேற்றமும் மேற்கண்ட முறையிலேயே வளர்ந்திருக்கிறது. இதை சுலபமாக விவரிக்கவேண்டுமானால் சங்க வளர்ச்சியை மூன்று முக்கிய பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

(1) பதிவானதிலிருந்து தலைவர்களின் மாற்றம் வரை

(2) தலைவர்கள் மாற்றம் முதல் பொதுத் தேர்தல் வரை.

(3) தேர்தலுக்குப்பிறகு

(1) பதிவானதிலிருந்து தலைவர்கள் மாற்றம் வரை

4-4-55ல் நம் சங்கம் ஆரம்பமாகி பதிவாகியது. இதிலிருந்து தலைவர்களிடையே புனரமைப்பு ஏற்பட்டவரை 'பொது வேலைக்காரர்கள் சங்கம்' என்றழைக்கப்பட்டது. ரெண்டல் சட்டம் அமல் செய்யப்பட்டதும் நம் சங்கம் பதிவு செய்யப்பட்டதும் ஒரே சமயத்தில்தான். அவசரச் சட்டங்களும்—அடக்குமுறைகளும் இருந்தும் காலனி ஆட்சியாளர்கள் தோல்வியுற்ற இத்தருணத்தில்தான் ஒரு புது சகாப்தம் ஆரம்பமாயுள்ளது அரசியல் ரீதியாக கூறலாம். இதன் விளைவாக, நீண்டகாலமாக நசுக்கப் பட்டுவந்த தொழிற்சங்கங்கள், வெள்ளை பயங்கர விலங்குகளை தகர்த்து, வெகுவாக வளர்ச்சியுற்று, காலனி—எதிர்ப்பியக்கத்திற்கு அக்காலத்தில் ஊக்கமளித்தது. தொழிலாளர்களின் நலனுக்காகவும்—பொருளாதாரம், அரசியல் தலைமைத்துவம் முதலியன அளிப்பதற்கு தயாராகவும் இருக்கும் எந்தச் தொழிற்சங்கமும் முன்னேற இது தகுந்த சந்தர்ப்பமென்று ஐயமற கூறலாம். அந்தக்கால தொழிற்சாலை—கடை சிப்பந்திகள் சங்க வளர்ச்சியை இந்த உண்மைக்கு தகுந்த ஆதாரமாகச் சொல்லலாம்.

இதுபோன்ற சிறந்த சூழ்நிலையில் உருவான நம் சங்கம், தொழிலாளர்களின் சிறந்த தொழில்முறை போராட்டங்களை தலைமை தாங்குவதற்கு, விரும்பாமலும், மனோதிடமில்லாமலும் இரண்டு வருடங்களாக நித்திரையிலாழ்ந்து (செத்து) கிடந்தது. காலனியாட்சி எதிர் போராட்டத்திலும், வெகுவாக பின்தங்கி இருந்தது. இதனால்தான் இரண்டு வருட

டங்களாகியும் சங்கத்தின் அங்கத்தினர் தொகை 100-க்குமேல் போகவில்லை.

(2) தலைவர்கள் மாற்றம் முதல்

பொதுத் தேர்தல் வரை

1955-ல் தொழிற் சங்கங்கள் அடைந்த எடுத்துக்காட்டான முன்னேற்றத்தையும், அபிவிருத்தியையும் கண்டு, காலனியாட்சியின் தயவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சிங்கப்பூர் லிம் யூ ஹாக் அரசாங்கம் அஞ்சியது. கடுமையான அடக்குமுறை வன்மையான எதிர்ப்பையே கொண்டுவரும் என்றுணர்ந்த காலனியாளர்களும், கைப்பாவைகளும் தங்களுக்கே அமைந்த நியாயமில்லாத முடிவுகளுக்கே தங்களை ஆளாக்கிக்கொண்டனர்.

திறமைவாய்ந்த அநேக சங்கத் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு நாடுகடத்தப்பட்டதும், 10,000 அங்கத்தினர் கொண்ட தொழிற்சாலை—கடைச்சிப்பந்திகள் சங்கம் கலைக்கப்பட்டதும் இதனால்தான், ஏற்படப்போகும் புயலை எப்போதும் அழுக்கிவைக்கும் பயங்கரத்திற்கு மீண்டும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் உட்பட்டது.

இச்சமயத்தில்தான் அனுதாபம் மிகுந்த சில தொழிற்சங்கவாதிகளும், தொழிற்சாலை கடைசிப்பந்திகள் சங்க—முன்னாள் தலைவர்கள் சிலரும், நமது சங்கத்தை சீரமைப்பு செய்யும் பணியில் இறங்கினர். மங்கியுள்ள தொழிற்சங்க நிலையை செம்மைப்படுத்தவும், நம் சங்கத்தின் தலைமைப்பீடத்தை செம்மை படுத்தவும், இந்த நண்பர்கள் ஒன்றுபட்டு 1957 ஏப்ரல் மாதம் சங்கத்தை புனர்நிர்மானம் செய்தார்கள்.

பொதுத்தேர்தல் வரை நமது சங்கம் அளவிலும் தரத்திலும் வெகுவாக உயர்ந்தது. 500-க்கும் குறைவாயுள்ள அங்கத்தினர் எண்ணிக்கை 6000-க்கும் அதிகமாகியது. தொழிலாளர்களின் நம்பிக்கைக்கு புதுத்தலைவர்கள் பாத்திரமாணர்கள். மீண்டும் சங்கம் அரசியல் அடக்குமுறைக்குள்ளாகியது என்றாலும், புனரமைப்புத் துவங்கிப் ஐந்து மாதங்களில் ஆறு நிர்வாக அங்கத்தினர்கள் 22-8-1957 சம்பவத்தோடு கைதுசெய்யப்பட்டனர்.

இம்முறைகள் எல்லாம் சங்கம் மேன்மேலும் வலிமை பெறுவதை தடைசெய்ய இயலாமல் போயிற்று.

நம் சங்கத்தின் அபார வளர்ச்சிக்கேற்ற தேவைகளை சமாளிக்க, அக்டோபர் 1957ல் சங்கத்தின் சட்டதிட்டங்களை மாற்றியமைக்க நேர்ந்தது. இதனால் சங்க உயர்தர அதிகாரம் மத்திய பிரதிநிதிகள் கூட்டத்திற்கும், உயர்தர நிர்வாகம், மத்திய நிர்வாகக் குழுவிற்கும் அளிக்கப்பட்டன. அநேக ஜில்லாக்களிலும்—ஜில்லாக் குழுக்களும், இதே ரீதியில் அமைந்து, செயலாற்றுகின்றன. மத்திய நிர்வாகக் குழுவில் அமைப்பு, பிரச்சாரம், தொழில் உறவு, ஒழுங்கு நடவடிக்கை போன்ற உபகுழுக்கள் மத்திய நிர்வாகத்தின் கருத்துக்களை செயல்புரிய அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அக்டோபர் 1957-ல் நமது முதல் நிகழ்ச்சிகளை பிரசுரித்தபோது, நம்மிடையே ஒற்றுமையையும், தலைவர்களுக்கும்—சாதாரண அங்கத்தினர்களுக்கும் நல்லுறவை ஸ்தாபிதம் செய்வதையும் விளக்கமாக எடுத்துரைத்தோம். தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கும் எந்த தொழிற்சங்கங்களோடு ஒத்துழைத்து தொழிற்சங்க இயக்கத்தையே ஒன்றுபடுத்தவும் செயலாற்றவும்.

பொதுத் தேர்தலுக்கு முன், நமது சீரமைப்பில் 4 ஜில்லாக் கிளைகள் இருந்தன. அவையாவன:—
1வது கிளை — 496, பயலேபார்—மெக்பர்சன் ரோடு
2வது கிளை — 35, செளத் பிரிட்ஜ் ரோடு
3வது கிளை — 203, நார்த் பிரிட்ஜ் ரோடு
4வது கிளை — 252-46, புக்கிட் பாஞ்சாங் (ஜவுளித் தொழிலாளர்கள் சங்கம்)

இந்த நான்கு கிளைகளிலும், தொழிற்சாலைகள், கடைகள் மற்றும் அநேக தொழிற்ஸ்தாபனங்கள் அடங்கியுள்ளன. இருந்தபோதிலும் அங்கத்தினர்களிடையே வேலை நீக்கம் செய்யப்படும்—கைதாக்கப்படும் என்ற பீதி, அவர்களுக்கிருந்ததினால், ஜில்லா மத்திய குழுக்களுக்கிடையே தொடர்புபாடுபட்டும், சங்க புனர் நிர்மாணத்தில் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு மிகுந்தன.

திறமையான நிர்வாகம், பிரச்சாரம் இவை

யன்றி சங்கத்தை செப்பனிடவோ, ஐக்கியபடுத்தியலாது என்று அனுபவத்தில் அறிந்தோம். தவோ ஆகவே அநேகவிதங்களில் கலாச்சாரத்துவ முன்னேற்றத்திற்காக சங்கத்தை சீரமைக்கத் துவங்கினோம்.

நாம் செய்த பலவித கலாச்சார நடவடிக்கைகளும் அதில் பங்கு பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் கீழ்க்கண்டவாறு:-

விஷயம்	வகுப்புகள்	பங்கு பெற்றவர்கள்
கலாக்காரம்	4	110
நடுத்தரம்	2	38
ஆரம்ப உயர்நிலை	4	69
ஆரம்ப கீழ்தர	1	22
தேசிய மொழி	2	36
பாடல்	3	109
சின சங்கீதம்	1	15
பிங் பாங்	2	46
கலாச்சாரம்-பி	1	50
ஆக மொத்தம்	20	490

தொழில் தகராறுகளை தீர்ப்பது, தொழிலாளர்களின் நன்மைகளை நேரடியாக சம்பந்தப்படுத்துவதால், இன்றைய தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளிலும் இதை மிக முக்கியமாக கருதப்படுகிறது.

ஒரு சங்கம் தொழில் தகராறுகளை தீர்ப்பதில் தனக்குள்ள ஆற்றல், அதன் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தே தீர்மானிக்கவேண்டியிருக்கிறது. நம் சங்கத்தில் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு அனுபவம் வாய்ந்தவர்களும், திறமைசாலிகளும் இல்லாததாலும், குழநிலை சாதகமாயில்லாததாலும், அநேக சங்கடங்களை அனுபவித்தோம். 1956-சம்பவத்திற்குப் பிறகு தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் அநேக சேதங்களும், சங்கடங்களும் நிகழ்ந்ததால் தொழிலாளர்களைத் தாக்குவதற்கு முதலாளிகள் பொன்னு இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். தற்காலிகமாக சிலர் தொழிற்சாலைகளை முடிப்போட்டனர், சிலர் தொழிலாளர்களை குறைத்தும், சம்பளத்தை துண்டாடியும், மற்றும் சிலர் நம் அங்

கத்தினர்களை வேலை நீக்கமும் செய்தனர். இச்செய்கைகளில் பல தொழில் சட்டங்களுக்குக்கூட விரோதமான இச்சந்தர்ப்பங்களில் சம்பள உயர்வோ சிறந்த வேலை நிலைமை போன்றவைகளை கோருவது மிகக் சிரமமான காரியம். நவ சீனா சோடா ரீர் ஊழியர்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் நடத்திய 28 நாள் வேலை நிறுத்தத்தில் சம்பள உயர்வும், சகல விதத்திலும் வெற்றியுமே கண்டனர். இதனால் ஏற்பட்ட தகராறுகளால் சிங்கப்பூர் கிளாஸ் பாக்க்டரி, காமன் உலுபாண்டான் இன்ஜினியர்ஸ் இவைகளில் வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பமாகி தோல்வியுற்றதே அப்போதைய சாதகமில்லாத நிலையை உணர்த்த போதுமானவாறு தொழிலாளி-முதலாளி நல்லுறவுக்கு இடமே இல்லாமல் போய்விட்டதை, முதலாளிகள் உங்கள் பொன்னு காலம் மலையேறிவிட்டது என்று சொல்வதிலிருந்து விளங்கும். எவ்வளவு அகம்பாவமான சவால்.

(3) தேர்தலுக்குப் பிறகு

தொழிலாளர்களின் ஆதரவுடன் மக்கள் செயல்பட்ட 30-5-59ல் சட்டசபையில் பெருவாரியான ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றி, அதிகாரத்துவ கட்சியாகியது. இவ்விதம் ஏற்பட்ட வெற்றியினால், சங்கங்களை நசுக்கும் சட்டங்கள், கைது செய்தல், நாடு கடத்தல், கடந்த பழைய முறைகள் நீங்கி, தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் முன்னேற்றம் காணும் நம்பிக்கையை புதிய அரசாங்கத்தின் வாயிலாக தொழிலாளர்கள் எதிர்பார்த்தனர். தொழிலாளர்களின் இவ்வித நம்பிக்கையை, அவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களில் அனுதாபம் கொண்ட யாரும் இதை ஆதரிப்பது நிச்சயம். ம. செ. கயின் வெற்றி என்றால் முன் அரசாங்க முதலாளிகள் ஆதரவுக்கு முடிவு என்பது பொருள். புது அரசாங்கம் தனது தொழில் கொள்கையை பிரசுரித்தபின், அவசர காலத்தில் செழித்தோங்கிய கருங்காலி சங்கங்கள் படிப்படியாக மறைந்தன. தற்போது தங்களுக்கு மிக சாதகமான நிலை ஏற்பட்டுள்ளதால் அனேகர் தங்கள் தங்கள் சங்கங்களில் மீண்டும் சேர்ந்துள்ள

னர். இவ்விதமாக முன்பு ஏற்பட்டிருந்த சேதங்களுக்குப் பரிகாரமேற்பட்டு, மீண்டும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் நலவாழ்வுக்கு செயல்புரிந்து வருகிறார்கள்.

பெர்துத் தேர்தலுக்குப் பிறகு நம் சங்கம் அபாரமாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இதன் புகழ் முற்றிலும், கடந்த மூன்று வருடங்களாக சலியாது உழைத்துவந்த நமது வாலிபர்களுக்கும், நிர்வாக அங்கத்தினர்களுக்கும் உரித்தாகும்.

நம் கணக்குப்படி தற்போது அங்கத்தினர்கள் எண்ணிக்கை 22,000. ஏற்கெனவே நிர்மாணிக்கப் பட்ட பகுதிகள்.

ஜில்லா பகுதிகள்:

2558	பயலேபார் வட்டாரம்
9078	சௌத் பிரிட்ஜ் ரோட் வட்டாரம்
7702	நார்த் ,, ,, ,,
2667	புக்கிட் பாஞ்சாங் ,,

பெருவாரியான அங்கத்தினர் அதிகரிப்பினால், நம் சங்க இல்லம் போதாததினால் கீழ்க்கண்ட 4 ஜில்லாக் களிலும் சங்க இல்லங்கள் நியமனமாயிற்று.

பயலே பாரில் 213-213A பயலேபார் ரோட்
சௌத் பிரிட்ஜ் ரோடில் 8 டி-யும்

நார்த் பிரிட்ஜ் ரோடில் பேன்கோலின்

ஸ்டிரீட்டிலும்

புக்கிட் பாஞ்சாங் 1-0 புக்கிட் பாஞ்சாங் 10வது மைல்

நம் பிரசார நடவடிக்கைகளும் விஸ்தார மடைந்து வருகிறது. கீழ்க்கண்டபடி வகுப்புகள் அமைந்துள்ளன.

வகுப்புகள்	மா. தொகை	வ. விஷயம்	ஆகமொத்தம்
1ம் ஆண்டு	61	நடுத்தரம்-1	80
2வது ,,	39	நடுத்தரம்-2	52
3வது ,,	48	தேசிய மொழி	140
4வது ,,	80	சிறுவர்கள்	180
5வது ,,	162	பாடல்	222
6வது ,,	31	ஆக மொத்தம்	1195

நெருங்கிய தொடர்பை உண்டாக்க, இவ் வழக்கமான வகுப்புகளில் உல்லாசப் பொழுது போக்கு (பிக்கினிக்) விளையாட்டு, நாடக-சமூக நிகழ்ச்சிகள் முதலியன அமைத்துள்ளோம். அநாச் சாரங்களை ஒழிப்போம் என்ற அரசாங்க கொள்கைக் கேற்ப-அநாச்சாரங்களுக்கு சிறந்த கலாச்சாரங்களைப் பரப்புவதற்கு சொற்பொழிவு-தர்க்கம் முதலிய பயிற்சியளிக்கிறோம். செப்டம்பர் 29வருந்து அக்டோபர் 5ம் தேதி வரை ஒரு வெற்றிகரமான அநாசார எதிர்ப்பு வாரம் கொண்டாடினோம்.

1954 ஆனி மாசம் தொடக்கம் 1960 தை மாசம் வரையிலும் இச் சங்கம் பங்கு

பற்றிய தொழில்சங்க விவகாரங்கள் வருமாறு:—

காலம்	வேலை குறைப்பு	சம்பள வெட்டு	வேலை நீக்கம்	வேலை நிறுத்தம்	சம்பள உயர்வு தொழில் நிறுத்தம்	தொழிலாளர் சட்ட விளக்கம் பற்றியவை	மற்றவை	மொத்தம்	குறிப்பு
ஜன்-செப்டம்பர்	22	13	79	8	86	5	24	237	வேலை நிறுத்தம்
அக்டோபர் 59-ஜன 1960	11	7	52	6	55	5	6	142	8
மொத்தம்	33	20	131	14	141	10	30	379	

பேச்சு வார்த்தைகளினாலும் மற்றும் இதர முறைகளாலும் கையெழுத்தான உடன்படிக்கை வருமாறு:—

தொழில் நிறுத்தம் 83

வேலை நிறுத்தம் 3

வேலை குறைப்பு 2

மொத்தம் 88

இந்த அட்டவணைப் பிரகாரம், தொழில் தகராறுகள் சம்பந்தமான வழக்குகள் வெகுவாக அதிகரித்துள்ளன என்பதோடல்லாமல் சிறந்த தொழில் முறைக்கான தேவையை பொதுவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஏற்பட்டிருக்கும் அரசியல் சூழ்நிலை மாற்றங்களினால் தொழிலாளர்கள், தற் காப்பு என்பதற்கு மாறாக பேரம் செய்யும் நிலையை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

27—11—1959ல் ஐந்து சங்கங்களால் (பொது தொழிலாளர்கள், பஸ் தொழிலாளர்கள், மின்சார தொழிலாளர்கள், தச்சர்கள், அன்னாசி தொழிலாளர்கள்) வெளியிடப்பட்ட கூட்டறிக்கையில், தற்போதுள்ள தொழில் தகராறுகளும்—அவைகள் பால் சங்கங்களில் கொண்டுள்ள பாவனைகளைப் பற்றியும் விவரித்துள்ளோம். நமது சங்க வளர்ச்சியைச் சமாளிப்பதற்கு, சங்க முன்னோடிகளுக்குப் பயிற்சியளித்தல், தலைமைப் பீடத்தை வன்மைப் படுத்தல், சங்க வேலைகளில் முன்னேற்றம் செய்தல் முதலியன மிக அவசியம். நமது இன்றைய காரிய செயல்கள் (16—3—1960) நம்மை பண்படுத்தி

நலமே முன்னேறும் நம் பணி தற்போதைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக 20,000 அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகமாயுள்ள நமது சங்க வளர்ச்சிக்கு இன்று நம் அங்கத்தினர்கள் மிகவும் பெருமைப்பட வேண்டும். நம் சங்கம் எடுக்கும் எந்த நடவடிக்கையும், பொதுவாக அரசியலையும், குறிப்பாக தொழிற் சங்க இயக்கத்தையும் கவர்வதாயிருக்கிறது. இதன் வளர்ச்சியும் நிலையும், இது தொழிலாளர்களுக்கு உண்மையில் பணியாற்றியதைக் குறிப்பதானது, இதன் பிரகாசமான எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை யூட்டுகிறது. நாடகம், பொதுக்கூட்டம், முதலியன வோடு கொண்டாடப்படும் ஐந்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் காட்டப்படும் புகைப்படக்காட்சி அதன் வளர்ச்சி, சரிதை முதலியவற்றால் நமது அனுபவங்களிலிருந்து. நமது குறைகளைத் திருத்தி மிகவும் உண்மையான ஒரு தீர்மானத்தை மேற்கொள்வோம் என்று நம்புகிறோம். இதனால்தான் நம் எதிர்கால சங்கடங்களைத் தவிர்க்கலாம். இதனால் தான் எதிர்கால முன்னேற்றத்தையும், வன்மையையும் பாதுகாக்கலாம்.

THE GROWTH OF OUR UNION

By
SECRETARY-GENERAL

The growth of any trade union cannot be divorced from the following factors: firstly, the subjective factor, the question of leadership; then the objective factor, the prevailing political and trade union developments. When a trade union possesses a strong leadership which is determined to fight for the workers' interest, it certainly will be supported by the working masses and its rapid growth is a matter of course. Nevertheless, we cannot deny that, in spite of a strong leadership, a trade union's growth can sometimes be retarded, that is, when the political situation is unfavourable to the workers and when the trade union movement is forced to retreat. On the other hand, if a

trade union's leadership falls into the hands of opportunist politicians or a few badhats, its growth will also be hindered though the general atmosphere is favourable.

It must be emphasised that the growth of an individual union is similar to that of the trade union movement in general it never moves along a straight rising line; on the contrary, it progresses along a crooked yet upward graph as the subjective and objective factors affecting it are constantly changing.

The growth of our union for the last five years has, apparently the above characteristics. For the sake of convenience, we shall discuss its growth under three main stages based upon the special features of

each stage.

1. From the time of registration to that of change of leadership.
2. From the change of leadership the eve of the General Elections.
3. After the Elections.

1. **From the time of registration to that of the change of leadership.**

Our union was inaugurated and registered on the 4th April 1955. At the time of registration up to the time when the leadership was reorganised, it was called "The General Employees' Union"

Our union's registration coincided with the time when the Randal Constitution was just put into effect. Politically speaking, this was the beginning of a new era: the colonial rulers, after they failed in spite of Emergency Regulations and a series of suppressive measures, began their new trick of greater political reform. As a result of this new situation, the long-suppressed trade unions' breaking through the cordon of "white terror", grew rapidly and contributed greatly to the popular anti-colonial movement at that time.

Obviously, this was a favourable time for the growth of any trade union movement as long as it was determined to protect the workers' interest and prepared to give them economic as well as political leadership. The speedy growth of the then Factory and Shop Workers' Union is the obvious proof to this fact.

Unfortunately, though our union was born at such a favorable time, she 'slept' (more dead than alive) for two years owing to an ineffective leadership which neither dared nor wanted to lead the workers in their struggle for better working conditions. She was left far behind the anti-colonial struggle as well. That is why the memberships of our union did not even reach 500 in the first two years of her existence.

2. **From the change of leadership to the eve of the General Elections.**

By 1955, the unprecedented growth of the trade union movement and its impact on local politics had evidently frightened the Colonial-sponsored Lim Yew Hock Government in Singapore. Though the colonialists and their stooges realised that

greater suppression of any mass movement could only bring about greater opposition, yet their very reactionary nature forced them to resort to force instinctively. This led to the October Incident in 1956 in which many of our best unionists were arbitrarily arrested and later banished; the 35,000 strong Factory and Shop Workers' Union was disbanded. Once again the trade union movement entered into a period of doldrum with the ever-pressing threat of a coming storm.

It was at this very moment a group of enthusiastic trade unionists as well as ex-officials of the Factory and Shop Workers' Union began the arduous task of reorganisation of our Union. These young friends, united under in a common purpose tried to strengthen the leadership of our Union so that it would be of some service to the dull trade union movement in general. This led to the reorganisation in April 1957.

From the reorganisation to the eve of the Elections our union improved greatly both in quality and in quantity. The membership of our union increased from under 500 to over 6,000. The new leadership began to win over the confidence of the workers. Our union started to grow. Though our Union again met with great political oppression within five months after the reorganisation: six of our Executive members were arrested in the 'August 22' incident 1957, yet all these could not stop our union from growing stronger and stronger.

In order to meet the requirements as a result this rapid growth, we had to amend our Constitution in October 1957. By this amendment, the Supreme Authority of our Union is vested in the Central Representatives Meeting and the highest executive body is the Central Executive Committee. In the various districts District Committees are set up on the same principle to carry out the work in each district. Under the Central Executive Committee there are sub-committees such as the organisation, propaganda, industrial relations, discipline and so on, which carry out the policies laid down by the Central Executive.

When the New Constitution was

approved at the end of October 1957, we published our first Programme in which we clearly pointed out to our members and the representatives our task under the circumstances: that is internally, we should achieve solidarity among the members, the closer relationship between the leadership and the masses, and between the representatives and the ordinary members. Externally, we 'are willing to co-operate with any other trade union which protests the workers' interests with a view to achieve a united trade union movement". Our task in the first two years after the New Constitution has come into being is to carry out the above-mentioned Programme i.e. "to unite our members, to consolidate our Union" and "to consolidate the trade union movement, to march under a common banner".

Regarding organisation of our Union, there were 4 Area Headquarters before the General Elections: that is, the Area No. 1 at 496 Paya Lebar — Macpherson Road; the Area No. 2 at 35 South Bridge Road; the 3rd at 203 North Bridge Road; and the 4th at Bukit Panjang at the same premises as the Textile Workers' Union. These four Areas consist of factories, shops and various trades as branches. Compared with the first stage of development, this is a great stride forward. However, as our representatives were mostly green hands, and as they often felt insecure under the then circumstances (liable to be dismissed or arrested at any time), such organisational difficulties as the fear among the representatives, the mutual distrust between the new representatives and lax contacts between the district committees and the Central Committee etc. were abundant.

Experience has told us this: there is no propaganda machinery without an organisation and the organisation cannot be consolidated without an effective propaganda machinery for organisation and propaganda are complementary to each other, and one is as important as the other. Therefore we began to organise various

classes in order to improve the cultural and ideological quality of our representatives and to further consolidate the organisation of our union. The following is a table showing the type of cultural activities we had and the number of people taking part:

<i>Type of classes</i>	<i>No. of classes</i>	<i>No. of people</i>
Cultural	4	110
Secondary	2	33
Higher Primary	4	69
Lower Primary	1	22
National Language	2	36
Singing	3	109
Chinese Music	1	15
Table-tennis	2	46
Cultural.....B	1	50
Total	20	490

To any trade union, even today, settling trade disputes seems to be an integral part of union activities, for it is in these that the workers' interests are directly involved. Whether a trade union is capable of settling trade disputes or not is often a determinant factor of a union's growth. At this stage, we encountered many obstacles in this respect. On the one hand we lacked capable and experienced hands at negotiations and on the other hand the prevailing atmosphere was not favourable to us. After the October Incident of 1956 in which many union leaders — were arrested, the trade union movement suffered a great setback and many workers' organisations were injured, the capitalist grappled this golden opportunity to attack the working class on all fronts. Some closed down the factories temporarily, some reduced the number of workers, some introduced wages cut, and some even sacked our representatives and Branch officials. There were also instances of violation of agreements and Labour Code etc. Under such heavy pressure it was extremely difficult for us to demand for a wages increases or better conditions of service. The Union was on the defensive; she tried her best to ward off the attack but she was not in a position to counter-attack. (This,

however, was not absolute, for the New China Aerated Waters workers did get a wage increase and the workers won their battle after a 29 days strike.) It is obvious that the disputes at this stage arose as a result of the sackings and wages cut and other unreasonable measures on the capitalists' part. The failures of the Singapore Glass Factory strike and the Gammon (Ulu Pandan) strike, were concrete cases showing how unfavourable the conditions were then. This was the time when 'Labour-Capital' co-operation was almost impracticable and as a capitalist used to tell the workers after the October Incident: "Your golden period has passed." What insinuating and challenging words! Under such circumstances, how could one talk about 'labour-capital' co-operation?

3. From the Elections up to the present.

On the 30th May, 1959, the People's Action Party, supported by the working masses, won the majority of seats in the Legislative Assembly and became the party in power. This victory was a great encouragement to the workers who hoped and believed that the New Government would relieve their suffering, encourage and promote the trade union movement and that the old colonial way of dealing with the trade unions through suppressive ordinances, arrests, and banishments would be a thing of the past. Anyone who sympathises with feelings and the sufferings of the workers will appreciate this hope and belief of theirs.

The PAP victory means the crumbling down of the capitalists' support — the old government. Similarly, the yellow unions which flourished under the Emergency Regulations gradually disappear as the new government implements its labour policy. The times are more favourable for the trade union movement today and the workers rush to rejoin their own trade unions. Thus we healed up the injuries which were done to the unions during the life of the past Government and once again, the work-

ers rally around their Unions to strive for better conditions of living.

Since the Elections the growth of our Union has been terrific. The credit of this outstanding success should go to the Branch officials and the Executive members who have worked tirelessly for the last three years.

According to our statistics, our membership now stands at 22,000; the already organised Branches number 208.

Divided into districts, there are: Paya Lebar area altogether 40 units, 2,558 members; South Bridge Road area 120 units, 9,078 members; North Bridge Road 45 units, 701 members; Bukit Panjang area 23 units, 2,667 members.

Owing to this tremendous increase of membership, our old premises are not enough and we have set up new premises in these 4 districts: Paya Lebar at 213-213A; South Bridge Road at 8-d.

North Bridge Road at 203 Lavender Street and Bukit Panjang at 1-D, 10 m.s.

At the same time activities of the Educational and Cultural Committees too, are expanding. The following is a table of the classes:

Classes	No. of People
1st year	61
2nd "	39
3rd "	48
4th "	80
5th "	162
6th "	31
Classes	No.
Secondary 1	80
" 2	52
National Language	140
Cadets' class	180
Singing	222
Total:	1101

Besides these regular classes we also organise activities such as picnics, concert parties, social calls etc. in order to build up closer relationship. Further-

more, we organised Talks and Discussions for officials on "Anti Yellow Culture" and "How to Promote Healthy Culture," with a view to co-operate with the Government

to eradicate yellow culture. From the 29th Sept. to the 5th October, we launched a massive 'anti-yellow culture' week which was very successful.

The following is a table showing the numbers of trade disputes dealt by the Union from June, 1959 to Jan. 1960.

June, 1959 to Jan. 1960.	Causes of disputes								
Period	Retrenchments	Pay Cuts	Dismissals	Stoppages	Improving of Wages & Condition of Works	Disputes over Interpretation of Labourer Ordinance	Other Causes	Total	Remarks
June.—Sept.	22	13	79	6	86	5	24	237	There are 8 cases for Strikes, Stoppages of Works and protests.
Oct. 1959 to Jan. 1960.	11	7	52	8	55	5	6	142	
Total	33	20	131	14	141	10	30	379	

The following is a table showing the numbers of agreements Signed by the Union through negotiations and other means (Such as, Strikes, Stoppage of work etc.)

Nature of agreement	Number
Improving of wages and working condition	83
Stoppage of work	3
Retrenchment	2
Total	88

This table not only shows us that the trade disputes have increased tremendously but also that most of these cases have a common characteristic: that is, the demand for better conditions of service. This shows that since the change of political atmosphere the workers are no longer on the defensive, in fact, they are in a position to bargain now.

In our joint statement published on the 27th Nov., 1959 by 5 unions (Our Union, the Bus Workers, the Electrical Workers, the carpenters and the Pineapple workers) we discussed the general characteristic of the present trade disputes and the unions' attitude towards them.

As the growth at this stage is unprecedentedly rapid and as most of the Executive members it, they are faced with greater expansion of union activities than before and found themselves unable to cope with the work now. The present task is, therefore, to train up more officials; to improve the ability and knowledge of the existing officials; to strengthen the leadership so that it can effectively plan, accommodate,

promote and inspect the work of the officials. Our present programme (16-3-1960) is "to educate ourselves and to improve our work" is entirely in keeping with the present needs.

Today, every member will be proud of the rapid growth and increasing strength of our union in spite of the difficulties which it has undergone. Today we are a union of more than 22,000 members. Every step Our Union takes will attract in particular the attention of the political circles in general and the trade union movement. Her growth and her present status are a proof that she has faithfully served the trade union movement and the workers. Moreover, this very factor will assure her of bright future. Today, as we celebrate the 5th anniversary of our Union with a concert and a General Meeting, a exhibition show and presenting the history of her growth, we hope that we will learn from our experiences, correct our errors and march forward with greater faith and determination. Only thus can we overcome future difficulties and only thus can we safeguard our future growth and strength.

窮人與富人的抗爭

(即社會主義者與資本主義者的抗爭)

法律顧問：T.T.拉惹

「一切事物都互相聯繫，一切事物都在流動，一切事物都在變化」。

這句話說得多麼對。一切事物都在變化。我們社會目前的結構是殖民地統治者的創作。殖民地統治者來到此地，最先是經商，最後就把此地以及東南亞其他國家的人民置於其苛暴的統治之下。

在將近一百五十年的歲月裏，在沒有人向他們的統治發出嚴重的挑戰的情況下，他們不斷地劫掠和剝削這片遼闊的土地以及在土地上生長的落後無助的人民。

但是，第二次世界大戰的結束，給亞洲的政治版圖帶來了根本的變化。戰後的幾個月里，印度、錫蘭、巴基斯坦、緬甸和印尼相繼以自由、獨立國家的姿態出現。擁有超過六萬萬五千萬人口的新中國緊接着宣佈誕生。新中國的誕生整個地動搖帝國主義和資本主義對亞洲和非洲的苛暴統治。馬來亞人民跟着開始發動全國性的反抗殖民主子的政治鬥爭。在其他國家，越來越多的變化在發生着。由於國內人民不斷地施予壓力的結果，英帝國主義者不得不在一九五七年允許馬來亞在政治上獨立。

第二次世界大戰後，我們的新加坡亦發生巨大的變化。從一個全部由殖民主義者為保障其利益而委定的「奴才」政府到一個全部民選的政府，實在是一項最有意義的變革。我們應時時記住：星洲雖已局部地擺脫了殖民統治，但是殖民統治者的鐵掌還扼住我們。假使殖民地統治者高興的話，它可在明天就中止星洲的憲制。內防和外交仍在外來殖民統治者的手里。最高元首是本邦的首領，但他是英女皇的代表，他不以星洲人民的意志，而以女皇——殖民統治的象徵——的意旨行事。

應小心關注的另一點是：英王國專員任內部治安委員會的主席。他有全權得到內閣會議議程副本，一切不列入議程而在內閣討論的事項表及內閣有關內防、外交或內部治安事務的結論。我們必須特別重視內部治安委員會。殖民地政府除有中止目前憲制的全權外，還有權通過內部治安委員會的組織來干預我邦的日常事務。

我們社會目前的結構是殖民主子的創作。讓我們經常記取：殖民統治者就是外國資本家。他們在世界這一角所負的唯一任務就是：積累財富以養肥他們及其祖國。殖民統治者在百多年的統治過程中已在我邦根深蒂固地植下其「生活方式」，這「生活方式」對我邦人民是

完全不適合的。目前，我們是生活在兩個集團尖銳衝突的社會里面。這兩個集團就是：少數的外國和本地資本家及其寄生蟲、專搶奪主子拋來的麵包屑的忠實爪牙們和一無所有的勞動人民。淺顯地說：是數量上極少的資本家和數量上極多的勞動人民。在這種情形下，一小羣的資本家及其代理人握有大量的財富；另一方面，被踩在腳下的一無所有的壯大的工人隊伍有的只是：貧窮、煩惱、痛苦、無知、文盲、思想落後，工作無保障……。為資本家生財的勞動人民所得的酬報就是這些。工友們！你們為資本家製造了商品，你們為資本家創造了財富，然而，你們卻沒有得到勞動果實的合理部份。人家只用甜言向你們許下諾言：世上做够奴隸後都可登天國享福。

誰是資本家？他們是生產中資本的擁有者。他們是生產手段的佔有者。他們要是高興的話，明天就可解僱你們的人。他們是獨享你們勞動成果的人。總而言之，他們是把你們變成勞動機器的那些人。

很顯然的，本邦不管被套上什麼名目，實質上，是一個殖民主義統治下的資本主義社會。在殖民主義統治下，它一直會是資本主義社會。所以，我們第一個目標就是致力工人運動，通過聯合行動向殖民統治者爭取完整的獨立。我們要細心地記住：只有當生產手段握在全體人民的手中的時候，社會主義社會才能在本邦實現。牛津英文字典對「社會主義」的定義是這樣的：「一種主張由全體人民佔有及控制生產手段、資本、土地、財產等，並在照顧集體利益的原則下加以管理與分配的社會結構學說」。在一個真正的社會主義社會里，你們的前途是有保障的。

在我們現下的社會里，誰能担保工人不會在明天失業而受凍餓呢？假如老板和主人在明天解僱他，誰能給他重被僱用的保証呢？他與家屬只能掙扎在飢餓線上，直至找到別個僱主為止。

在我們現下的社會里，樂意工作與品行端正是不够的。工人們知道：今天有工作，但明天是否也能找到工作？這不能由他決定，而是要由老板的喜怒所決定。這種不安定的味道你們是嘗盡了的。近來，有許多僱主把廠停閉，造成許多工人失業。大多數工友是無產者，全靠領工資過活，失業挨餓的危險時時威脅着他們。由於貧窮，工人們面對這樣的抉擇：（一）長期受凍餓；

對工人階級問題的新看法

會務顧問：
蒂凡那

工人階級的前途不能與我們的社會、國家以及東南亞與整個世界局勢關係的前途分別來研究。

工人階級的合理願望的或早或遲的實現，將大部份依賴他們對政治、社會與經濟情況的正確理論評價以及工人階級所將要推動的活動範圍的界限。如果我們所利用的武器以及所採用的方法與事實情況和現實目標的界限不調協或發生矛盾，那麼，工人階級的運動當然將會遭受到嚴重的歷史挫折。

在一個特殊政治與社會經濟環境中具有改進價值和適當的武器與方法，在另一個不同的政治與社會經濟環境裏，會變成有害和反動。譬如，當社會廣大人民的主要政治鬥爭是針對着在反動右翼政府下活動的殖民地主義勢力的時候，工人階級應該採用戰鬥性和政治性的武器是正確，當然和無可避免的。亞洲所有國家的工人階級在對抗殖民地主義與外力統治的偉大政治鬥爭中，擔任了卓越的角色。

今天，我們有一個真正的左翼政府在新加坡執政，它宣佈了以達致一個社會主義社會的馬來亞為其中一項長遠目標。因此，針對殖民地主義的政治鬥爭，必須轉變到政治支持今日領導新加坡政府的社會主義、民主和前進力量。在目前新加坡的政治聯系中，保證工人階級組織以他們的領袖尋求一切可能的方法，加強他們與左翼政府的友愛合作與協調是非常重要的事情。只有這樣，我們才能保證，潛伏在幕後的反動和殖民地主義勢力不會離開新加坡人民趨向於更快樂和更美好將來的

廣大前進運動的各階層。在作任何決定以前，每一種情況都必須小心和聰明地研究。導向我們趨向於工人階級的各種問題的解決，必須是智慧和謹慎，而不是鹵莽和感情用事。

我們必須不能忘記，左翼社會主義政府的存在并不是等於全面社會主義社會的存在。社會主義社會并不是一夜之間便能完成的。它必須有幾十年以上的工作。尤其是在我們新加坡，一個全面社會主義社會的出現，必須依靠各種不同的政治、社會經濟以及文化的因素，但其中最重要的，就是要達致一個統一的馬來亞民族和一種共通的馬來亞文化。

不過，要依靠這種種因素和需要這幾十年的時間才能在我們的國家裏達致全面的社會主義社會，并不是等於工人階級組織便可以無所事事和停止活動。不，絕不是。我們還有許多重要的事情要做。職工運動的團結必須加強，職工會組織的力量必須鞏固。工作的薪金和條件必須改善和合理化。政府給予我們的完成這種種目標的機構必須最充份地利用。工友們必須教育以參加加強民族團結和達致共通的馬來亞文化。我們必須完成這些和更多的工作。我們對於整個問題的看法必須是積極的，有建設的和有魄力的。我們必須避免消極的言論和行動。此外，更重要的，我們必須避免人民行動黨領導下的左翼運動的各階層的分裂。這是工人階級問題新看法的若干重要因素。

(二) 即刻自殺，了結此生；(三) 順手牽羊、取其所需——即偷竊。在我們現下的社會里，工人們是備嘗苦痛，受盡折磨，生命沒有保障的。總而言之，貧窮的工人們遭受了現下社會一切的不幸。因此，剷除現下殖民主義社會秩序是迫切需要的。許多鼓舞人心的變革正在我們週圍發生着。對於殖民統治者，他們的法律是神聖的，因為它是依照他們的意思，為保障他們的利益，由他們自己制定的。它整個地保障着殖民統治者及其本地代理人的利益。對於工人，殖民統治者的法律是棍棒，是特別做來約束他們的。我們不允許我們真正的剝削者——殖民統治者壓制我們的思想自由。讓我們驕傲地看到：現下社會里的殖民主義秩序正經歷着沉默的革命。殖民統治者及其動搖的同盟不能挽狂瀾於既倒。殖民統治者及資本主義勢力很清楚地知道：他們無法避過工人運動的浪濤。殖民統治者在超過一百四十年建造起來的上層建築正在全面地瓦解。殖民統治者是要被迫在我們廣大工人羣衆的聯合行動前和不可抗拒、不可征服的

壓力下低頭的。

讓我們緊記住：用各民族工人的聯合行動是能最後徹底地消滅現下社會里的殖民主義秩序，並在殖民主義社會的廢墟上迅速穩固地建造一個社會主義社會。

星洲的工人們！你們已不是一九四五年或一九五〇年時的你們了！你們在多次的被老板們壓迫而發動的罷工行動中鮮明地展示你們行動的團結和勇敢。在這些罷工行動中，你們已顯示了可資楷模的團結；同時你們為了保持你們的團結而鋼鐵般堅定地面對各種凌辱、迫害和老板們的其他壓制行動。你們與你們的妻子們、孩子們及其他家人在一起，連續數月地忍受飢餓和悲慘。但你們始終不渝。現在，你們全體都理解到你們是屬於單一的牢不可破的人類大家庭。讓我們堅強地團結在一起，創造社會主義社會的成功是可以肯定的。最後，讓我們好好地記住：除非殖民主義被殺得片甲不留，社會主義——這工人的共同信仰是不能實現的。而殖民主義目前仍循跡於我們之間哪！

The Few Rich vs. The Very Many Poor (i.e. Capitalists v. Socialists)

LEGAL ADVISER: T. T. RAJAH

"All things are relative, all things flow and all things change."

How true are these words. All things change. The present structure of our society is the creation of the Colonial rulers of our country. The Colonial rulers came at first to trade in this region and eventually subjugated the people of this region and other countries in South East Asia under their iron rule.

They continued the plunder and exploitation of the vast territories and their backward people who were helpless under the yoke of the foreign masters, for nearly 150 years without any-one seriously challenging their supremacy.

But the end of World War II, brought radical changes to the political map of Asia. A few months after the war, India, Ceylon, Pakistan, Burma and Indonesia emerged as free and sovereign territories. Soon after, New China with a population of over 650 million people came into existence. The emergence of a New China completely upset the iron grip of the Imperialists and Capitalists in Asian and African territories. The people of Malaya began their country-wide political struggle against their Colonial masters. More and more changes in other countries were the order of the day. In 1957, Federation of Malaya was granted political merdeka by the British Imperialists owing to the incessant pressure by internal forces within the country.

In our State of Singapore, vast changes have taken place since the end of 2nd World War. From a fully nominated "Yes Men" Government run by the Colonialists for their own benefit to a fully elected Government is indeed a most significant change. We must always bear in mind that although Singapore has partially emerged from Colonial Rule, yet the iron hold of the Colonial Rule is not broken. To-morrow, the Colonial forces could suspend the Singapore Constitution if they so desire. Defence and Foreign affairs are still in the hands of the foreign Colonial forces. The Yang di-Pertuan Negara is the head of our State but he is a Representative of the Queen and holds his office not at the pleasure of the people of Singapore but at the pleasure of

the Queen, the symbol of the Colonial Rule.

It will also be noted carefully that the United Kingdom Commissioner is the chairman of the Internal Security Council. He has the absolute right to be provided with copies of the Agenda of Cabinet and a list of all matters discussed by the Cabinet which were not on the Agenda and all conclusions of the Cabinet touching on Defence and External Affairs or Internal Security Affairs. The Internal Security Council deserves our special attention. In addition to the absolute right to suspend the operation of the present constitution, the Colonial Government is empowered to interfere in our daily routine affairs by virtue of the composition of the Internal Security Council.

The present structure of our society is the creation of the Colonial masters. Let us always bear in mind that the Colonialists are foreign capitalists and their sole mission in this part of the world is to accumulate wealth for themselves and their home country. In the course of several decades of Colonial rule, the Colonial rulers have firmly planted their "way of life" which is entirely foreign to our people. **In the process we are living to-day in a society of two broad and diametrically conflicting groups, namely the few capitalists both foreign and local and their parasitic and faithful hangers-on who thrive on the small crumbs thrown to them and the working people, the owners of nothing. In straight language, a few capitalists and the numerically vast working people.** In these circumstances, the small band of capitalists and their agents have established an accumulation of vast wealth whereas on the other side of the Scale are the vast army of down-trodden workers who own nothing but are heavily loaded with an accumulation of poverty, of misery, agony of toil, ignorance, illiteracy, mental degradation, insecurity of employment etc. These are the rewards for the working people who produce the wealth of the Capitalists. You, the working people produce the goods for the Capitalists; you create the wealth of the Capitalists yet you do not receive the fair share from the profits derived solely from your labour. You are lavishly promised kingdom of heaven for slavery on earth.

Who are the Capitalists? They are those who own the Capital used in the production. They are the owners of the means of production and subsistence. They are those who can sack you tomorrow if they so wish. They are those who appropriate the products made by you. In short, they are those who make you a toiling machine.

It is therefore clear that our State—no matter what its form is — is essentially a Capitalist State under Colonial Rule. It will always remain a Capitalist State under Colonial Rule. Therefore our first objective is through united action by devotion to the workers' movement to wrest complete independence from the Colonial Rule. The State becomes a Socialist State and remember carefully **only** when the means of production are taken possession by the people as a whole. This is how the Oxford English Dictionary defines Socialism "A theory or policy of Social organization which advocates the ownership and control of the means of production, capital, land, property etc. by the community as a whole and their administration or distribution in the interests of all." In a truly Socialist State insecurity of your future does not arise.

Under the existing society what security has the working-man that he will not be thrown out of his work to-morrow and face starvation. What guarantee has he to get employment, if his lord and master discharges him to-morrow. He has to struggle with those dependent upon him until he may find some other employer.

In our existing society, willingness to work or uprightness in conduct are not enough. The working-man knows that he has some kind of employment today. Whether he shall find employment tomorrow or not does not depend upon himself. He is at the whim and mercy of his employer. You have experienced this state of insecurity times out of number. Very recently number of employers have closed down their factories resulting in the eviction and unemployment of the workers. Most of the working-man have no property whatsoever of their own. They live wholly upon wages. Every working man even the best is exposed to loss of work and food. Want leaves the worker the choice between (a) starving slowly (b) killing himself speedily or (c) taking what he needs from where he finds it, that is to steal. In our existing society, the much harassed working man is a playball of a thousand chances. He knows no security of life. In short, the poor

working man bears all the disadvantages of the existing social order. Therefore it is imperative that we do away with the existing Colonial order of society. **Vast stirring changes are taking place around us.** To the Colonialist his laws are sacred for they are their own make-up. These laws are enacted with his consent and for their benefit and protection. **The whole fabric protects the interests of the Colonialists and their local agents.** To the working-man the law of the Colonialists is the rod specially made to check him. The Colonial forces, the real exploiters of our people, should not be allowed to strangle our freedom of thought and ideas. Let us note with pride that our existing society of the colonial order is undergoing a silent revolution. This cannot be checked by the Colonial forces and their wavering allies. The Colonial and the Capitalist forces know fully well that they will not be able to get rid of the working people's movement. The superstructure built for over 140 years by the Colonial forces is cracking at every joint. It is being forced to yield to the irresistible and resolute pressure through the united action of the mass of our working people.

Let us always bear in mind that the working people of all races through united action will finally and completely put an end to the existing Colonial order of society. From the ruins of the Colonial society will resolutely and swiftly, build a Socialist Society.

You, the working people of Singapore are not what you were in 1945 or 1950. You have clearly demonstrated your unity of action and courage in the various strikes that were forced on you by your employers. During these strikes, you have shown **exemplary** unity and you have faced all the humiliations, persecutions and other oppressive acts of the employers with firm and iron determination to preserve your unity. You have endured hunger and wretchedness for months together with your wives and children and other dependants. You have stood firm and unshaken through it all. You all now realise that you belong to the universal family of mankind, one and indivisible mankind. Let us be firmly united. Your success to create new Socialist order of Society is absolutely certain. Finally, it should carefully be understood by you that Socialism can never become the **common creed of the working people** unless all the traces of Colonialism are destroyed. It is still in our midst.

தொழிலாளர் வர்க்க சங்கடங்களை சமாளிப்பதில் புது-முறை

திரு. சி. வி. தேவன் நாயர் (உபதேசர்)

உலக முற்றிலுமுள்ள குழ் நிலையில் தென் கிழக்காசியாவிலும், நம் நாட்டிலும் நாம் இதர சமூகத்தின் எதிர்காலத்திலிருந்து பிரிந்து தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வருங்காலத்தை ஆராய்வது கடினம்.

கடந்த அல்லது வருங்கால தொழிலாளர் வகுப்பின் நியாயமான கோரிக்கைகள் சரியான அரசியல் சமூக, பொருளாதார மதிப்பீட்டையும், இவை கட்டுப்பட்டு, இயங்கும் தொழிலாளர் நடவடிக்கையையும் பொருத்திருக்கிறதென்று ஏறக்குறைய கூறலாம். நாம் உபயோகிக்கும் ஆயுதமும், கையாளும் முறைகளும் நிலைமை, உண்மைப் பொருளின் வரம்புக்கு முரண்பாடாகவோ அல்லது பொருத்த மற்றவைகளாகவோ இருந்தாலும், இயற்கையாகவே தொழிலாளர் சமூகம் அபாயகரமான சரித்திர பிரசித்த பிற்போக்கில் உழல்வார்கள்.

குறிப்பிட்ட ஒரு அரசியல், சமூக பொருளாதார சந்தர்ப்பங்களில், தகுதிவாய்ந்ததும் முன்னேற்றம் படைத்ததுதான் கருவிகளும், முறைகளும் மாறான அரசியல், சமூக பொருளாதார சந்தர்ப்பங்களில் எதிராகவும், அபாயகரமாகவும் மாறிவிடுகிறது. காலனியாட்சிக்கு எதிராக சமூகத்தின் பெரும் பகுதியான மக்களின் பிரதான அரசியல் போராட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும். ஆயுதங்கள்-போராட்டத்தகுந்த-அரசியல் நீதியானவையாக இருக்கவேண்டியது தவிர்க்க முடியாததும் இயற்கையானதுமாகும். ஆசிய நாடுகளில்லாம், கொழிலாளர் வர்க்கம் அன்னிய ஆட்சிக்கும், காலனியாட்சிக்கும் எதிராக பிரசித்திப்பெற்ற பெரும் அரசியல் போராட்டங்களை நிகழ்த்தி இருக்கிறார்கள்.

இன்று சிங்கப்பூரில் நமது உண்மையான இடதுசாரி அரசாங்கம் மலாயாவில்-சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அடைய தன் நீண்டகாலத் திட்டத்தை பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் சிங்கப்பூர் அரசாங்கத்தை முன்னடத்தும் சோஷலிஸ ஜனநாயக முன்னேற்றத்திற்கு, காலனியாட்சிக்கு, எதிராக நிகழ்த்திய அரசியல் போராட்டத்தை மாற்றி அரசியல் ஆதரவாக அளிக்கவேண்டும். தொழிலாளர்கள் நிறுவனங்களும், அதன் தலைவர்களும் சிங்கப்பூர் அரசியல் அமைப்பில், சகோதர ஒத்துழைப்பையும், சமத்துவத்தையும் பலதுரைகளிலும் இடதுசாரி அரசாங்கத்தோடு வலுப்படுத்திவண்டியது மிகவும் அத்தியாவசிய

மானது. சுபிட்சத்தை நோக்கி முன்னேறும் சிங்கப்பூர் மக்கள் இயக்கத்தை இன்னும் மறைமுகமாக எஞ்சியிருக்கும் எதிர்ப்பியக்க - காலனியாட்சி சக்தி பிளவுபடுத்தாமல் பத்திரப்படுத்திக்கொள்ள இதுதான் சிறந்தவழி. தொழிலாளர்களின் அநேக தொந்தரவுகளை எதிர் நோக்கிச் செல்ல அவசரப்படல். உணர்ச்சிவசப்படல் இவைகளைவிட எச்சரிக்கை அறிவுத்திரன் இவைகளை துணையாகக் கொண்டு மிகவும் விழிப்புடன் எந்த ஒரு முடிவுக்கும் வருவதே உசிதம்.

இருந்துவரும் இடதுசாரி-சோஷலிஸ அரசாங்கமானது ஒரு முற்றான சோஷலிஸ சமூகத்தை அடைந்துவிட்டதல்ல வென்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. சோஷலிஸ சமுதாயம் நினைத்த மாத்திரத்தில் ஏற்படக்கூடியதல்ல. இதை அடைவதற்கு பல்லாண்டுகளாக செயல் புரியவேண்டும். சிங்கப்பூரிலிருக்கும் நமக்கு ஒரு முழு சோஷலிச சமுதாயத்தை பெருவதானது பல்வேறு அரசியல், சமுதாய-பொருளாதார-கலாச்சார உண்மைகளில் முக்கியமாக மலாயன் தேசியத்தையும் பொதுவான கலாச்சாரத்தையும் பெருவதில் இருக்கிறது.

பூரண சோஷலிஸ சமுதாயத்தை நம் நாட்டில் உருவாக்குவதற்கு அநேக காரணங்களிருப்பதால் தாம் செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை என்று தொழிலாளர் வர்க்க நிறுவனங்கள் தூங்கிவிடக்கூடாது. அதிலிருந்து தூரவிலகியிருக்கவேண்டும். செய்யப்படவேண்டியவை அநேகமுருப்பதால், தொழிற்சங்க இயக்கம் இணைந்து, அதன் நிர்வாகவன்மைகள் ஒன்றுபடவேண்டும். இந்த குறிக்கோள்களை பெருவதற்கு, நாட்டினால் அளிக்கப்பட்ட எந்த சாதவுங்களையும் பூர்வாங்கமாய் உபயோகிக்கவேண்டும். அயல் நாட்டு கூட்டுறவுப்பணியில் பங்காற்றாமளவுக்கு, பொதுக் கலாச்சாரத்தை அடைவதற்கும் தொழிலாளர்களுக்கு கற்பிக்கப்படவேண்டும். நம் போக்குகளைத்தும் சமூகமாகவும், ஆக்கரமாகவும், தக்தவம் நிறைந்ததாகவும் இருக்கவேண்டும்.

On The New Approach To The Problems of The Working Class.

Adviser: C. V. Devan Nair.

The future of the working class cannot be studied in isolation from the future of the rest of our society, of our nation, and of South East Asia in the context of the total world situation.

To a very large extent, the late or earlier realisation of the legitimate aspirations of the working-class will depend on a correct theoretical appraisal of the political, social and economic conditions and limitations within which working-class action will have to operate. If the weapons we use and the methods we employ are discordant or incompatible with the facts, conditions and limitations of objective reality, then the working-class movement will naturally suffer serious historical setbacks.

Weapons and methods which have been of progressive value and relevance in one particular political and socio-economic situation become harmful and reactionary in a different political and socio-economic situation. For instance, it is right, natural and inevitable that when the main political struggle of the mass of the people in society is directed against the forces of colonialism working through reactionary right-wing governments, the weapons adopted by the working-class should be militant and political in nature. The working-class in all Asian countries has played a prominent part in the great political struggles against colonialism and foreign domination.

Today in Singapore we have a genuinely left-wing Government in power, which has declared as one of its long-term goals the achievement of a socialist society in Malaya.

In such a context, the political struggle against colonialism must be transformed into political support for the forces of socialism, democracy, and progress which today lead the Government of Singapore. It is of the utmost importance to ensure that the working-class organisations and their leaders should, in the present political context of Singapore, seek to strengthen in all possible ways their fraternal co-operation and co-ordination with the left-wing Government. Only in this way can we guarantee that the forces of reaction and colonialism, which remain in the background, are not allowed to divide the ranks of the broad progressive movement of the people of Singapore towards a happier and better future. Every situation must be studied with intelligence and care, before a decision is taken. Wisdom and caution, rather than rashness and emotionalism must guide us in our approach to the solution of the various problems of the working class.

We must not allow ourselves to forget that the existence of a left-wing socialist government does not mean the simultaneous existence of a completely socialist society. A socialist society is not to be achieved overnight. It is to be worked for over a period of several decades. Particularly for us in Singapore, the emergence of a fully socialist society must depend on a variety of political, socio-economic and cultural factors, the most important among which are the achievement of a united Malayan Nation and a common National culture.

The fact that the achievement of a fully socialist society in our country de-

詞 獻 問 題 彙 編

兀 哈 爾

當前的工運正在一個完全嶄新的階段里。這是一個獨特的階段，它之所以獨特，是因為在這個階段中，工運領袖所須負起的任務是非常繁重的。我們此後不僅要照顧其會員的急切需求，同時亦須照顧整個社會的需求。當職工運動者為其會員們提出要求時，必須牢記住下面四個事實！

(1) 新加坡的經濟是轉口貿易性質，因此，本邦的資本及勞工還會依靠此轉口貿易而繼續存在一段相當長的時期。

(2) 上述情況，惟有在星馬取得統一後才能有根本的改變，也只有在星馬統一後，出現一個為人民服務的真正的社會主義國家，才成為可能。

(3) 擺在星馬統一道路上的最嚴重的障礙是：

甲．國內的種族區分；

乙．工人階級的覺悟還沒有達到能夠消除種族區分的程度。

(4) 由於上述這些事實存在，工會就必須密切地注視本國的政治進展，因為工會的未來發展是決定於國內政治的發展。

目前，新加坡有了一個社會主義的政府，這個政府正在盡力地在其權力範圍內來調和各種利益的矛盾和衝突，以及給予工友們和職工運動者最大的保護。

從經濟方面看來，新加坡的情況是異常嚴重的。我們有一個生殖率很高的人口；我們又需要依賴轉口貿易

。因此，為了使這兩者平衡，我們就不可能滿足工人的要求——高過於社會財富的合理要求。

如果我們採取簡易的解決方法和堅持着我們自己的要求，就很可能招引有關的經濟區域的嚴重反應。毫無疑問地，如果能夠普遍地認識到工運領袖是其會員的正當和負責任的代表，則資本是大大地少受攪擾的。

當我們考慮到上述的這些因素時，不可避免地會達到這樣一個結論：就是在新階段中，職工運動者的任務是敏銳地認清本邦的政治潮流，和協助決定事件的行程。只有這種政治上的警覺，才得保持既得的成就，和繼續發展下去。很多的工作是可以通過向政府提供適當的建議來完成的，職工運動者所面對的許多困難，也可以通過合理的方法來解決的。

再者，瞭解到政府在基本上是同情工友的同時，我們必須不要忘記，工人們的利益主要是通過集體商議的過程爭得的。集體商議是和僱主談判交涉，在許多場合里，這是力量的攷驗，一旦我們確實預知我們的建議可以不需通過採取什麼步驟而能夠全部獲得協議，這時候，我們就要為本邦維持和諧而工作。

必須強調一點，當維持工業和平和促進勞資友好關係時，對於那些對工會採取敵視態度的頑固僱主，我們必須明確地向他們反擊——傾全力地反擊。

我謹祝泛星各業職工聯合會前途無量，繼續邁進，並為全星工友帶來團結！

depends on several factors and will take several decades, does not mean, however, that working-class organisations have nothing to do and can go to sleep. Far from it. There are several vital and important things to be done. The unity of the trade union movement must be forged and its organizational strength consolidated. The wages and conditions of employment must be improved and rationalised. The machinery which the State has provided for the achievement of these aims must

be utilised to the fullest. Workers must be educated to participate in the tasks of forging national unity and the attainment of a common national culture. All these and more must be done. Our whole approach must be positive, constructive and dynamic. We must avoid negative talk and action. Above all, we must avoid division in the ranks of the left-wing movement led by the P.A.P. These are some of the essentials of the new approach to the problems of the working class.

செய்தி

எஸ். உட்ஹால் (உபதேசர்)

சங்க இயக்கம் முற்றிலும் ஒரு புதிய பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இது ஒரு நிகரற்ற பாதை. ஏனென்றால், சங்கத் தலைவர்கள் தங்கள் அங்கத்தினர்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களை மட்டுமே பாதுகாத்துக்கொள்வதோடல்லாமல், சமூகத்தின் முழுமைக்குமான உடனடி தேவைகளையும் கவனித்து வருகிறார்கள். தங்கள் அங்கத்தினர்களின் கோரிக்கைகளை முன் நடத்திச் செல்வதற்கு கீழ்க்கண்ட நான்கு பிரதான காரணங்களுள்.

- (1) சிங்கப்பூரின் பொருளாதாரம் முக்கியமாக வர்த்தகத்தையே பொருத்திருப்பதால் மூலதனமும், உழைப்பும் தொடர்ந்து சில காலத்திற்கு நிலைத்திருக்கவும்.
- (2) மேற்கண்ட நிலை ஏற்படுவதானது சிங்கப்பூர், கூட்டரசுடன் இணைவதில்தான் இருக்கிறது. பொதுவுடமை நாடு ஒன்று உருவாவதும் இவ்வித இணைப்பில்தான் இருக்கிறது.
- (3) இணைப்பிற்கு முக்கிய தடங்கல்களாயிருப்பவை:—

(அ) நாட்டிலுள்ள இன வேற்றுமை.

(ஆ) இவ்வித வேற்றுமைகளைப் புறக்கனிக்கும் அளவுக்கு தொழிலாள மக்கள் மனம் பக்குவமடைந்து முன்னேருவது.

- (4) அரசியல் தங்கள் எதிர்காலம் அமைந்திருப்பதால், சங்கங்கள் அரசியல் முன்னேற்றங்களில் அக்கரை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

இன்று சிங்கப்பூரில் நாம் பெற்றிருக்கும் சோஷலிஸ அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கும், சங்கவாதிகளுக்கும் அதிக பாதுகாப்பையும் கண்ணிப்பையும் தன்னாலியன்ற ஒவ்வொன்றையும் அளித்து வருகிறது.

தற்போதைய சிங்கப்பூர் பொருளாதார நிலை மோசமானதென்ற சொல்லலாம். சமூகாயத்தின் பொருளாதாரத்தில் கூடுதலான விகிதங்களை தொழிலாளர்கள் பங்கு பெறுவதற்கு விடுக்கும் நியாய

மான கோரிக்கைகளோடு வேகமாக வளர்ந்துவரும் ஜனப் பெருக்கத்தையும் ஒத்துப்பார்க்கவேண்டும்.

நாம் எடுத்த சுலபமான முடிவுகளைக்கொண்டு கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் பிரயத்தனப்பட்டால், பொருளாதாரத்துறையில் மிகுந்த சேதம் உண்டாகலாம். சங்கத் தலைவர்கள் தகுதிவாய்ந்த பிரதிநிதிகளாகவும், பொருப்புதாரர்களாகவும் இருப்பார்களானால் மூலதனங்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படாது என்பதில் ஐயமில்லை.

இவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு நாட்டிலுள்ள அரசியல் நிலைமைகளை சங்கவாதிகள் நன்றாய்ப் புரிந்தபின் நடப்புகளைத் தீர்மானிக்கவேண்டுமென்ற முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்பதை மறுக்க முடியாது. இந்த அரசியல் விழிப்பினால்தான் நாம் அடைந்திருக்கும் இந்த நிலையை நாம் முன்னேறிக்கொண்டே பாதுகாத்துக்கொள்ளமுடியும். அரசாங்கத்திற்கு சரியான ஆலோசனைகள் சொல்வதால் நற்காரியங்களேனும் சாதிக்கலாம். தொழிற்சங்கவாதிகள் அடைந்துவரும் கஷ்டங்களை நியாயமான சட்டங்கள் மூலம் நிவர்த்திக்கலாம்.

அரசாங்கம் தன் அடிப்படையில் தொழிலாளர்களிடம் அநுதாபத்தோடிருப்பதுபற்றி புகழப்பட்டாலும், கூட்டுரவு-பேரம் பேசுவதால்தான் தொழிலாளர்கள் பயன்பெற வேண்டும் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. முதலாளிகளோடு பேச்சுவார்த்தைகள் சிகழத்தான் வேண்டும் அதுவும் பலப்பரிட்சையினால்தான். தொழில் நடவடிக்கையிலிறங்குவதற்கு முன், சகல பேச்சு வார்த்தையிலும் ஈடுபட நாம் சித்தமாயிருக்கும் வரை நாட்டுடன் நாம் சுமுகமாக பணியாற்றுகிறோம் என்று பொருள்படும் முதலாளிகளுடன் நல்லுறவையும் தொழிலில் அமைதியையும் கடைப்பிடிக்கும் நமது போக்கில் சங்கங்களுக்கு எதிராக கடின பாவங்களை கையாளும் முதலாளிகளை நம்மால் இயன்ற வரை எதிர்த்துத் தாக்குவோம்

பொதுத் தொழிலாளர் சங்கம் தொடர்ந்து முன்னேறவும், சிங்கப்பூர் தொழிலாளர்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்க்கவும் பாடுபடுமாக.

★

MESSAGE

Adviser: S. Woodhull

The union movement is going through an entirely new phase. In fact it may be considered a unique phase, unique because there are responsibilities of such a magnitude that not only must its leaders see the problems of their members in terms of their immediate needs but also the overall needs of society. There are at least 4 facts that have always to be borne in mind by unionists whenever they intend to push ahead with claims of their members:

- (1) that Singapore's economy is an entrepot one and as such capital and labour would continue to exist for quite some time.
- (2) the above state of affairs can only be brought to an end by merging Singapore with the Federation of Malaya; it is in such a merger that the full realization of a Socialist State for the people becomes possible.
- (3) that the most serious obstacle in the way of achieving a merger lies:
 - (a) in the communal divisions in the country and
 - (b) in the fact that the consciousness of our working people has not advanced to a point where it is able to circumvent these divisions.
- (4) because of the above unions have got to take a keen interest in the political developments of the country, for in this political development much of their future lies.

We have in Singapore today a Socialist Government which is doing everything within its power to balance the various conflicting interests and to achieve the maximum protection and safeguard for workers and unionists.

The situation in Singapore may be described economically as a very grave one. We have a fast-growing population; we are so dependent on trade, and we have

to balance these facts against the just demands of our working-people for a better share of the wealth of society.

If we take the easy solution and try to press ahead with our own demands, it is very likely that the repercussions in the sector of the economy involved may be serious. There is no doubt that if it is generally appreciated that union leaders are properly representative of their members and responsible in their rôle as leaders, capital will not be much disturbed.

Considering all these factors one must inevitably come to the conclusion that, in this new phase, the role of unionists is to be keenly aware of the political trends in the country, and to help determine the course of events. It is by such political awareness that the positions already achieved could be safeguarded with a view to an eventual advance. Much good work could be done by proper advice to Government and much of the difficulties unionists are now facing could be dissolved by reasonable legislation.

Again while it is appreciated that Government is basically sympathetic towards workers it must not be forgotten that ultimately the benefits for the workers will have to be achieved through collective bargaining processes. There will have to be negotiations with the employers and in many instances, it will have to be a trial of strength. But so long as we are certain that we will go through the entire motions of negotiations before taking industrial action we may rest assured that we are working in harmony with the State. While the stress is to maintain industrial peace and improve relations with the employers we must make it plain that where employers take a stern attitude towards unions we will hit back, and hit back as forcefully as we can.

May the General Employees' Union continue to advance and bring about the unity of the working-people in Singapore!

職工運動面對的新問題

會務顧問方水雙

回首看看一九五五年林德憲制大選後的工業關係局面，對了解現政府處理勞工問題的態度和政策，也許不會沒有幫助的。當時工潮此起彼伏，工人普遍採取罷工行動去維護其組織和實現改善待遇的要求，著名的福利暴動事件也是當時發生的。不管各政黨對當年工業關係惡化的看法如何，當政者不能推諉由於他們對局面的無知，致使局面發展到像福利暴動事件的發生。他們低估了工人對殖民地高壓統治的憤懣以及工人對自己權益的關心和鬥志。執政黨陣陣既然不能滿足工人的基本願望；同時，受執政黨撐腰的職總又懼於領導工人作適當的鬥爭，他們被工人遺棄，且後來發展到反勞工道路是很自然和不可避免的。那些富有戰鬥性的工會受到工人的歡迎和飛速的發展也是必然的。

現政府吸取了這些經驗和教訓，故在貫徹其維護工業安寧政策，旨在鞏固國民經濟的努力中，特別強調工人的利益也不該被忽視，現政府處理工業關係問題的基本政策是「維護工業和平和正義」。

在實踐上，政府鼓勵勞資雙方重視會議桌上的集體議價，盡量通過集體議價方式去解決他們的爭端，並動員其勞工律政部從旁協助和干預，政府之努力雖然無法阻止所有的工潮，惟正因政府得到工會主動的支持和合作，故此，過去八個月來工業領域內保持着安寧狀態。這也說明了，政府有原則性的維護工業安寧政策是完全可能避免一九五五年局面的重演。由於集體議價的辦法只有勞資雙方都準備諒解時才會產生預期之效果，此辦法未免過於消極。正因為這樣，執政黨在其競選綱領內主張設立永久性的仲裁庭，作為補充原有的勞工部。

本來，設立仲裁庭解決勞資爭端在本邦並不是新鮮的問題。過去，政府也嘗試過組織臨時性的仲裁庭解決諸如軍港和電車公司之勞資糾紛。惟一不同點，乃現政府建議要設立的仲裁庭，是有司法權力的，且是一個永久性的機構。至於政府設立工業仲裁庭的目的，勞長貝恩先生在立法議會中曾很清楚的解釋，他說：『我們（指政府）所要做的，是從工業關係之許多法令中，製訂一項法令來代替許多法令』又說：『此法令主要目的在維持工業安寧，阻止勞資糾紛的僵局陷入惡化的地步』。李總理也說：『這項法案，是嘗試在勞資關係範圍內造成秩序的第一次』又說：『法案要達到兩項基本目標：第一，工人們能夠公平地分享他們的勞動協助創造的果實；第二，建立有利于工業擴展的條件；希望這項

法案的實施，能夠維持這兩個互相競爭目標的平衡』。

可以預料得到的，政府計劃設立仲裁庭處理勞資糾紛必然引起工會強烈的反應，雖然，工會完全同情政府維護工業安寧的苦心。其實對整個職工運動來說，這是一個原則問題。在正常時期，任何一個民主國家，試圖通過法律來強制仲裁一切勞資間的爭執，不管其出發點是在於維護工業安寧，或是確保國家經濟不會陷於困難，都是很難為職工運動者所能接受的，而職工運動者之所以難於接受通過立法強制仲裁之原因是可以理解的。因為，強制仲裁將意味着一旦糾紛和解絕望而進入仲裁法庭司法範圍時，工會享有基本的民主權力，諸如：怠工、罷工等，作為實現工友提出合理的改善待遇要求的有効武器，將被迫停止應用。其次，職工運動者恐懼反勞工之政黨在如期的普選中登台，作為主持公道和正義之仲裁庭，很可能被右翼政黨利用為有效地反勞工之工具，以便置職工運動於死地。另一個原因是強制仲裁將促使工會裹足不前，工會甚難獲得充足之情報來証實其要求之合理化。因為，工會所要獲得的一些情報，正是任何僱主皆盡量設法保守的所謂「商業秘密」。

正因執政黨預料工會將有強烈的反應，執政黨原先要設立的仲裁庭特別指出，工會有全權決定是否要將糾紛交予仲裁，一旦糾紛進入仲裁司法範圍，僱主應完全受仲裁庭判決的約束。另一個原因引起工會担心的，新政府在立法會議通過之工業關係法令乃由澳洲勞工專家參考了其本國工業關係法令和實施經驗而起草的。姑且勿論澳洲工運者是否熱忱於強制仲裁，鑑於澳洲是一個工業相當發達的國家，經濟基礎穩固，人民生活水準高，失業工人微不足道，且政府立法制定工人最低薪給，這些條件，和該國順利地實行強制仲裁是分不開的。本邦經濟乃建立在轉口貿易基礎上，工業還處在萌芽階段，人民生活水準和個人收入，在東南亞區域雖首屈一指，惟因國內缺乏天然資源和發展工業的條件，我們面對嚴重的失業問題。加之本邦薪給向來沒有合理制度，也沒有一種標準，工人薪給和工作條件之形成，決定於僱主的意志和工會的爭取，以及該行業的營業狀況，特別是我們目前還沒有通過立法制定最低薪給的條件。本邦較完整的職工立法，僅僅有一九五五年制定之勞工法令和于一九五七年制定之店員和書記兩法令，所有這些，無疑的都是未來仲裁庭將面對的困難……。

新法案授予勞工律政部長全權決定一宗通過正常程

工會的戰鬥力

總務：布旺

我深為喜慰，因為汎星工聯會為爭取工人階級的利益而展開的正確鬥爭與正義行動已歷五年之久。

五年來，工會經歷了各種各樣的哀樂與形形色式的障礙，尤其是那迷悟不醒的資方，經常對期望着改善自身生活的工人階級施予無理的掠奪與貪婪不厭的搾取。

我們的工會是在星洲工人運動面臨嚴重考驗時宣告成立的，她絲毫也未獲得以林有福為首的前聯合政府的應有支持與扶助。幸而，由於工會負責人的果敢與堅忍，而又獲得全體會員們以鋼鐵般的意志的支持與擁護，迄今，工會不僅擁有二萬的會員，且亦在各工業區域設立許多廠幹事會。

序而無法獲得和解的糾紛，應否交予仲裁。由于一宗糾紛進入法庭司法範圍時，仲裁庭主席擁有裁決該糾紛，并強制勞資雙方履行其判決之全權。故此，部長對法案權力之行使，對工會未來之地位和勞工階級對政府之信念將起決定性之作用。譬如說，一宗糾紛若因工會之合理要求遭僱主武斷拒絕，而工會通過其正常程序（包括罷工）不但不會給國家經濟帶來災禍；而且可迫使僱主改變態度，而部長却決定交予仲裁。姑且勿論仲裁庭是否作出合理判決，但是，工會會因法庭之長時間程序而感到厭倦和煩燥，工友也會因不必要的等待，對工會喪失信心。沒有疑問，政府絕不想此法案實施後而導致工會處於被動和失去生命之境地。若不幸果真如此，則政府維護工業和平意旨也將喪失其意義。反之，由于法案授予部長充足權力，若部長善于判斷和應用此權力，且經常保持與工會取得合作，那麼，政府執政以來，已逐步地改善之勞資關係將獲得進一步之發揚。也只有這樣，法案中第三章承認集體議價價值和鼓勵勞資雙方通過集體議價形式，解決各種爭端才不致虛訂。這樣，勞長希望此法案將導致工會地位之繼續加強和勞資關係正常化之理想才會實現。

法案中強調集體議價的價值；規定工會和僱主直接談判，律師不得出庭辯護。工會可委任任何工會人員出庭代表工友，勞資合約獲仲裁庭註冊後有法律的價值等等，這些條文都很符合當前勞資關係的實況。如果我的判斷沒有錯誤，此法案的基本精神脫離不了鼓勵勞資雙方重視會議桌上的作用。讓有經驗的工會人員和當事僱主通過協商取得諒解。法庭的干預只在雙方各走極端，爭執或將已惡化時才發生。且仲裁庭之判斷將作為指示雙方達致協議之指南。此法案的實施也同時解決了許多當前導致糾紛的根源；諸如承認工會，僱主選擇他所喜愛的工會所引起的糾紛等。但，在實踐上，此法案難免

自從人民政府（即人民行動黨政府）取代了前林有福政府而執政之後，工會會務就突飛猛進地向前發展，工會亦歡迎勞工律政部着手扶助與協助處理勞資糾紛，以期建立工業安寧，照顧工人階級的幸福與國家的繁榮。

我期望着職工運動與人民政府之間普遍上的接觸能進一步加強；尤其是本會將繼續維持這良好關係，進而共同關照與解決工人階級的糾紛與煩惱。

最後，我預祝全體會員們順利地完成慶祝五週年紀念的工作，讓我們團結一致，建立工人階級在社會上的應有地位，并全力支持人民政府。

將碰到一些困難，這是可以預料的。如所週知，利益的矛盾是勞資糾紛的基本因素。在本邦工業和企業還建立在私有資本制度基礎上的今天，政府的任何措施和立法，其成功的主要因素乃是僱主和工會的態度以及對國家的責任感。

職工運動者對法案之關心是對的，但他們不該對法案採取消極態度。積極的態度是工運者應該時時準備上仲裁庭，把工人的不滿和心聲在庭上揭露，他們應證明自己不但善于在會議桌上說服僱主，在領導工人行動時果敢和不安協。工會當前面對最困難的問題是資料的缺乏，工會應盡最大的努力去克服面對的困難。工運者也不該幻想，一旦仲裁庭設立後，工會日常之重要工作都可以交由庭上去處理，他們的任務只是搜集資料和數字，上庭辯護便完了。抱有這想法的人，忘了工會在任何社會里都負有它的特殊使命，在現階段，工會不能不是維護工人利益和推動社會發展的一股主要力量。

工會也應繼續加強組織和教育工人，并經常保持和政府合作，督導政府避免執行法案之可能偏差，損及工人利益。

現在來預測法案實施之效果當然言之過早，正如李總理所說的「這是立法的新範圍，這條法律是否行得通，還是不合當地情況，并不取決學術性的爭辯，而要看法案實施的情形。……」勞工部長也說：『我不自稱此法令是完善無瑕的』他進一步說：『仲裁庭主席的常年報告將得到詳細考慮，以便對法令加以修正』。誠然，此法案實施後能進一步加強正趨向較正常的勞資關係，使工業不安進一步得到緩和，工人的利益又受到照顧，則法案已獲得部份成功。反之，若法案施行後即僅能阻止工潮于表面上不爆發，但勞資之摩擦和敵視却有增無減，那麼，法案是必須重新檢討的。

KEKUATAN KESATUAN KITA

Setia Usaha Agong: Buang Bin Omar Junid

Saya mengucapkan shukor kerana Kesatuan Pekerja² Umum Singapura telah dapat bergerak dan berjuang justeru untuk kepentingan² kaum buruh Singapura selama lima tahun.

Selama 5 tahun Kesatuan Pekerja² Umum Singapura telah mengalami berbagai² suka duka, rintangan dan halangan terutama sekali dari majikan² yang tidak mahu tunduk dan berlaku adil terhadap kaum buruh yang hanya menghendaki segelintir dari bahagian hidup nya yang selama ini di rampas dan di perah oleh kaum² majikan.

Kesatuan Pekerja² Umum Singapura di tubuhkan di tengah² pergolakan kaum buruh Singapura menerima dugaan yang hebat. Kesatuan ini tidak mendapat sokongan dan dokongan yang sewajar nya oleh Kerajaan Champoran yang lalu, Pimpinan Lim Yew Hock. Tetapi dengan berkat ketabahan dan kesabaran pemimpin² kesatuan ini dan di sokong serta di dokong oleh ahli² Kesatuan yang bersemangat waja, maka bukan sahaja kesatuan ini pada hari ini, mempunyai pulohan ribu ahli, tetapi kesatuan ini juga mempunyai chawangan² nya di mana sahaja ada nya kawasan²

perusahaan.

Satelah Kerajaan rakyat, ia itu Kerajaan Partai Tindakan Rakyat berkuasa menggantikan Kerajaan Champoran yang lalu Pimpinan Lim Yew Hock, maka bertambah² lagi lah maju nya kesatuan ini dan kesatuan ini merasa shukor kerana Kementerian Buruh dan Undang² selama ini telah membantu, menolong dan menyelenggarakan pertikaian² kaum buruh justeru untuk menegakkan ketenteraman perusahaan, kesejahteraan kaum buruh dan keamanan negara.

Adalah di harapkan bahawa perhubungan di antara Kerajaan rakyat dan Pegerakan Kaum Buruh pada 'am nya dan Kesatuan ini Khas nya akan terus berada di dalam keadaan dan sausana perhubungan yang baik dan masra di dalam menyelenggarakan, dan mengatasi kesulitan², pertikaian² dan kegelisahan² kaum buruh.

Akhir nya saya ucapkan kepada seluruh ahli² Kesatuan Pekerja² Umum Singapura "Selamat merayakan hari Ulang tahun yang ke lima". Bersatu lah untuk menegakkan keadilan kaum buruh" dan sokong lah sapenoh²nya Kerajaan rakyat saudara² itu.

THE STRENGTH OF OUR UNION

By General Secretary Buang Bin Omar Junid.

I am thankful because the Singapore General Employees Union has been able over the past five years to strive and fight for the interests of labour in Singapore.

For five years the Singapore General Employees Union has experienced the thick and thin and varied difficulties and obstructions especially from obstinate employers who practise injustices towards the working class who merely want to earn a living that has been robbed from them.

The Singapore General Employees Union was formed at a time when the

labour movement in Singapore was faced with a grave test. This Union did not receive the support that it rightly deserved from the past coalition Government, led by Lim Yew Hock. However with the perseverance and patience displayed by the leaders of this Union and supported by the steel-spirited members of the Union, today the Union not only has thousands of members but it has branches in all industrial areas.

Since the People's Government, that is the People's Action Party, assumed power

在一個法西斯國家裏的工人運動

—多米尼·普都查理—

世界輿論曾屢次地集中到南非這樣一個少數人統治多數人的獨立國家。其人口共有一千五百萬，但是，在國會中具有決定性的代表權利却被三百萬白皮殖民者所操縱。非洲人民雖被賦予選舉的權利，惟只能從白皮的候選人中作抉擇而已。國家機構乃建立在具有優越感的白皮殖民者的利益上，統治權力乃被白皮殖民者所掌握，且常應用警察和軍事去鎮壓一千二百萬的非洲人民，尤其是絕大多數的工人階級。職工運動就在這種情況下形成而不斷發展。

不久以前，非洲工人還沒有享有組織工會的權利。那時，他們只是基於來自共同階級的兄弟關係而團結一致。爲了爭取組織權利而展開罷工的工人，經常必須付出巨大的代價甚至流血與犧牲生命方能獲勝利，僅僅在某一個工潮中，就有約廿位的工人被殘殺，其餘的工人在槍口威迫下，不得已只好復工。遠在一九五三年，政府爲了達致阻撓工運發展的企圖，遂通過了一項法律，否決了非洲工人組織職工會的權利。原來，政府與資方有着密切的聯系，乃欲藉此來阻止與摧殘非洲工人運動。但是，像世界工人一樣，非洲工人是隨時隨地準備着爲了爭取自由與抗拒無理的法律的陰謀而剛毅不屈地付出流血的代價。

一九五三年，正當工人成功地掀起反抗迫害的運動時，當局在國會通過了宣佈非洲工人的罷工乃屬於非法，公然地剝奪了工人的基本權利。然而，事實上，它并不能阻止非洲工人使用罷工的權利。因爲，非洲工人在沒有職工會領導下已自覺地展開罷工行動。每次工潮中，總免不了有工人遭逮捕，坐牢或受處罰。但通常罰款是由僱主付還，而且還僱回那些工人。雖然，失業工人

的行列很長（約五十萬人之衆），而由于人民的團結一致，拒絕充當工賊以受僱主唆使，這逼迫了許多僱主不得不對工人爭取改善生活條件的要求作些讓步。但這些并非普通的現象，一般上，工人要求最低的條件仍舊很難贏得。大多數的工人還處於極貧困的境地，連最起碼的物質生活也難維持。

雖然，工資的低微是衆所公認者，可是當局却毫不在乎，從未設法改善。其實，僱主能隨心所欲地通過當局以達致其願望。在許多的糾紛中，即使僱主已與工人達致協議，部長也有權不批准之，南非勞工部成爲執行僱主意旨的工具。其工作不外是在罷工時勸說工人復工，而當受工人拒絕後，他們遂與警方合作替僱主招請新工，以圖擊敗罷工。

儘管當局有種種陰謀與阻礙，都不會使非洲工人氣餒，工運仍然日益向前發展。一九五六年十二月間，一百四十位非洲領袖被控以叛亂而遭逮捕。數以百計之其他工人被當局套上「不良份子」之罪名而被無理驅逐出境。其中絕大多數乃爲致力於爭取改善生活條件和祖國的民族解放的鬥爭的工人戰士。當他們被提控於法庭的那一天，非洲工人一致停工抗議。所有的工廠，商業中心都陷入癱瘓狀態中。當局與僱主除了恫嚇之外，別無他法。在權利赤裸裸地被剝奪和面對着一系列不合理的措施下，非洲工人只有用二件法實去震撼法西斯的南非聯邦當局，那就是無比的英勇行爲與工人武器——停工。

非洲職工運動正如一個已經覺醒的巨人，世界上沒有任何東西可以抵擋他。他正沿着歷史發展方向邁進，而白皮殖民者只能以南非工人的鮮血去延長其統治時間。

replacing the Lim Yew Hock's coalition government, this Union has made rapid progress and this Union is grateful to the Ministry of Labour and Law which has all along rendered assistance in settling labour dispute in order to establish industrial tranquility, prosperity for the working class and peace for the state.

It is hoped that the relationship between the People's Government and the

labour movement generally and this Union particularly will be maintained in an atmosphere of cordiality in finding solutions to disputes and labour unrest.

In conclusion I wish all member of the General Employees Union "Best wishes on the occasion of the fifth anniversary celebrations and unite to uphold justice for the working class" and support whole heartedly your people's government.

A WORKERS MOVEMENT IN A FACIST STATE

By: Dominic Puthucheary.

World attention has been many times drawn to South Africa, which is an independent country where the minority rules the majority. Out of a total population of 15 million, the people who have a decisive representation in the Parliament are the 3 million white settlers. Where the African population is allowed to vote, they can only vote for white candidates. The country is ruled on the basis of white supremacy and the entire state machinery is in the hands of the white settlers who use the police and the military to suppress the 12 million Africans, the vast majority of whom are workers. It is under such conditions that the trade union movement had to be organised and advanced.

Not so long ago, African workers did not even have the right to organise unions. The Africans then had to rely entirely on their comradeship and unity as members of the same class. Workers who went on strike for the recognition of their right to organise had to pay a heavy price in blood and lives. In one incident only, about 20 workers were killed and the rest were forced to return to work at the point of a gun. The Government then tried to stop the workers movement by passing a law in 1953, which did not recognise African unions. The Government which is closely connected with the employers hoped that this would frustrate and kill the African workers movement. But like workers all over the world, they are prepared to pay the price for freedom in blood and defeated the whole purpose of the law.

When the workers successfully resisted the suppression of their movement, the Government passed an act in Parliament in 1953, making it illegal for African workers to strike, depriving them of their universal right to withdraw their labour. But this in fact did not stop the African workers from exercising their right to strike. The African workers went on strike entirely on his own without even a union. In all cases, they were arrested, jailed or fined. But quite often the employers had to pay the fines and employ the same workers. For even when the unemployment population is very high (500,000) the unity of the people was so complete and intense that they re-

fused to be 'black leds' and serve ruthless employers and many an employer had to give in to the claims for better living conditions. But this has not always been the general case and therefore they were unable to achieve the minimum. The majority of the workers are so poor that they cannot even afford the barest essentials.

Though it is universally agreed that the wages are very low, nothing is done by the Government to help them. In fact, the employers could get the Government to do anything they wanted. In many cases when workers went on strike and if agreement was reached between the employer and the workers, the Minister would not sanction it. In South Africa the function of the Labour Department has always been as an instrument of the employers. The first thing the Labour Department did in the event of a strike was to persuade the workers to return to work and if they refused it was their duty to co-operate with the police to break the strike and recruit new workers for the employers.

But all this did not discourage the workers in South Africa. Whatever the Government did the movement went on. In December, 1956 one hundred and forty African leaders were arrested as one of its last measures and charged for treason. Hundreds of others were asked to leave the country and considered 'undesirable' by the Government. Of the those that were arrested the majority of them were workers who had organised the fight for better living conditions and national freedom in their own motherland. On the day they were charged in court, African workers stopped work in protest. The factories and commercial centres were dead once the African workers decided to withdraw their labour. The Government and the employers were unable to do anything beyond threats. Stripped naked of all their rights and with all the odds against them, the African workers have two things which shakes Facist South Africa — courage and withdrawal of labour.

The African trade movement is a giant. It has wakened and nothing can stop it. History is on their side and the white settlers can only by time with the Blood of the South African workers.

"BER-SAMA² LAH UNTOK MEMBENA BENTENG EKONOMI KESATUAN!"

BENDAHARA: YEOW EE LIH

Pada tahun ini, segenap anggota kesatuan kita dengan teramat riang gembira untuk merayakan Ulang Tahun yang Ke-5 Kesatuannya. Minggu Perayaan ini adalah pertama kalinya dalam sejarah Kesatuan kita dan mempunyai arti yang sangat besar dan mendalam. Apalagi Minggu Perayaan ini diadakan sechara besar²an selama satu minggu. Dalam seminggu itu, kita akan mengadakan Rapat Umum Anggota, Malam Aneka Ragam, Penerbitan Chendera Mata dan lain². Oleh kerana itu seluroh anggota kita penoh dengan semangat yang berkobar-kobar serta giat berusaha untuk menyambut hari kedatangan Perayaan itu. Tidak dapat disangsikan, bahwa dengan Perayaan ini, adalah suatu zaman yang gilang gemilang dalam sejarah Kesatuan Pekerja² Umum.

Pada masa yang lampau, Kesatuan kita didatangi mala-petaka² yang hebat dan juga mengalami pukulan² yang bengis daripada Kerajaan yang berhaluan kanan itu. Akan tetapi, dibawah sokongan yang maha-besar daripada anggota², Kesatuan kita dengan pendirian yang tegoh terus berjuang untuk membela kepentingan² dan hak² kaum buruh. Hingga hari ini, Kesatuan kita telah melintasi jalan panjang yang penoh dengan kesengsaraan, disamping itu, ia telah chepat berkembang sehingga jumlah anggota pada dewasa ini kira² dua puluh ribu orang lebih. Dan dapat ditentukan, Kesatuan kita akan mengambil bahagiannya dalam perjuangan rakyat Singapura untuk membena sebuah masyarakat yang lebih adil dan makmor, dan akan juga memberi sumbangannya yang besar kepada nusa dan bangsa.

Dibawah ini, dengan ringkasnya akan saya memcheriterakan serba sedikit tentang ekonomi Kesatuan kita pada masa yang sudah² dan dewasa ini.

Umum mengetahui, sebelum Pemilihan Umum tahun lalu, Kerajaan reaksioner itu dengan segala tipu-muslihat dan daya upaya, mengambil tindakan² yang keras dan politik memecah-belah terhadap Kesatuan² (dan kalangan pekerja².) Oleh sebab itu Kebanyakan pekerja² pada masa itu tidak dapat di-organisasikan. Perkembangan Kesatuan kita pada masa itu pun sangat lambat, demikian juga halnya keorganisasian Kesatuan kita. Anggota² kita pada masa itu hanya beberapa ribu orang saja, dan jumlah yuran tiap² bulan pun tidak memuaskan. Akan tetapi, dengan adanya kerja sama antara orang² yang bertanggung jawab, segala pembelanjaan yang tidak perlu itu telah dihemati dengan sedapat mungkin. Maka ekonomi Kesatuan kita pada masa itu maseh berjumlah sebanyak beberapa ribu ringgit. Tetapi amat mengesalkan, bahwa kestabilan ekonomi Kesatuan kita itu tidak bertahan lama saja, kerana disebabkan permogokan² yang dijalankan oleh anggota² kita terhadap majikan² yang bengis dan laba itu. Didalam keadaan yang sedemikian itu, Kesatuan kita harus mengeluarkan sejumlah wang yang besar untuk menyokong anggota² kita yang sedang bermogok itu. Maka timbullah kesusahan ekonomi kesatuan kita.

Sesudah terlangsongnya Pemilihan Umum Singapura, timbullah suasana politik yang baru dan berguna untuk pekerja². Dalam keadaan yang serupa itu, rakyat Singapura lebih memperchaya: tenaganya masing² dan mempertinggi semangat untuk berjuang. Hal ini telah membuka satu jalan yang besar bagi pergerakan² kaum buruh. Beribu-bibu pekerja telah di-organisasikan semula. Dalam masa itu keorganisasian Kesatuan kita, baik anggota², maupun yuran, telah makin lama makin berkembang dengan chepat. Masa dimana kesusahan

ekonomi Kesatuan sudah lalu dan tidak akan kembali lagi.

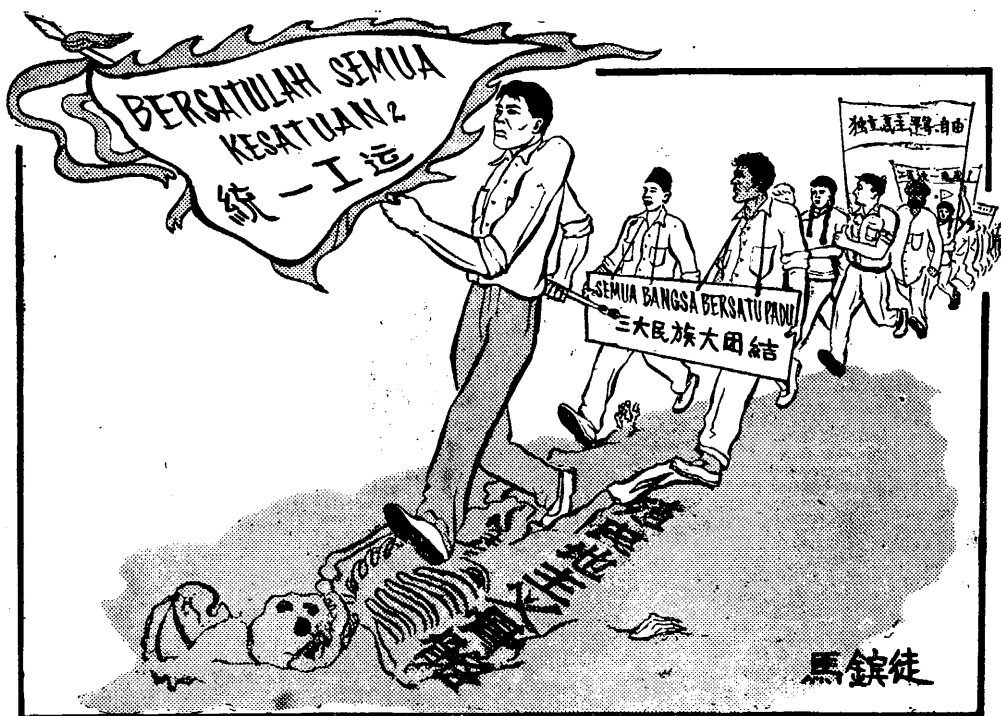
Patutlah diakui, bahwa kesadaran² anggota kita dan perhatian mereka yang dichurah-kan kepada Kesatuannya serta kegiatan kader dalam segala urusan² Kesatuan, telah mendatang-kan banyak faedah bagi Kesatuan. Disamping itu, dalam urusan² Kesatuan, terutama dalam penyelesaian perselisihan antara pekerja² dengan majikan² (umpamanya memperbaiki syarat kerja dan gaji pekerja dan lainnya), Kesatuan kita telah berjaya memperoleh banyak keuntungan bagi anggotanya. Hal² inilah juga menguatkan keyakinan dan perhatian anggota terhadap kepada Kesatuannya. Dengan adanya faktor² ini, maka wang pangkal Kesatuan kita semakin lama semakin bertambah banyak, hingga kini wang pangkal Kesatuan kita telah melebihi berapa puluh ribu ringgit. Saya — sebagai anggota Kesatuan, masakan tidak berbesar hati tentang ekonomi Kesatuan kita yang makin bertambah itu.

Oleh kerana ekonomi Kesatuan kita

berubah menjadi baik. Walaupun terjadinya beberapa kali permogokan sesudah Pemilihan Umum Singapura, tetapi ekonomi Kesatuan kita tidak sedikit pun dipengaruhi olehnya, sebaliknya bahkan kita berikan bantuan seperti wang dan lainnya kepada anggota kita yang bermogok itu. Selain daripada itu kita telah pun menunaikan tugas² yang tidak bisa di-jalankan pada masa yang sudah² kerana kekurangan wang.

Pendek kata, ekonomi Kesatuan kita adalah sebagai seponoh kayu. Pada masa yang lampau pokok itu di-timpai angin ribut, akan tetapi dibawah pemeliharaan kita semua, pokok itu terus bertumbuh dan menambah sehat. Kini berkembanglah pokok itu, bunga yang chantek dan harum, dan ia-akan berbuah juga pada masa yang akan datang, jika kita dengan giat berusaha dan memeliharanya.

Akhirnya, saya harap agar supaya Minggu Perayaan ini diselesaikan dengan sempurna. Sebagai kata penutup, saya berseru: Marilah kita bersama-sama untuk membena bentang ekonomi Kesatuan kita!

工運的前途

Perkembangan Gerakan Kaum Buron Di-masa Depan.

同心協力·共把經濟堡壘來建立！

財政：姚以立

今年，我們終於打破往年的沉默而決定慶祝本會五週年誕辰。舉行週年慶祝，在本會來說還是有史以來破天荒的第一遭，其意義實乃深長而重大。更何況這次的慶祝為期一週，內容包括舉行會員大會、聯歡晚會，出版特刊等，真是既新穎又多姿多采了。難怪大家都不遺餘力地忙着籌備工作，懷着萬分愉快的心情準備迎接慶祝週的蒞臨。毫無疑問的，在「汎星工聯會」的歷史中，將多添上了一頁光輝燦爛的記載！

本會在過去苦難的歲月里，災難重重，屢遭暴風雨的侵襲。然而，在全體會友的奮力支持下，她經歷了殘酷的考驗，始終站穩工人的立場，不屈不撓地為維護工人階級的權利而堅持奮鬥。至今，她不但已渡過了五個苦難的漫長的年頭，而且已發展與壯大成為一支擁有二萬多名會員的生力軍。在全星廣大人民為創造一個美好的將來而積極展開的艱苦鬥爭中，可以肯定的，她將發揮更龐大的作用，作出更寶貴的貢獻。

現在，讓我們略述本會在過去和現在的一般經濟狀況。

如衆週知，在去年五月大選前，由于反動政府千方百計的阻撓與不擇手段的破壞，星洲工運一時暫陷低潮，無數工友仍處在散漫無組織的狀態。當時，本會的發展很緩慢組織較弱小，會員僅數千，且每月交捐率尚差強人意。在大家通力合作下，各種開銷都盡量節儉。因此，每月還有存款，銀庫經過逐漸充實後，曾一度上升至數千元。令人遺憾的，這種局面維持不久之後，工友們却不斷地遭受一般具有政治企圖的老板的殘酷迫害。在被逼得走頭無路的情況下，本會屬下數廠工友都相繼展開罷工鬥爭，以反抗貪婪的剝削與殘酷的迫害（如百事可樂廠、甘門工程有限公司、玻璃廠等）。由于數宗工潮的發生，漸趨穩定的工會經濟從此受影響了。一方面，由於會友時常獻捐支持罷工工友，降低了交捐率；換句話說，在罷工期間工會每月的收入減少。另外一方面，又須支付龐大的罷工經費。於是，每月都產生入不敷出的現象，使工會的經濟日漸拮据之境。這種現象，在玻璃廠罷工時期，尤為顯著。

經過了大家的辛勤耕耘，奮力維持，終於渡過難關，不致使銀庫發生空虛。結果，在大選前夕，我會基金尚存二千四百元。

五月大選過後，星洲出現了一個嶄新的政治局面，全星廣大工友更加信任自己的力量，鬥爭意志也加強了，為工運的順利發展開闢了一條康莊大道。成千成萬的工友皆紛紛地重新組織起來，投入工會的懷抱。在這種有利形勢的推動下，本會組織迅速擴大，會務蒸蒸日上，隨着會員的大量增加及會友交捐率的不斷提高，工會的經濟也逐漸地鞏固起來，過去經濟拮据的現象，也從此一去不復返。

必須指出的，由于工友覺悟水平的普遍提高，對於工會認識的進一步加深，加上全體幹事們在工作上更積極更努力，因此工友們都能按月交捐。甚至在罷工時期內，會友雖積極出錢出力支持罷工工友，但交捐率并不降低。同時，在一般會務工作上，特別是在解決勞資糾紛問題上（如爭取改善工友的生活待遇及工作條件等），本會確實為工友爭取了不少的利益，加強了工友對工會的信心與愛戴。基於這些因素，本會每月收捐率也就自然而然地提高了。時至今日，本會的基金已突破數萬元大關，而且還繼續以驚人的速度不斷地上升呢！身為工會的一份子，怎能不為我會經濟前途的光明而歡騰鼓舞，信心加強！

由于經濟的好轉及逐漸鞏固，本會在大選後雖有發生數宗工潮（一宗仍在僵持中），經濟不但不受多大影響，而且我們還能在經濟上給予罷工工友更好的照顧（如分發罷工救濟金等）。此外，許多在過去受經濟上的限制而沒法進行的工作，在今天我們都一一加以實現了（諸如承租面積寬濶的分會會所，添購會所設備，增聘受薪職員及提高津貼等）。

簡而言之，「汎星工聯會」的經濟正如一棵樹。它雖屢遭狂風暴雨的襲擊，可是在大家辛勤的保護與栽培下，它繼續成長壯大。今天，它已開出一朵芬香、鮮艷的花。然而仍須大家加倍努力去顧照它，方能結出又大又甜美的果實。否則，我們一旦鬆懈努力，照顧欠週，不但這花朵將會凋謝而結不出果，連這棵多年辛勤種植的樹也會枯萎了。那麼，這將是大家的一項嚴重損失。

最後，我謹此祝賀這次慶祝週成功地舉行。並且以一句話來作為本文之結束，——讓我們同心協力，共把汎星經濟堡壘來建立！

எங்கள் பொருளாதார நிலையை மேலோங்கச் செய்வோமாக.

திரு. யாவ் ஈ லைவ் (பொருளாளர்)

சங்கத்தின் 5-வது வருடத்திய சரித்திரத்திலே, முதன் முதலாக இவ்வகையானது வருடாந்திர விழாவை குதுகலமாகக் கொண்டாடப்போகின்றோம். இவ்வகை நம் சங்கத்தின் சரித்திரத்திலே முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமான, எளிதில் மறக்கமுடியாததுமான ஒரு பொன்னேடாகும். இவ்விழா, பொதுக்கூட்டம், இசையறங்கம், வேடிக்கை, விளையாட்டு மற்றும் பல நிகழ்ச்சிகளோடு கொண்டாடப்படும். எல்லோரும் இந்நன்னாளை ஒரு பொன்னாக்க மிகுந்த பிரயாசை எடுத்துக்கொள்கின்றார்கள்.

கடமை, தியாகம் உறுதி, கடின உழைப்பு போன்ற தன்னலமற்ற சேவையால், கல்லும், முள்ளும், கசப்பும் நிறைந்த கடந்த காலத்தைத் தாண்டி, 20,000 அங்கத்தினருக்கும் அதிகமான ஒரு பலம் பொருந்திய சங்கம் என்ற நிலைக்கு வந்துள்ளது. எதிர்கால நல்வாழ்விற்காகப் பாடுபடும் மக்களுக்குத் துணை நின்று சேவை செய்யும் நம் சங்கம் என்பது உறுதி.

மக்கள் கூட்டணி அரசாட்சி செய்த காலத்தில், தொழிற்சங்க இயக்கங்களுக்கு பல இன்னல்கள் நேர்ந்து இயக்கங்கள் முன்னேற முடியாதபடி ஒரு மந்தமான நிலையை அடைந்திருந்தது. எத்தனையோ ஆயிரம் பாட்டாளிகள் சிதறுண்டு, சீர்திருத்தம் இருந்த அந்த நேரத்திலும், நம் சங்கம் எஞ்சியிருந்த அங்கத்தினர்களின் ஒத்துழைப்பாலும், சிக்கனத்தாலும், மாதாமாதம் வங்கியில் போட்ட தின் மூலம் சங்க பொருளாதார நிலை சீரடைந்துக் கொண்டு வந்தது. இந்நிலையில் சில ஆயிரம் வெள்ளிகள்தான் வங்கியில் இருந்தது. இந்த நிலைமையை யாகிலும் நீடிக்க விட்டார்களா முதலாளிகள் அது தான் இல்லை. எங்கள் பொருளாதார நிலை அடைந்திருக்கும் மோசமான குழந்தையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு முதலாளிகள், சங்க ஊழியர்களுக்கு சொல்லாத துன்பத்தையும், கஷ்டங்களையும் கொடுத்தார்கள். இதைப்பார்த்து பார்த்துச் சகிக்க முடியாத பெப்சிகோலா, கமன் (ம) வீட். கண்ணாடித் தொழிற்சாலை போன்ற இடங்களில் வேலை செய்யும் பாட்டாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டியதாயிற்று. நம் சங்க அங்கத்தினர்கள், மனங்கொளுது வாரிவழங்கிய நன்கொடைகளினால் தங்கள் மாதச் சந்தாவை சரிவரச் செலுத்த முடியாமல் போய்விட்டது. இந்நிலை வரவர நீடித்ததினால் பெரும் கஷ்டநிலையை ஏற்படுத்தி விட்டது. இருந்தும் அங்கத்தினரின் சலிப்பில்லாத உழைப்பால்,

சிங்கையின் பொதுத் தேர்தல் காலத்தில் எங்கள் நிதி வெள்ளி 2,400 இருந்தது.

புது அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்தபின், அரசியலில் ஏற்பட்ட மாறுதலினால், ஆயிரமாயிரம் தொழிலாளர்கள் மீண்டும் தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் என்றமில்லாத உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்டார்கள். இதனால் சங்க அங்கத்தினர் எண்ணிக்கை பெருகியது. கிளைச்சங்க ஊழியர்கள் சுறுசுறுப்போடு தங்கள் கடமையைச் செய்தார்கள். பொருளாதார நிலையில் என்றமில்லா முன்னேற்றம். பல ஆயிரத்திற்குமேல் அதிகமாகிவிட்டது. சங்க நிதி இன்று துரிதமான நிலையில் முன்னேக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர்களுக்காகச் சங்கம் நடத்திய போராட்டத்தின் வெற்றி அங்கத்தினர்களுக்கும் மென்மேலும் உற்சாகத்தையும், சங்கத்தில் நம்பிக்கையையும் உண்டாக்கியது.

மேலோங்கி நிற்கும் நம் பொருளாதார நிலைமை சிங்கை பொதுத் தேர்தலுக்குப்பின் நடந்த சில வேலை நிறுத்தங்களினால் எவ்விதத்திலும் பாதிக்கப்படவில்லை. வேலை நிறுத்தம் செய்த நம் தொழிலாளர்களுக்கு பண உதவியும் மற்றய தேவைகளும் நல்ல முறையில் செய்யப்பட்டன. மேலும் நம் சங்கத்தை இன்னும் சிறந்த முறையில் நடத்துவதற்கு வேண்டிய சாதனங்களும் வாங்கப்பட்டுள்ளது.

அங்கத்தினரின் பேதமற்ற உழைப்பாலும், கண்ணியம் தவறாத கடமையாலும், தன்னலமற்ற சேவையாலும், நம் சங்கத்தின் பொருளாதாரம், பூவும் மொட்டுமாகப் பூத்துக்குலுங்குகின்றது. இந்தப் பூவும், மொட்டும் வாடிவதங்காமல் மென்மேலும் பாதுகாத்து வளர்ப்பது நம் கடமையாகும்.

இயலாது என்ற பேச்சையும், செயலையும் தவிர்க்கவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ம. செ. க. முன்னடத்தப்படும் இடச் சாரி இயக்கத்தில் பிளவுகளை தவிர்கவேண்டும். இவைகள் தொழிலாளர் சங்கங்களின் எதிர்ப்பிற்கு சில முக்கியமானவைகளாகும்.

LET US CONSOLIDATE OUR FINANCIAL POSITION

Treasurer: Yeow Ee Lih.

For the first time in five years of the history of the Union, we will be celebrating our 5th Anniversary. This occasion is of great significance and will add a memorable page to our Union's history. The celebrations will be marked by a General Meeting, concerts and a variety of programmes. We are all working hard to make this great occasion a success.

Our past has been a bitter one and it was only by the determination, sacrifice and hard work that we were able to bring our Union to this stage, a mighty force of more than 20,000 united workers. It is absolutely certain that in the struggle by the people for a better future our Union will contribute more and play a positive role.

During the period of the S.P.A. Government, the Trade Union Movement was persecuted and the Movement was in a state of stagnancy. Thousands of workers were disorganised, progress in our Union was hampered and our organisation was weak. Our membership was only a few thousand and our income from subscriptions was low. However, with the co-operation and thrift we were able to manage. Every month we were able to deposit some money in the Bank and for sometime our economic position was improving. At one time we had a few thousand dollars deposited in the Bank. But this position did not last long for the employers made use of the circumstances that prevailed to fight the Union. On many occasions, our members were forced to strike in protest against the ruthless persecution of Union officials, active members and workers. Strikes such as the Pepsi Cola, Gammon (M) Ltd. and Glass Factory strike incurred a great financial burden on the Union and the funds were drained.

Our members contributed generously and frequently which affected the monthly subscriptions. As a result of this, the Union was not able to make both ends meet and the financial position was deteriorating. Through the concerted efforts of our members, we were able to overcome the financial crisis and on the eve of the General Elections, our funds stood at \$2,400.

With the advent of the new Government, the political situation changed in favour of the Trade Union Movement and thousands of workers reorganised themselves and joined the Union. There was a tremendous increase in the membership and our financial position improved with it. Our members became more conscious of the role and Branch officials became more active, which resulted in rapid rise of our income from subscriptions. The Union was able to fight harder and better of the Union with our victories. The funds of our Union are now in tens of thousands and is still increasing at a very encouraging rate.

With this vast improvement in our financial position, we were not effected by the few strikes that occurred after the General Elections. In fact, we were able to look after our fellow workers who were on strike with better financial help and other requirements. Furthermore, we were able to obtain necessary equipment to improve our organisation.

The economic position of our Union has grown like a tree which has withstood storm and rain and now it is in blossom, because of the care and love of it by our members. The tree now needs more care and attention and we must continue to nurse it to prevent the blossom from being withered.

PERPADUAN KITA DALAM KESATUAN PERLU DI-PERKUATKAN LAGI

Oleh: M. N. Yahaya.

Kini genaplah sudah 5 tahun usia Kesatuan kita, dan dengan ini maka berartilah telah lima tahun kita berlalu dalam gerakan kita membela nasib kaum buroh yang memasoki Kesatuan ini. Lima tahun adalah suatu masa yang ta'begitu lama kalau hendak kita kata kan, tetapi..... dalam masa itu kita telah menempoh dengan berbagai² perhubungan dan rintangan dalam berbagai² masalah² kaum pekerja di-Singapura. Sunggoh pon begitu Kesatuan kita telah dapat meneruskan chita² perjuangan nya, dan melaksanakan berbagai² perkara yang mengenai kedudukan kaum pekerja yang meliputi bermacam² kalangan dan kaadaan, terutama sekali yang mengenai keadaan nasib anggota kita. Kesatuan kita telah pon membuktikan banyak perkara kepada umum, bahawa perjuangan kita bukan lah suatu perjuangan yang sempit, atau dengan lain² perkataan lagi, suatu perjuangan yang berbau perkauman, atau pon suatu Kesatuan yang berchorak **Kuning**, malah Kesatuan kita ada-lah suatu Kesatuan yang tegas dalam chita²nya menegakkan kedudukan kaum buroh di-Singapura.

Kesatuan kita pada masa ini telah pon mendapat suatu kedudukan yang terpenting di-tengah² masyarakat kaum pekerja di-Singapura, yang mana pada masa yang akhir² ini selepas Singapura mendapat pemerintahan sendiri, Kesatuan kita telah menerima banyak permintaan² dari kalangan pekerja² untok memasoki Kesatuan kita, dan dengan ada-nya sokongan yang telah di-berikan oleh pihak pekerja² itu, maka sekarang Kesatuan kita telah bertambah lebeh kuat lagi dari masa² yang sudah. Ini menunjukkan tanda² baik kepada gerakan Kesatuan kita di-masa depan.

Taksiran kasar berhubung dengan bilangan anggota² kita pada masa ini, telah meningkat angka 20,000 ribu orang, ini

berarti bahawa Kesatuan kita ada-lah suatu Kesatuan buroh yang mewakili bilangan yang terbesar kaum buroh di-Singapura ini, hal ini patut kita banggakan, dan kita sebagai anggota nya, di-samping kita menyambut hari ulang tahun yang ka-lima Kesatuan kita, maka kita patut lah menun-jukkan perpaduan kita yang lebeh erat lagi dari masa² yang lalu, kalau lah di-masa² yang lalu kita tidak ber-Kesatuan atau pon kita perpechah² di-antara satu sama lain. Maka pada masa ini semangat yang demikian itu patut lah kita singkirkan samasekali, dan mari lah kita bekerja sama dalam Kesatuan kita ini, supaya Kesatuan kita akan bertambah kuat penderian nya di-masa depan.

Di-masa depan kita akan menghadapi dengan banyak masalah² yang lebeh besar lagi dari masa² yang lalu, ini juga patut kita fikirkan. Kalau lah kita tidak menguatkan lagi Kesatuan kita, maka sudah pasti kita tidak dapat menahan dan memperjuangkan segala hal² yang mengenai nasib kaum buroh umum nya dan nasib anggota kita khas nya. Masalah² kaum buroh memang lah suatu masalah yang besar yang patut di-perhatikan oleh pemerintah. Sesuatu pemerintah yang berkuasa di-Singapura sekira nya mengabaikan masalah² kaum buroh, terutama sekali terhadap pertikaian² buroh yang sering berlaku di-antara pihak majikan dengan Kesatuan² buroh, maka sudah tentu keperchayaan kaum buroh akan hilang terhadap pemerintah tersebut. Hal ini memang tidak dapat di-nafikan samasekali, kerana di-Singapura naik atau turun nya kekuasaan sesuatu pemerintah itu ada-lah terletak di-tangan kaum buroh, tegas nya kaum buroh lah yang dapat menentukan nasib Negara ini, kerana dengan ada-nya sokongan kaum buroh lah sesuatu partai siasah itu dapat memegang tampok kekuasaan Negeri ini, oleh itu sudah lah pada

應該進一步加強我們的團結

M. N. 耶耶

今天，我們的工會已經足足五歲了，這意味着在保衛參加本會的工友的命運之運動中，我們渡過了五年了。假如我們要追述的話，五年并非是一個長時期，但是……在那段時期，在星洲工人階級的各種問題里，我們已渡過了各種形式的考驗與克服各種障礙，我們的工會以她的戰鬥理想，完成了很多事件，這些事件聯系到處于各種範圍與情況的工人階級的地位，尤其是與我們的會員的命運息息相關。我們工會的許多成就向社會人士証明了我們的鬥爭并非是一種狹隘的鬥爭，或者用其他言辭來形容，是一種具有種族主義性的鬥爭，或者是一個黃色工會；相反地，我們的工會是一個有着明確理想的工會，她將建立星洲工人階級的應有地位。

目前，我們的工會在星洲工人階級社會中佔着一個極重要的位置。最近，在星洲獲得自治之後，我們的工會接受了工人羣衆入會的申請，因而工人羣衆也給予工會支持。如今，我們的工會比過去任何時候更加强大了，這對將來工會的活動顯示了美好的預兆。

現在，約略地估計全體會員的數目，已增加至二萬人左右。這表示我們的工會是一個代表星洲廣大工人羣衆的工人組織，這種情況，我們都應引以為榮。如果在過去我們沒有組織起來和散漫的，在迎接工會五週年紀念日之際，作為會員的我們應該顯示比過去更加堅固的團結。今天，這種精神應該被我們一概拋棄，讓我們在

工會里同心協力地工作，以便工會在未來的日子更加鞏固。

將來，我們會面臨着許多比過去更重大的問題，這些是我們必須思考的。假如我們不加強工會組織，那麼，可以肯定地，在一般地涉及工人階級的命運與特殊地關於我們的會員的利益的一切事件上，我們將不能有所作為。工人階級的問題是一個重大的而應受政府重視的問題。任何一個星洲政府如忽視了工人的問題，特別是經常發生於資方和工會之間的勞資糾紛，無疑地，工人階級將喪失其對政府的信心。這是不可否認的事實，因為，在星洲一個政府的上台或下野完全決定在工人階級的手上。因為工人階級是左右國家命運的主要力量，而只有取得工人階級的支持，任何政黨才能掌握國家政權。因此，工人階級的利益應比其他各階層更受重視。

目前，星洲各工團正面對一個大變動的時代，這被實行職工運動和工業關係法令的大變遷所証示了。當然，我們還不知道基於那些法令的修正，我們又將經歷何種遭遇，但是……讓我們共同期待與觀望着由於上述法令的修正，星洲工人階級將遭遇到什麼命運。作為工會的會員，我呼籲大家繼續為了共同利益而奮鬥。特別對於全體馬來會員，我呼籲他們給予我們工會的活動更強而有力的支持，以便將來我們能得到更多馬來會員來共同領導星洲工人運動，特別是在我們工會的活動。

tempat nya kalau nasib kaum buruh di-
utamakan lebeh dulu dari lain² kalangan.

Masalah Kesatuan² buruh di-Singapura pada masa ini, sedang menghadapi suatu zaman perubahan yang besar, ini terbukti dengan ada-nya perubahan besar yang berlaku di-atas undang² perusahaan dan gerakan buruh. Apa-kah perubahan yang akan kita (alami dengan ada-nya pertukaran besar di-atas undang² itu,) memang belum kita ketahui lagi. Tetapi..... mari lah sama² kita (menanti dan melihat apa akan terjadi) ka-atas nasib kaum buruh di-

Singapura ini, dengan perubahan undang² tersebut. Bagi anggota Kesatuan kita, saya berseru agar terus berjuang demi kepentingan kita bersama. Dan kepada anggota² Melayu khas nya saya berseru pula agar memberikan sokongan nya yang lebeh kuat lagi terhadap pergerakan Kesatuan kita ini, supaya di-masa depan kita akan dapati lebeh banyak lagi anggota Melayu yang akan menjadi pelopor gerakan buruh di-Singapura, terutama dalam Kesatuan kita sendiri, sekian.

再接再厲，完成新任務

——宣委會一年來的簡要報告——

中央宣教委員會

趁着此次「慶祝週」特刊的出版，而將中央宣委會的一年工作情况，作簡要的反映於下：

一年來，中宣委會依據中央執行委員會的工會指示而制訂工作計劃（分二階段進行）。首階段工作計劃恰好在本地立法議會選舉期間結束。在這一階段里，由於客觀環境的限制，所以，中宣委會的工作都全神貫注在維繫原有各項活動上。至於第二階段的工作開始時適逢大選結束，新政黨上台執政，政治局勢漸趨穩定；我會的會務發展也因之而日益蓬勃起來，尤其是各區分會的各項活動，更是活躍萬千：參加各種活動的成員紛至沓來，迅速增加。就在這種生氣勃勃的情況下，配合了新政府的反黃措施，我會舉行了「反黃週」，展開大規模的反黃運動。「反黃週」過後，接着「會訊」也隨着會務的需求而告出版了。現在，第二階段的工作已告一段落了。

在首階段工作里，我們竭盡所能，維持了各區原有的各項活動，做到不使參加班級或各項活動的成員減少或情緒降低。因此，我們也沒有增設任何新的項目或大量招收學員。但在特殊的武吉班讓區，情況就有所差異了。自從該區產生了新區務委員會後，中宣委會就成立三人小組至該區協助展開各項宣教活動，開辦了幾班學習班。初期，工作上雖然呈現雜亂無章，但在大家的合作之下，漸漸地被整頓了，並且使各種活動步上正軌。不過，一般說來，任何班級活動過了一段時間後，成員數目是會逐漸地減少。因此，「武區」和「巴區」曾展開了招生運動，廣徵會員參加學習。總結今年各區的招生工作，乃因事先沒有週密的計劃，故不能獲得良好的成績，委實可惜。

在區分會會所里開設學習班，大體上沒有什麼問題。唯應該注意的是：許多廠的工友都很少到區會所來參加文教活動，這使我們覺得將宣教活動廣泛地深入各廠是非常重要的。各區宣委會都沒有一個聯絡組，來配合組織股的工作、深入各廠、瞭解情況，以便協助展開宣教工作。到目前為止，在廠內設有識字班和歌詠隊的廠單位約有十多個而已。

大選後，各區參加各項活動的成員大為增加，合計千人之多。這數目幾乎和一般頗具規模的學校的學生人數不相上下。因此，中宣委會教育組決定要盡力搞好文教工作，於是印發了點名簿，統一各區班級名稱和語文

課本。接着，又擬定於今年將一年劃分為兩個學期，而且於學期結束前舉行考試，分發成績單，決定升留級，並有兩個星期的休假。這樣，學習不但有規律，且將能獲得預期的成績。

康樂活動也是在大選後才欣欣向榮地發展起來的。在過去，我們只有歌詠隊和乒乓活動；舞蹈、華樂和口琴等可就一蹶不振。直到「反黃週」期間，參加康樂活動的工友如潮湧至，不斷增加，這現象才冰消溶解。我們看到了工友們自己所排演的節目搬上了舞台；我們看到了多姿多采的文娛活動在工友羣衆中開展，至於最近「慶祝週」的遊藝晚會，規模更是宏大。我們發動了近千名工友參加這次大演出。這就是一個顯明的例子。

「慶祝週」前，宣委會康樂股原定在條件許可下，在各區排練一齣話劇，然因「慶祝週」演出的影响而展緩了。

「汎星杯」乒乓賽的舉行已歷二屆，第三屆將在「慶祝週」結束後舉行。中宣委會希望通過乒乓賽，提高工友們的球藝水準。且使各區球員趁這機會聚合一處，互相觀摩球藝，同時鼓起工友們愛好康樂活動的興趣。

中宣委會出版工作最大的喜訊要算是「會訊」的出版。它雖然是不定期出版，內容僅限於報導工會會務情況及發表工友習作，但是在工友羣衆里，我們相信它將會起着一定的作用。

十月間，我們統一了各區壁報的出版工作，這一着也大大地減少了過去稿荒的現象。

板報在各區是一種最普遍的日常出版工作。我們工會的組織這樣龐大，會務發展日新月异，惟有通過板報，才能及時地將工會的一般工作情况，反映給工友們知道。

出版歌集和各種講義也是宣委會出版組的日常工作之一。

資料組的主要工作是在照顧各區的幹事學習班。各區幹事班的設立，其目的乃欲提高幹事們的認識，從而提高工作能力和效率，其重要性是顯而易見的。資料組每月搜集四篇材料，編印成講義，供給幹事們學習。

中宣委會在一年來的工作過程中，雖有兩個階段工作計劃，但由於各區分會對於實現這計劃的努力，顯得不够積極，故不能完全依照原訂計劃，圓滿的完成任務。未完成的工作，也就有待於即將產生的新宣教委員會重新計劃，振作精神，竭力完成。

一年來的組織工作情況檢討

中央組織委員會

本會在短短五年歷史中雖經歷了無數的災難和考驗，然而她永遠是不斷地向上發展，向新生的道路前進。這是無數的工友們團結一致，共同努力下所獲得的光輝成就。

一九五七年十月間，本會舊章程被修改了，一九五八年度是她面臨嚴重考驗的重要年頭。在工運處於低潮的局面和本邦經濟又遭受外來危機的影響底下，失業和半失業的工友們被迫在生活邊緣上掙扎，或在工廠外徘徊。失業者的數目是驚人的，它嚴重地威脅着有工作的工友，在這種情景下，一向被殖民主義者利用的舊政府和敵視工會組織的頑固的外來資本家怎會不向工會和工友們進攻呢？於

是新加坡玻璃廠，牙門（馬來亞）有限公司，百事可樂廠以及其他廠工友遭資方的開除，裁員等等事件便接二連三地發生了。然而，本會與工友們並非坐以待斃，而是舉起最堅決的武器——罷工，來抗拒資方無理的裁員和開除。雖然經過許多困難和挫折，但始終表現了工人階級的偉大的團結與鬥爭的精神。

一九五九年度，是我們工會恢復與進一步加強發展會務活動的一年，可稱為積極搞好工作，迎接新局面，爭取有利於工運發展的序幕。

因此，我們的工會，除了原有三個分會外，還增設了一個「武吉班讓分會」以便負起組織該區工友的工作。同時，為了搞好會務工作，完成任務，中委會曾明確地指出「鞏固組織」是會的長遠工作方針，並且亦擬定了首階段「健全組織」和次階段「提高認識，積極工作。」等中心工作。

當時整個會曾掀起了搞好工作，完成首階段任務的

浪潮。每個工作人員都以新的作風，新的姿態，充滿着信心地加緊學習和努力工作。

本股爲了完成「首階段」與「次階段」的工作，曾經擬定具體步驟與方法，有系統、有計劃地推動會務。

第一小階段（3月——5月）：健全及整頓基層組織——廠、店、行業單位幹事會。

第二小階段（5月——6月）：加強廠、店、行業單位幹事會間的聯系。

第三小階段（6月—9月）：鞏固原有廠、店、行業單位，擴大組織範圍。

第四小階段（9月—12月）：加強新成立之廠、店單位幹事會，促進舊廠、店、行業單位間的聯系。

第五小階段（60年1月——4月）：全力貫徹「提高認識，積極工作」的會務方針。

在整年的組織工作過程中，貫穿着一個重要的組織原則——以各民族工友的利益和團結爲主，加強各廠、店、行業幹事與工友內部團結，來維護工會組織和工友的切身利益。

工友團結問題是組織工作的基本問題，它不是隨環境而變化的事件，而是在任何情況與任何場合下，絕對不可缺少的。

本股以及各區股員經常採取多樣式的工作方法，創造各種形式緊密地聯系各廠、店、行業單位幹事促進各廠、店、同行業單位之間，交換工作情況，并使工作經驗較好的廠、店、行業單位帶動較差的廠、店、行業單位。

各區所採取的聯絡形式，一般上都是大同小異。比如：舉行座談會、聯席會議、郊外野餐、集體訪問及跑廠等。但由於各區屬下單位情況的特殊，所採取的聯絡方法亦有點差異。比如，第一分會（巴區）屬下單位大多數是廠，因此採取跑廠、訪問、集體郊外聚餐等方式較多。第二分會（大坡區）屬下單位大多數是駁力、輪船起卸、羅哩運輸工友，因此，除了白天個別聯絡外，在區內還特別規定各單位到區會所辦公的制度。第三分會（小坡區），由於同性質和同行業的廠、店單位較多，除了跑廠外，經常召開座談會、聯席會議、討論會等，以促進各單位間的互相鼓勵和學習，進而共同努力地工作。因爲零散行業單位的組織工作，一般上都是較難進行。第四分會（武區）廠單位佔大多數，依靠區會所的聯絡較少，白天到廠聯絡最適當。但因人手缺乏，聯絡工作進行較差。

無可否認的，會議生活和集體訪問，在我們工會來說，已成為會務活動的主要組成部份。倘若對每個會議或每次的訪問，預先都有充分地準備豐富的內容，那麼所獲得的效果將更好。

一九五八年由於局勢與工潮的影響，會員的實際人數只四千多名，屬下各廠、店單位僅四十多個。但至一

九五九年五月自治大選後，新的政府執政，帶來了有利於工運發展的環境，因此，會員人數驟增至將近二萬名，廠、店、行業單位增至約二百個。

一九五九年度初步統計：

第一分會（巴爺禮峇區）：2225名，40個廠、店，行業單位

第二分會（大坡區）：7965名，92個廠、店，行業單位

第三分會（小坡區）：5815名，38個廠、店，行業單位

第四分會（武吉班讓區）：2110名，20個廠、店，行業單位

在二百個廠單位的將近二萬多名工友當中，包括餅乾廠、膠鞋廠、膠廠、酒旅店、電影機構、駁力部、輪船起卸、羅哩運輸、碩莪廠、飲料廠（汽水廠）、機器廠、煙草廠、麵包業、糕餅業、裸條業、鉄業（五金）、電版業、廣告業、以及其他等各行業工友。每同性質廠單位或每行業單位人數少至佰多人，多至二千多人。

由於同性質廠、店單位和同行業單位工友們的工作情況和工友們的願望、要求多是一致的，因此，本股依據工作之需，對同行業或同性質廠、店單位組織都給予適當的照顧。在條件許可下，成立總聯絡委員會，其目的是加強該行業的組織工作，研究該行業勞資糾紛問題及調查工友生活和工作狀況，以便提供具體意見與建議。已正式成立者，有駁力部、運輸業、酒旅業、餅乾業等總聯絡委員會。

本會的會員中，包括不少巫、印族工友，他們對工作同樣具有熱情，也很關心會務。為此，馬來工友事務部亦隨工作之需要而告設立，負起會務工作的一部份，加強馬來民族工友間的團結工作，照顧及反映馬來民族工友們的要求和情況。

由於本股以及各區股員都是剛剛開始工作，缺乏經驗，因此，不可避免的必然會在工作中遇到很多困難，比如：各廠、店單位較小的勞資糾紛問題或是複雜而不易解決的人事問題等等。但是，這些困難並沒有動搖股員們的工作信心。相反的，他們皆懷着高度的工作熱情，不究工作能力之高低，投進工作的熔爐里不斷地學習，提高思想認識，通過主觀上的努力和集體的配合去克服與解決各種困難。在一九五九年裏，工作取得些微的成績和發現了不少優點；但也犯了不少的錯誤，工作的缺點也還多，這都有必要加以改善的。

茲略述其優點於下：

（一）聯系各廠、店、行業單位甚為緊密（尤其新成立之廠、店單位，組織股員與各廠、店、行業單位幹事尚能建立良好工作關係。自從首階段「健全組織」工作展開後，在幹事們的積極努力下，已將部份過去沒法或是失去聯絡的廠、店單位重新取得聯絡。并協助尚未

成立之廠、店單位成立幹事會，以便負起廠內組織工作。大選後廠單位在各區俱增加三倍或四倍以上（其中包括失去聯絡廠單位）。由於在新局勢影響下，這些新廠、店單位幹事對組織較有信心，對工作增加熱情，紛紛提出改善生活待遇與工作條件等等要求。因此，與工會負責人或區組織股員接觸機會較多，同時亦提供了不少的聯絡工作內容。所以，一般上，聯絡工作進行得到很順利。除了上述的有利條件外，各區股員（除少部份外）的工作熱情，是值得表揚的。他們不但能够利用時間或請假去訪問、跑廠，而且，還規定到區會所辦公。培養不缺席，不早退，不遲到的工作作風，（大坡區股員還協助處理勞資糾紛等）這是完成工作的有力佐證。

（二）一年來，除了少數幹事外，各區工作人員都有良好的工作態度和作風，都能在工友利益和完成工作的大前提下，提出問題，解決問題。因此，在初期，某些區瀰漫着互相猜忌的壞風氣和個別的人事糾紛都逐漸地減少和消除，這使我們的工作跨進一大步。由於工作人員出生的家庭背景不同，各有各的作風與興趣，加上工作複雜繁多，人事糾紛（意見不同）在個別方面的產生是不可避免的，間接或直接，也會影響工作的進展。但是在集體的合作與努力下，縮小了其影響範圍，使各區工作人員之間，一般上都呈現良好與友愛的關係。

（三）在聯絡工作中，經過多次調整的各區組織股的聯絡系統，漸趨向健全與完整。大選後，由於新廠單位驟增，會務曾一度呈現紊亂狀態。各區組織股，根據工作需求特設「鞏固小組」與「發展小組」來照顧舊廠、店單位組織與醞釀新幹事會之成立。

各區組織股的聯絡系統是分爲數小組負責聯絡。因此，我們不必一個人去聯絡一個或數個廠、店單位，而是依靠小組組員的集體力量去推動所聯絡的廠、店單位。廠、店內工作的好壞，不但是廠、店幹事的責任，而且亦是小組成員的責任。所以，各組都應發揮其工作效能。有些區的小組中安插一、二位宣教股員，有的亦與宣教取得配合，以便了解廠、店單位工友和幹事對宣教活動的反映與要求。

工作缺點與困難

（一）組織工作只限於與廠、店行業單位幹事會的聯絡與傳達關係上，還未達到有計劃地指導各單位幹事會工作的階段。而且聯絡的範圍及工作程度，只限於幹事會，還未能深入到工友中去。同時，因宣教股和組織股的配合工作不够理想，以及股員的認識與能力尚差，加上多數廠、店單位工友紛紛要求改善工作待遇與工作條件，所涉及的討論內容，只是勞資糾紛問題。所以，不可能對各廠店單位作有系統的教育與組織工作，來加強幹事與工友們的組織觀念，促使會務的活動，成爲幹事與工友們生活的一部份。

（轉入49版）

關於工會負責人的修養問題

— 韜 —

目前，我們除了對於時刻在變化與發展着的政治形勢要給予細心具體地研究，以便正確地決定當前工會的政策之外，對於工會負責人的加強政治思想品質的修養和鍛鍊的問題，同時也應該給予重視的，這是對於能否更加有力地推動工運的發展起了重大作用的問題。尤其是在當前複雜的新政治環境里，重視這個問題是顯得更加迫切了。只有我們工會負責人不斷地提高政治思想和培養優良的品質，才能確保工運領導層的健全與純潔，進而配合政府發展民主職工運動的政策，使工運在目前複雜的環境里不受挫折地向前邁進。

但是，這個重大的問題在目前的工會內部是否已經被普遍地重視呢？顯然地是還沒有被普遍重視。從當前工會內部還經常發生人事問題，鬧宗派小集團，脫離工作崗位等等的壞現象中可以察覺。可是有些工運者却對它抱着漠視的態度，以為它只不過是「老生常談」的濫調而已。他們並不認為工會負責人的政治思想品質的修養和鍛鍊應緊隨着工運的發展而加強，而且必需時刻嚴格地要求自己不斷地進步，以便能更好地為工友們服務。他們忘記了它是一個終生不可忽略的問題。由於那種錯誤的觀點的支配下，對於怎樣才能成為一個優秀的工運工作者的看法也必然是錯誤了。有些人也許認為要成為一個優秀的工運工作者並不需要什麼政治思想品質上的修養和鍛鍊，只要他有才幹，能分析問題，會策劃工作，有「一套理論」就夠了。至於其階級品質的好壞，生活是否浪漫吊兒郎當，羣衆基礎的薄弱，都可一概不管，就可以在工會擔任起領導工作了。

但是，實際上，有了豐富的鬥爭經驗的工人階級是不會歡迎與擁護上述之類的領導者。事實告訴我們，那些單有「才幹」。有「理論」的人，當他的不良的思想品質還沒有在實際工作中完全暴露的時候，還暫時站得住腳；可是，當鬥爭趨向殘酷或遭受失敗的時候，當羣衆的利益和他個人的利益產生矛盾時，他那還未被徹底清除掉的弱點便會暴露無遺，成為他繼續進步的絆腳石，結果不是使自己脫離工運，便是給工友們所唾棄。社會改革的潮流是無情而又是宏大的。當前工運日益強大地發展，要求每個工會負責人不斷地提高政治認識與加強良好品質的培養。如果我們追溯過去的歷史，可以發現一些有「才幹」有「理論」的人在當時殘酷艱苦的反殖民主義運動的過程中經不起考驗而倒下去。其原因

正是一方面由於他們具有小資產階級的弱點；另一方面由於他們平時漠視做為一個優秀的工會負責人所必須隨時隨地加強的政治思想的修養和鍛鍊，以期嚴厲地批判自己不良的思想意識和作風。

當然，一個優秀的工會負責人，不只是需要進行長期性的政治思想的修養和鍛鍊，而且還需要其他各方面的修養。例如，需要善於搞好內部團結，緊密聯系基層工友；需要善於把理論和實際緊密地相結合，避免犯教條主義的錯誤；以及善於掌握勞資鬥爭的策略等。但是，最主要的還是政治思想的修養和鍛鍊，因為這是其他修養的基礎。因此，我們必須堅持不渝地嚴肅進行修養和鍛鍊，使我們的政治思想向更高的階段發展，從而使我們可以全心全意為工人階級服務。誰若忽略和輕視政治思想的修養和鍛鍊，他將在今後更複雜曲折的鬥爭中經不起考驗而逐漸腐化和落後。

顯然的，工會負責人政治思想的修養和鍛鍊的過程，就是指工會負責人建立正確的世界觀和人生觀，以及日益鞏固和發展這些觀點的過程。只有以正確的世界觀和人生觀作為思想基礎，我們才能善於區別和判斷思想上的好壞，進步與腐化，才能培養良好的政治思想品質。因此虛心與認真地建立正確的世界觀和人生觀，對於任何有意為人民服務的人都是極重要的。

所謂科學的世界觀，就是從實際出發，事實求是的思想觀點。正確的人生觀即是謂堅決地站在人民大眾的立場，忠誠懇切地為人民服務的思想觀點。這兩者（世界觀和人生觀）是互相聯系，缺一不可的。建立了正確的世界觀便能建立正確的人生觀，而人生觀的建立會進一步地加強世界觀的具體性和深刻性。

工會負責人是否有嚴肅地進行思想品質的修養和鍛鍊，在客觀上是廣大工人羣衆對自己的領袖的要求和鑑別。誰的作風好，思想品質好，又會辦事；誰自高自大、行為壞、辦事慢吞吞敷衍塞責，在工人羣衆的眼中是一清二楚的。工人羣衆是根據工會負責人如何處理其切身問題等表現來判斷他們的思想品質的好壞。

工會負責人的政治思想的修養和鍛鍊，不僅是在環境困難和危急中應堅持不懈地加緊進行；而且在個人的威信日益提高，並受到工友羣衆熱烈的擁護信任，而他所領導的鬥爭不斷取得勝利的時候，更需要嚴肅地進行。因為，有些工會負責人往往在自己的威信和地位日益

提高，羣衆鬥爭取得暫時和局部的勝利之後，便得意忘形，開始傲慢放任和腐化起來，這就造成了易於脫離工人羣衆的危險性。這些例子并不少，我們應該提高警惕，避免重蹈覆轍。

至於對私生活的處理，工會負責人應採取嚴肅的態度，將它和政治思想的修養和鍛鍊聯繫起來。我們絕不可能想像一個對思想問題採取嚴肅態度的工會負責人，他的私生活竟是一塌糊塗的。不幸，實事上，還有些人以為只要將工會會務工作搞好，至於私生活既使有點自由散漫吊兒郎當也無所謂。也許他們還以為這才能顯示出工會負責人的風度。其實，這是非常錯誤的見解。因為，一個人的生活行為正是其思想意識的具體反映，具有怎樣的思想意識，便會產生怎樣的生活行為，兩者是血肉相關，難以分離的。良好進步的思想意識會引導我們的生活趨向規律化；有規律的生活也會反過來促進建立正確與進步的思想意識。

很明顯的，工會負責人的私生活不檢點，自由散漫，日久下去必然會腐蝕其思想意識。結果，可能演變成脫離羣衆，拋棄工作，墮回到落後自私的小圈子生活。私生活浪漫，是個人自由主義在私生活的具體表現，本質上就是一個原則性的思想問題。所以，我們豈可隨便地處理私生活。

現在讓我們來談關於政治思想品質上的修養和鍛鍊的方法問題。

有兩種基本上完全不同的方法。一種是脫離實際的

抽象空洞的修養方法；另外一種是和實踐相結合的修養方法。運用第一種方法的人，盡管懂了许多大道理，滿腹經綸，但是對實際工作是毫無益處。他只會在口頭上大談其修養之道，強調修養的重要性，可是僅限於口頭上的空談與偽裝自己的進步，而從不應用在實際工作中。他談的是一套，做的可又是另外一套，完全是兩面派行為。比如，在口頭上他也大罵自由主義是糟透的思想，可是當應對自己的錯誤進行檢討的時候，却採取了姑息原諒的自由主義的態度。在口頭上或文章里，他可以大談怎樣接近羣衆，向羣衆學習，可是在實際工作中，他連去和一個基層工友交談都不願意。這些都是講而不作的實例。脫離羣衆運動來談修養和鍛鍊有如紙上談兵，我們必須堅決反對，以阻止其毒害之蔓延。

和實踐相結合，在羣衆鬥爭中與實際工作中進行修養和鍛鍊才是正確的方法，說到做到，言行一致的方法。將書本中與鬥爭中所學到的理論應用到實際工作中，並堅決地表現在自己的日常生活上與工作作風上，這才能使我們趕上時代的前頭。為此，我們應該經常謙虛老實地向羣衆學習，當他們的學生。當面對嚴重熬煉和打擊時，應該要有鎮靜堅決的意志與威武不能屈的精神。我們所要掌握的就是這種理論和實踐相結合的方法。

今天，當我們的工作任務日益繁重的時候，加強我們的政治思想上的修養和鍛鍊是極重要的。我堅信只要我們老老實實地進行，一定能在今後的艱苦鬥爭中取得更重大的勝利，以便完成當前的基本任務。

（接第47版）

（二）雖然，工作人員具有工作熱情和積極性，但因在認識上較差與經驗上尚缺乏，對工作不能採取主動與自覺。本股對各區股員的關心與照顧不週，以及小組發揮的作用不够，股員們只作到個別交換意見，缺乏作有系統的共同研討。

（三）除了本股制定各小階段工作計劃外，各區或各小組對工作都很少有計劃性地進行。整個來說，本股對組織工作缺少調查研究，對各單位組織情況的了解不够深入，缺乏督促、檢查和總結工作，造成股員忙於事務工作，而忽略了在工作中提高自己的認識與學習掌握正確的工作方法。

工作欲獲得圓滿的成績，工作人員不但要有工作熱情。而且，必須能掌握正確的工作方法，有計劃性地展開工作，因為工作計劃是組織工作的重要組成部份。我們亦應善於檢查、總結工作，這對於一些有事務主義傾

向的人，是更顯得重要。

（四）過去由于人手的缺乏，尤其是新單位增至三、四倍以上，工作人員却增加不多，大大影響組織工作之進行。有關培養與提拔新的工作人員問題並非本股所能完全負擔。然而，本股亦沒有較完整的工作計劃，工作效率很低，這是今後必須重視與克服的主要問題。

我們可以發現到凡是幹事肯負責和工友們較關心會務工作的廠、店、行業單位，他們的工作便搞得較有生氣，工友們的合理改善生活的鬥爭，便能取得勝利的。譬如，許多的廠、店、行業單位工友要求改善待遇和調整工作條件等，都獲得合理的解決。

一年來的組織工作，在會的正確指導和督促下，以及全體工作人員的努力，取得了一定的成績。這些成績，在組織工作來說，只不過是一個開始，距離我們的願望和理想尚遠，這說明，全體工作人員還必須同心協力糾正缺點，改善工作，完成任務。

談工友們的学习

火石

(一) 問題的提出

我總覺得生活是遼闊的，多采多姿的，如果你能和廣大的人們，實際的生活在一起，共同的感受到這個時代脈搏的跳動，呼吸着同一種空氣，那麼一切空虛，無聊，苦悶的有閒階級的生活產品，都將遠離你而去。

生活在工友們當中，我經常聽到一些有關學習問題的論爭，這多麼明朗的表現了工友們已經是越來越重視這個有關提高個人素質的學習問題了。他們時而爭論得臉紅耳赤，僵持不下，各自搬出了許多理論和例子來做為自己的論據；似乎都有道理，誰也駁不倒誰，但最後總是以「看各人的工作情況，來決定學習的方法和內容」，這麼一句簡要的話來概括一切，不能得出明確的結論。筆者有時也為這個問題所牽涉，在他們的爭論過程中，提出一些自己的意見和觀點，但每次

在問題結束之後，自己回想起來總覺得自己談的多半是很浮面的，膚淺的，流於泛泛之論，而這種「套諸四海皆準的」表面理論，對於實際存在而急待解決的問題和廣大的工友們，是沒有多大作用的，基於此，我想借用自己的筆，談談這個問題，作為一般熱心學習的工友們的參考，從而以自己智慧的頭腦，更實際和更妥善的來解決這個新形勢為我們所帶來的新的學習問題，努力提高文化水平和思想認識，使我們能更充滿信心和懷抱着無窮希望，為着美好理想的社會的到來而工作。

(二) 為什麼要學習

為什麼要學習？這是學習之前必須作好的思想準備工作，是學習中一個非常實際的問題。在學習的過程中，在塗改舊的歷史冊頁工作中，這個問題必須搞清楚，樹立明朗的觀念，找出學習的動機和目的；也只有在這個問題徹底的解決之後，才能使我們在日後的學習過程中，堅持信念，下定決心，征服一切的困難和挫折，攀登一個高峯又一個高峯，獲得最光輝的成績，達到預期的理想效果。否則是很容易被一些小困難所嚇倒，提不起興趣，對前途茫無信心，在學習的道路上退縮和敗下陣來的。

因此，建立為什麼要學習的明確觀點，是絕對需要的基本的問題。

誰也知道的，在歷史的車輪向光輝偉大道路的滾進中，世界上一切事物，都在日新月異，一日千里的變化着的，許多新的創造和奇蹟，是我們人類的祖先作夢也不會夢到的。但是，今天在科學家們天才的努力下，開了新紀元；原子能的和平用途和太空旅行的美好願望，以空前的嶄新狀態，向人類發出了幸福生活的呼聲，為人類作出了巨大的貢獻。而且，可以肯定的，在未來的歲月里，更新的創造和發現，將會陸續的產生。

科學研究的飛躍進展，不僅豐富了人類的物質生活，打開了他們的眼界，也給人類的文化藝術，帶來了朝氣蓬勃的發展良機。生活在這樣的一個突飛猛進的年代里，人類的命運是互相緊密的結合在一起的，息息相關的，誰也離不開誰。我們需要了解和關心別個國家里所發生的事情，同樣的別人也希望獲得有關我們祖國的變化情況。我們的國家由於過去長時期以來的不幸和痛苦，百業待興，我們無異欲從廢墟上重建家園。因而我們特別需要努力，吸收別人文化藝術上的優點，豐富和創造祖國的新文化，提高人民的物質生活和精神生活。許許多多我們遠方和近鄰的朋友，他們也都在做着同樣的工作，全人類都在為着一個相同的理想而努力。

為了達到這樣的願望和目的，我們就得有文化，我們就得刻不容緩的加緊學習，這是廣義的學習的一面。

狹義的一面來說，目前我們大部份的工友都有了自己的組織，只有一小部份工友，由於認識上較差，思想較落伍或其他原因，仍然處於散漫狀態中，相信這小部份工友，在不久的將來必然會被組織起來，以便壯大工人階級的隊伍。工會組織的目的，在爭取工友們合理應得的利益和待遇，改善工友們工作的條件；對工友來說，無異於嬰孩同襁褓，除了一些瀕臨崩潰的組織之外，每一個工會的組織都有它的會務活動。如康樂股、宣教股、組織股等，這些都是一個工會活動的細胞組織；領導廣大的工友們進行各種健康有益的活動。這些組織是需要一批較有文化修養的人材，而一些立志為大家服務的工友們，也就必須從工作中和理論上去進行學習，努力的去提高自己各方面的水平。因為只有在自己掌握了工作的技術和原則，抓住問題的核心之後，我們才有可能對工友們進行有效的宣教，做好工作，帶動他們，確立他們對工會工作具有持久的信心，鞏固團結，使一些蓄意和工會挑戰的人，無機可乘。

而且我們也應該認識清楚，目前祖國的局勢正在循着一定的社會規律，朝着一定的方向發展。這種局勢的發展動向，不僅將會使政治局勢改觀，政治舞台上的角色更換，更重要的是將會直接影響我們的日常生活。因而為了明確的判別是非，分清皂白，辨識敵友；同時為了實際生活上的迫切需求，我們是必須努力學習。因為在時局的演進中，工人階級是扮演著主要的角色，肩負

着艱巨的任務的。

學習對於任何一個有向上心，求進步的人都是絕對需要的。必須記住：沒有思想武裝的軍隊，隨時可能變成一支流寇。由於過去的殖民地教育政策形成了廣大的文盲和半文盲，而這些不幸者都是我們勞苦階層（包括工農兄弟），現在我們必須解脫過去的痛苦，自覺的要求重見天日。

（三）為誰學習

學習是爲了誰？如果在一個社會制度健全的國家，答案是明朗的，每一個人的學習都是爲了國家和人民。但在畸形社會制度的國度裏，這問題却有着二個答案，一種是爲自己學習；一種是爲了大眾而學習。

有一些人，他們大都是出身于富貴家庭，終日飽食暖睡，從沒有體會到飢餓和寒冷的滋味，對廣大生活在底層的勞苦大眾也就缺乏親切感和同情心，更談不上去幫助他們。因而從小就培養起一種資產階級的腐化的人生觀；他們的願望是很簡單的，自己能享福安逸，別人的不幸和痛苦管他娘。由於他們的人生觀是這樣的狹窄自私，反映和表現在學習上也是如此。他們的學習目的是爲了將來能夠大富大貴與能多擁有一些動產和不動產。在學習的進程中，一般資質比較差的，學無成就，半途而廢也無妨，反正可以在家裏做小老板；而一些資力較強的，學成榮歸，跟群眾也就脫離得越遠，窮人有些地方要找他們幫忙，那沒有「鐺」是莫談的。所謂「沒錢口莫開」，他們的鐵門和狼狗就是這樣的無情的。像這樣的人來自一般小資產階級也是有的，只是程度上的嚴重性不同罷了。有時候我們也會聽見他們打出一些官腔，配合時代潮流，空喊幾句爲人民服務的漂亮口號。但擋箭牌一推開，還是純粹在打自己的算盤，在爲自己而學習的。

像這類人，有朝一日是會被捲沒在時代的浪潮里，窒息、淹溺，不容許存在！

可幸的是在這個社會裏，爲大眾而學習的人到底比較多，這些人多數是來自中下階層的子弟，因爲他們所屬的階層受到共同的壓迫和共通的苦難。這就使他們具有着一種共同的感受，這般動力，有時便能把他們緊密的維繫在一起，聯合在一起。

學習在他們來說是爲了服務於廣大的群眾，以人民的利益爲依歸。除了少數思想比較落伍的人，時而會表現出自私的作風之外，絕大多數的人却已經深切的感受到時代苦悶的厄運，而且已經從各個角落，站在各種工作的崗位上，滿腔悲憤的去揭露和剖析舊時代舊社會的黑暗和腐化。呼喚和渴望着新歲月的蒞臨，讓美好的社會給廣大的人們帶來平等和幸福的生活。

今天，我們睜開眼睛看看周圍的環境，正視祖國時局的發展。我們是有理由爲新生活的必然到來而歡呼，因爲爲了服務於社會和群眾而學習的觀點，經已越來越多的被廣大的人們所接受，而且確實在通過各種不同的形式，衷誠的服務於人們。可以肯定的說，在不久的將來，這種觀念將隨社會的進步而被堅實起來。

學習爲了用，一切爲羣衆。我們一切學習的器材設備都是來自民間，取自羣衆的。因而我們學習的最終目的必須爲他們而服務。我們有必要認清這樣的方向，且應努力的朝這個方向走。一切爲個人而學習的觀點，都是要不得的，必須用各種方法去戰勝它，從而確立羣衆的學習觀點和作風。只有肯定這樣明確的目標之後，我們對學習的前途才能有信心，才不會輕易的向困難低頭。

（四）學習什麼

肯定要學習和爲誰學習之後，我們有必要進一步探討學習的內容——就是應該學習些什麼。

有一句老話：「生活就是學習，每個生活的場所，都是我們學習的地方。」這句話的精神實質是對的，道理是正確的；但有些人却誤會了它的本意，以爲只要從實際生活中去學習便足够了。實際上如果缺乏正確理論的指導，也是不行的，到頭來會變成澈頭澈尾的事務主義和經驗專家，一切事情都憑着經驗來下論斷，這是非常危險的；相反的，純粹的鑽進理論，埋首于書本中而使自己孤立，脫離社會生活和羣衆，這也是要不得的，結果也會變成書虫或一個空頭的理論專家。談起理論三天三夜不會完，口沫橫飛，典故成語，無所不有，精彩百出，但是當碰到一個平常的小問題時，却茫無頭緒，無從下手或者硬搬教條，亂套公式，到頭來也是會把事情弄糟的。這都是偏差，必須加以糾正。理論學習和實際生活的學習必須相互結合，相輔而行；從實際的生活去証明理論的正確性，加強理論學習來更好的指導我們正確的去處理生活和工作。

但從實際的情況看來，工友們每天都有着一定的業務工作，有些還負責一些工會的工作，因而不能否認，負擔是相當繁重的，有時往往抽不出時間來學習，有些甚至連看報紙的時間也缺乏，只是看看大標題罷了，這種現象是相當普遍的。由於環境使然，我們不可能像在學的學生一樣，有充分的時間學習，所以我們學習的重點，應該是從實際生活中去學習；學習業務上的一般技術問題，提高自己的工作能力，改善工作的效率；學習一些如何處理團結和教育工友的問題，加強組織的力量。但時局發展的學習也是不該忽略的，尤其是對一些工會幹事，顯得更爲迫切，所以即使工作如何繁忙，每天

最好有一定的學習時間，包括看報紙、會訊等，如果能力更強，時間更充分，那其他有關理論的學習也是必要的（這當然是指一般有文化水平的工友們而言）。如果善於掌握時間，適當的分配時間，相信是不難做到這一點的，問題在於自己有沒有這樣的決心。

至於那些文化水平較底或沒有文化水平的工友們，則應該儘可能去參加工會主辦定期上課的學習班或政府主辦的成教班，或者創造條件，在其他有文化知識的工友們的協助下，進行學習，打好語文基礎。只有在搞通了語文這關之後，我們才有可能去學習其他更高深的東西。因為，語文是一把鑰匙，你想打開知識寶庫的大門，必需先要有這把鑰匙，否則即使撞破了頭，跌斷了腳，知識寶庫的大門，仍然是會無情的關閉着的。

學習些什麼呢？應該從那些和你關係最密切，你最熟悉和感到最迫切需要的東西先學起。

（五）先學巫語？華語？

語文可以表達思想和感情，是理論學習的基本工具。因此必須先征服語文，掌握好語文，才能毫無約束的在廣闊的知識的園地上奔馳，任情的欣賞着各種嬌艷的奇花異草。

我們的國家是多元民族的國家，因而語文上也頗為複雜，有巫語（定為國語），華語，英語和淡米爾語等；而各民族的語言文化，都有其獨特的傳統和優越的地方。在這樣多種的語文中，我們應該學習那一種呢？當然，在原則上我們同意多懂幾種語文，對我們日常生活總是有所裨益的。但除了少數智力特別高強者之外，實際上却往往不可能做到。因為一個人的智力到底是有限的，尤其是我們工人階級兄弟，在以往殖民地教育和經濟政策的壓力下，很多從小就被迫離開學校而投進社會工作中，失去了受較高深教育的機會；因此除了一些平時有自修或者由於生活環境的緣故，文化水平會比較高之外，為數頗多的一部份，就形成了文盲或半文盲，要他們來學習和搞通多種語文，這是不大可能的。所以我們應該量力而行，選擇應用上最廣泛、和我們日常生活中最有密切關係的語文來學習。

站在國家的立場上，基於工友們的學習觀點上來說，目前最實際可學習的語文是巫語和華語。英語和淡米爾語在應用上只限於一小部份受英印教育的人們，所以我們在時間和各種其他原因的限制上，可以先不理它。當然，如果少數有學習語文天才的人要學習它，那也應當會被鼓勵的。

早在一九五七年馬來亞獲得獨立，在憲法上就已經規定巫語為國語，而且在十年的時間內，代替英語目前優越的地位。新加坡政府也經已承認巫語為本邦國語，而且目下正在通過各種方式，鼓勵人們學習國語，為國

語學習者舉辦考試等。由於巫語應用上的廣泛，容易為各民族所學習以及歷史上的一些因素，我們也同意以巫語作為國語。巫語即是我國的國語，那麼我們對自己國家的語言，就應該懂而且也非懂不可，因此我們必須學習它。

但華語是我們華族的母語，以我國的情況來說，在應用的廣泛上僅次於巫語，而且它是我們華人學習別個民族語文的基礎。如果我們先掌握了母語，那麼在學習其他語文的時候，是會有很多方便的地方的；再者由於是母族語言，歷史的傳統和日常的接觸應用，比較容易為我們所掌握。我們不能贊同一些人沒有周密的考慮實際情況，動不動就把學習華語，發揚民族文化的傳統精神，介紹鄰國的文化藝術，說成是「大漢族沙文主義」在作祟，要不得；實際上這是大有商榷的餘地的。因而我們在學習華語的過程中，千祈不可受一些政客의 言論和觀點所干擾和左右，以為目前即已定巫語為國語，那學習華語是落伍了，趕不上時代的要求，徒費心機。這是錯誤的。

誠然，我在上面已經說過，巫語和華語我們都應該學習。但是在我們工友羣中，情況又是極為複雜的，文化水平不一，程度參差不齊，而且環境也各人有異，因而對巫語和華語的學習進行，步驟和重點上也就有所不同。一些已經具備相當華文基礎的工友們，當然是應該在兼顧華語的前提下，進行國語的學習，使二種語言，相輔而行，一齊發展，從而認識和比較兩種語言文化的特點和優點，這自然是理想的。但對於一些華語基礎較弱或根本不懂的工友們，是不是也應該這樣呢？這就有問題了。目下因為潮流所趨，政府也大力號召提倡，所以學習國語，幾乎形成了一個熱潮，似乎有不學習三二年之後就會掉在時代的後頭之勢，一般人都趨之若鶩，熱烈的報名攻讀。這本來是一種好現象，表明了大家對國語學習，已經有了進一步的認識。但我們學習一種東西，必須考慮到其效果，何況語文的學習，是一種長期性的工作，在短期間內是不容易看出有什麼成績的。因此，上述的一些工友們，往往化了幾個月的時間，却因受到母語基礎的限制，而一些且要兼讀華文班，負擔太重，結果到頭來還是兩袖清風；依然故我，一無所得，學是學過了，但許多東西又原封不動的送還給先生了。我有一個朋友，他一度在某工會負責巫文的教授工作，據他告訴我，有時是兼教二種語文的比如「dasar」「meluaskan」等這些字眼，除了用華語解釋出來，還得舉些例子來說明它的意義和應用，這在學習上造成了極大的不便，而且也影響了一般華文程度較高的工友們的學習進度，學者雖化了極大的精力和時間，但效果卻不會理想，結局往往也是「事倍功半」「得不償失」。

因此，對於一些華文水平較低或根本不懂的工友們

，我以為應該先從母語先學起；當然小部份和馬來工友在一起工作或環境特別有利於他學習國語的工友們例外。我們應該確定方針，訂下計劃步驟，下定決心，在自己預定的時間內，先學好母語，絕對不要貪。囫圇吞棗不容易消化，且有被窒息的危險。等到已經征服了它，能够自然的應用它，才來進行國語的學習，這樣是會比較實際的，而且效果相信也會比較理想。

（六）正確學習的態度和方法

做什麼事情都一樣，必須先確立明朗的觀點和掌握正確的態度，這樣在事情的進展中，我們才能有堅固的信心。在學習廣場上馳騁的朋友們，時時都會摔跤，遭遇困難，因而除了有正確的學習觀點之外，還必須有良好的學習態度和方法。以一般工友來說，學習的情況是有多重困難的。學習場地由於一般工會都有華巫班的開設或政府的成教班，因而是不會感覺太困難的，但學習的時間就大成問題了。許多工友們生活在相異的環境里，各有各的不同工作條件，有些是工作夜班制的，晚上的時間全部剝奪；有些是輪工制，因工作時間的不定，經常不能出席參加學習；只有一部份工作時間固定在白天的工友們，學習條件上會比較好。工會負責人在開設學習班之時，也只能根據大多數人的情況和需要，來決定問題；對於小部份工作時間特殊的工友們，除了有條件的可以個別教導研究之外，的確是很難照顧的。而且有時候也因為時局的波動，比如工潮，慰問兄弟工友等而參加實際的鬥爭，也影響了學習。

時局影響學習那是沒有辦法的，在這種時候過份的強調學習是不對的，必須毅然的投進實際的鬥爭中去，解決實際的尖銳的問題。因為只有在工友們的工作有了保障，取得了合理的工作條件之下，他們才能安心和更有效的來進行學習，但有時一些瑣細的，非原則性的問題，也影響了工友們的學習，這就牽連到個人的學習態度問題了。

有不少人是這樣的，他們採取了馬虎，敷衍塞責的態度來對待學習問題，過於放縱自己，原諒自己，對自己沒有嚴刻的要求，這在學習上就會呈現了鬆懈的現象。雖然，有的會以工作繁忙，時間缺乏作為藉口，但仔細的研究一下，問題還是在於自己如何適當的分配和利用時間。如果我們肯定了學習上的絕對需要，我們就會把它看成是一種責任，一種每天都需要去履行的義務，有一天沒有去履行它，我們就會覺得不安心，從而培養一種自發的學習精神，鼓起學習的幹勁，每天抽出一定的時間，有重點的來進行學習。

也有一部份工友們，深感於文盲或半文盲的不便和

痛苦，因而既然現在已有了學習的條件，於是學習幹勁衝天，不顧一切困難。這種學習精神委實是叫人欽佩的，但有些在態度上也因此產生了偏差，方法上也有問題。一個工界的朋友告訴我，他有些朋友學習語文，進度是很快，幾天之內就把一本「新光」的馬來文的課本讀完了。這是令人深感疑惑的，到底這樣學習語文的態度和方法，會有什麼成就呢？學習語文本來就不是一件簡單的工作，它要求細心，忍耐。讀得多並不等於學得多，不去溫習，不去應用它，走馬看花，生吞活剝，暫時也許是會有效的，但也只是暫時而已，幾天後又原封不動的「物歸原主」了。這對於我們能有什麼好處呢？為什麼我們常會聽見人說，××學習巫文已經有二年多的歷史了，但說起話來却詞不達意，遠較巴利裏的小販遜色，寫起來最多也只是些「Besar」「Kechil」的簡單字眼。這都是應該歸咎於學習的態度和方法上的錯誤所造成的後果。

曾有人說過：「寧可用長時期，每天學習一點東西，不願用短時期，每天學習許多東西。」這句話的精神實質是正確的，尤其是在學習語文上，對我們更為寶貴。好高騖遠，不着邊際的學習方法，都是需要受批判的，要不得的，效果（客觀實踐）是絕對難以理想。因此，我們必須腳踏實地，按步就班，循序漸進，老老實實的來學習。這樣假以時日，你將會看到由於自己的努力，結出最完美和最鮮艷的花果來。

（七）小 結

學習為了用，一切為群眾。舊年代里的「書中自有黃金屋」「書中自有顏如玉」的時代，已經一去不復返了，一切妄想以學習來爭取個人的名和地位的人，都必然是要失敗的，時代的重錘將會把他擊倒。幾年來廣大人們所爭取的安定的學習條件，如今已有顯著的改善和進步，因而擺在廣大工友們面前的急不容緩的工作，應當是利用和創造一切有利的條件，掌握時間，好好的進行學習，從而提高自己的語文認識和思想水平。

目前，配合着新情況的產生，當地各界的社會運動工作者，也提出了建設祖國的新文化，積極的提倡健康文娛活動，充實人們的精神糧食的口號。這切時而任重道遠的工作，誠然文化界是負主要的責任的，但是如果我們工友能够普及和更進一步的來提高文化水平，熱烈和廣泛的來參與各種文娛活動，那麼蘊藏在許多工場中的生動事實，都將通過我們的手和腦，大量的被反映和介紹出來，豐富文娛活動的資料；我們也將在祖國文化的建設和傳播中，貢獻巨大的力量。

未來的一切一定會比目前更加美好的，讓我們努力學習，踏步向前。

本邦自治后所發生的工潮

— 星 工 —

百多年來本邦人民在殖民地統治下，進行着改善生活，爭取獨立、民主與自由的反殖民主義鬥爭，不知經過多少的困難與挫折；終於迫使殖民主義者讓步，贏得半獨立式的內部自治。這是本邦人民尤其出賣勞力的工人，在鬥爭中付出巨大犧牲代價所換取的。資本主義者在舊有不合理制度的縱容下、濫用他的所謂階級「特權」，對人民（尤其工人）進行殘酷的壓迫與剝削，鑄成了整個社會的不安。因此，人民（尤其工人）對付出代價所取得的初步勝利，是會格外珍惜與重視，不許任何人侵害是很自然的。

自從一九五九年六月後，本邦工業在表面上呈現一片安靜。這完全得力於政府保證支持與協助職工運動的發展，改善本邦工人生活，以及工會與政府團結合作的結果。因為工人清楚地了解，這次的勝利相距整個鬥爭目標還遠，只不過是走了全程的第一步，還必須警惕與壯大自己。由於多年的殖民統治，本邦的經濟被任意掠奪而遭受巨大的損壞。所以，為了彌補這個損失，應進行經濟建設工作。為此，我們多次表明，支持政府允許私人資本存在，尤其發展與鼓勵民族資本，以保證迅速徹底完成現階段民主社會改革，爭取成為一個主權完整的獨立自主國家。

所以，這也意味着目前本邦的階級剝削是存在的；勞資糾紛也就不可避免。但基於工人的上述願望，為了國計民生，穩定國民經濟，完成政府的五年計劃，我們為改善工作條件，爭取生活的合理照顧而進行的鬥爭，雖然立場是堅定的，但始終遵循着勞資兩利的原則。

可是，目前竟有少數別有企圖的資本家。他們把政府的工業安寧政策與工人為了穩定國民經濟，對勞資問題的讓步容忍態度，誤認為政府禁止工人的罷工及工人的軟弱。因此，有計劃地向政府與工人挑戰，造成了最近幾個月來的卅餘宗工潮。顯然，這些糾紛的產生，任何有責任感的老板或工人皆不願意的。

本邦是個彈丸島國，它的經濟來源是依靠傳統的轉口貿易，二次世界大戰後，由於近鄰的邦國卻獲獨立，加上西方經濟危機的侵襲，因此，本邦的經濟命脈遂遭影響，不景氣的現象亦橫掃本邦，工商業就此呈現不穩

定，勞資問題也就發生。但只要我們冷靜的觀察與分析，就不難看出這些由資方一手造成的工潮的實質，完全是有別於上述原因而所形成者。當然，我們也不能否認與上述原因沒有絲毫關係。但必須指出，工商業的蕭條與不穩定，在林有福為首的舊政府時代已存在，資方在有利的條件下，難道是大發慈悲，不開除工友，或閉廠……？

工潮的發生是在新政府成立，並宣佈其工業政策後，工人對工業政策的支持是基於不影響與不否定其改善生活的鬥爭權力，與國家利益及爭取主權完整的原則下的。

所以，我們對勞資問題，都極為謹慎而小心翼翼地從事。在這一連串工潮發生前，工人在工會的領導下，基於我們一貫來所持的勞資合作，與勞資良好關係精神，以商榷的方法進行善意的談商，以避免不愉快的罷工爆發。然而，惜乎在多次勞資談判中，工會的讓步與容忍，資方却不給予同情與合作，並在其無理的堅持下而告談商破裂。如一觸即發的電車工潮；郭大生與新大路製衣廠，高瑞錦船邦，協泉裕木箱廠，匯興黃梨廠，協和印務以及聯益，興美，新南美和新南洋等火電鋸廠……等等的資方，就充分暴露其無意解決糾紛而存意鑄成工潮爆發的態度。

資方一旦使工潮爆發後，雖然工人及工會根據勞資兩利的原則，與資方進行善意談判謀求解決，這種顧全大局所做的讓步，資方却同以過份的要求。正如五工會聯合聲明中指出：「……一種企圖壓迫與利用工人去迫使政府對自己營業給予些微『幫助』的策略，也開始給少數敵視政府的老板採用了，這充份表現在煙草稅增稅時『某煙草公司』藉故裁減工友並要工友向政府要求減稅才收回工友，S. T. C. 要工會幫忙討新路線才設花紅，南發，匯興以關廠壓迫工友並要政府表明對協助黃梨業態度，以及品特恤衣廠無故禁止工人工作，要工人向政府疏通使其印尼老板居留本坡之居留証能够獲得等具體事件上。」（59年11月27日星洲日報）資方的這種做法，就証明了公然向工人挑戰與敵視政府，而其滿口的市情不景，生意虧本只是為其挑剔製造口實。

根據上面的事實，使我們從下列數點觀之，這次的

工潮是有別於舊政府時期的。

自治政府宣佈和平工業政策圖使本邦工業安寧，并得工人與工會在原則上給予支持後，工潮却如雨後春筍地，一連串的爆發，此皆是資方所主動引起的，此其一。工潮幾全為撕破協約，開除工友，招請新工，閉廠等此其二。資方對解決糾紛的態度，比過去更橫蠻無理，傲慢與頑固，并挑撥工人與政府間的良好關係此其三也。

綜合上述數點說明了資方企圖利用工人與政府間的良好關係，進行破壞工業政策，挫折五年計劃。更試圖消滅工會，逐步地達到其龕齷的政治目的！然而，工人在百多年來，已從對殖民主義者進行的鬥爭中，獲取豐富的經驗教訓，也從這殘酷鬥爭中証明，工人的力量是不能且不會被消滅的。只要資方不健忘，當會記得在舊政府時代，資方勾結政府迫害工運，而結果一敗塗地的事實！所以，資方這種企圖，最終是註定失敗的。

當我們清楚地了解事件的真相與經過後，就不會對

我們處理勞資問題底態度的正確性產生懷疑！過去有人認為對工潮處理有「輕易決定」之嫌。這是因為他們不了解事件的實質，對資產階級與工人間尖銳矛盾失去警惕，看問題時就易被表面的客觀現象所模糊。只要看看我們的勞工律政部長貝恩先生，對匯興黃梨董事部發出警告；「……假如勞工部發現廠主趕出現有工人而僱用新工的話，他們必須負起一切後果。他們將冒着政府引用公安法令被捕的危險。」（一九六〇年一月一日星洲日報）就可洞悉工潮的實質！我們完全支持貝恩先生的上述談話，這是絕對正確的，只有這樣才能貫徹與執行政府的政策，并按時完成五年計劃。

這幾個月來政府尤其貝恩先生，對工潮的關心，及協助與發展工運，以堅決和公正的立場，爭取工人的合理要求，維護工人利益，是使我們欣慰與鼓舞，我們衷誠企望政府迅速協助解決未了的工潮，俾達致工業的真正安定。

把咱的力量站立起来！

Memperkukuhkan Perpaduan Kesatuan Kita.

從婦女憲章談到婦女問題

海

一百多年來星洲婦女一直生活在殖民主義與封建制度的雙重迫害下。在社會上她們享受不到政治上、經濟上與教育上的平等權利，在家庭中由於封建殘餘重男輕女的觀念，她們往往被蔑視與虐待。許多婦女就在這不合理的社會制度下無聲無息地渡過了一生。

人民行動黨在競選時宣佈該黨對婦女問題的一般政策：（一）使婦女們得到公平的工作報酬，（二）設立更多托兒所，鼓勵婦女走出家庭，參加生產勞動。（三）重審婚姻法令，施行強制的婚姻註冊，實施一夫一妻制度；設立婚姻法庭，設法消除夫婦不和的因素，彌補夫婦之間的感情，使大家過快樂的家庭生活。（四）設立更多保良局，小規模留產院並進行節育指導。（五）成立婦女問題研究機構及廣泛設立成人教育班等（錄自人民行動黨政策問題叢書第三輯對婦女問題一般政策）。

該黨執政後為實現其競選時的諾言，於三月二日在立法議會提出了星洲史無前例的「婦女憲章」，為佔星洲人口一半以上的婦女帶來了一道喜訊。婦女憲章主要的內容是通過法律保護婦女應有的權益，防止一些不負責任的男子無理地迫害與摧殘。毫無疑問地，這法案將會獲得婦女們一致的支持，尤其是一般文盲無知而經濟上又不能獨立自主的已婚婦女。因為，許多不負責任的男子掌握了她們經濟上依賴性的弱點，把她們當做生產的工具，在精神上，肉體上任意地摧殘。當他們厭膩了，就另尋新歡，不管前妻之死活，這種悲慘的命運不知落在多少姐妹們的身上。她們呼天不應，入地無門，對不負責任的丈夫無可奈何，只好含冤委屈地過一生。

一百多年來一直被蔑視與迫害的星洲婦女，今天能被政府重視，這是值得婦女們高興的事。但是，婦女憲章的公佈並非意味着婦女已經得到解放了，而是為今後星洲婦運的發展提供了有利的條件。因為婦女的真正自由與平等只有在一個社會主義社會里方可取得。

如何爭得婦女真正的自由平等

正如行動黨的「對一般婦女問題的政策」里所說的：「按照社會主義的原則，社會上一切的人都是平等的，沒有性別、種族和宗教之區別，同時社會上沒有人剝削人的現象，一切不合理的壓迫都要消除，這樣只有在一個平等的社會主義社會里，我們才有可能真正地提高婦女的社會和經濟地位，在一個社會主義的社會里婦女問題才能獲得基本上的解決」。換句話說，婦女要得真正的自由與平等，唯有在一個社會主義的社會里才能實

現。目前本邦是否是一個社會主義社會呢？很明顯的，當本邦尚存有人剝削人的現象時，就不能算是一個社會主義社會。今天，在尚存有人剝削人的殖民地社會里，任何維護婦女權益的「婦女憲章」都不可能解決由於不合理的經濟制度所產生的不平等現象。婦女在經濟上不能獲得平等的地位，也就不可能得到真正的自由與解放，以下的事實便可說明：

（一）目前女工的薪金一般上相等於男工的一半，這並不是男工之薪金高，而是因為：（甲）資方很少肯讓女工做技術工，而技術工的薪金比普通工人較高。若是讓女工做一些普通技術工，也只不過是因為女工的工資比男工低；（乙）資本家經常以女工體質弱，能力差為藉口，盡力降低工資，並以大批失業者為其後盾。「你不要做總有人要做」，這是資方慣用的口氣。在此情況下，許多女工一天只得幾毛錢工資，最多也不過四元左右，而她們為了協助家庭經濟一臂之力，總認為有業比失業好。另一方面資方經常以女工低微的薪金來威脅男工，要男工減薪，不然要全部請女工；而當男工薪金與女工相差不遠時，資方又會認為不如請男工做，除非女工之薪金減低。他們卑鄙地利用這種循環性的剝削，來挑撥男女工之間的感情，製造小矛盾，藉以模糊階級間的真正矛盾。因此造成了一部份男工埋怨女工走出廚房來搶去了他們的工作，壓低了他們的工資。這種說法是錯誤的，且上了剝削者的當。這些現象的產生，完全是資本家為了賺取更多的利潤，所耍的剝削手段的結果。

（二）女工的能力得不到充份發揮的機會。上面已說過，一般資本家是不會，也不願讓一些技術部門的工作給女工做，甚至連嘗試的機會都沒有。他們藉口女工體質弱，能力差，貴重的機器讓她們來掌握或嘗試是靠不住的，萬一弄壞了，得不償失。因此女工的技能受到約束，不能充分發揮出來（男工的技術由於社會制度的關係也不能充分發揮）。這完全是剝削者只為賺取大量利潤着想；而從不為國家培養人材發展工業打算所造成的。

（三）婦女少參加社會活動。這與她們家庭經濟是有密切的關係，尤其是一些有家庭負擔之女工，她們放工回家，就忙着照顧孩子，弟妹和洗衣煮飯打掃房間以及處理家務等工作。遇到丈夫或孩子生病了，經濟負擔

（轉入58版）

反黃週前後經過

歐京賜

歐京賜

一九五九年九月廿九日——十月五日是一個不平凡的週——「反黃週」。「反黃週」舉行的成功，在本會的發展史上記下了光榮不朽的一頁，也奠定了為慶祝五週年紀念而舉行「慶祝週」的堅定基礎。

『我們的「反黃週」工作，並不只為反黃而反黃，我們還基於努力建設我國新文化這工作原則而進行反黃。』這是為舉行「反黃週」所發表聲明內容的一段話；這說明了「反黃週」是具有無限深長的意義，我們不應該隨著歲月的消失而消失了「反黃週」在我們腦海里的記憶；相反的，我們要設法促使它更深地銘刻在腦海里。就因這而激起我們撰寫此文的念頭；另外，我們也希望在此，讓所有的工友們清楚明瞭「反黃週」是在如何既紅又熱的火焰高升下展開的。

六月間，新政府為整頓頹唐的社會風紀，消滅荼毒人民思想的黃色文化，所採取一連串的大刀濶斧，明智達理的措施，本邦人民無不為之而歡欣鼓舞，歡騰高歌。各社團，工團都紛紛發表聲明，響應政府的號召此起彼落，陸續不絕。在政府人民的互相配合下，反黃的呼聲頓時响徹雲霄。

當時，本會仍舊沉默着，沒有動靜。各區分會工作人員及工友們都紛紛詢問工會將以何種形式投入反黃的烘爐中。為此，中宣委會曾於六月廿八日常月會議進行討論如何配合當前反黃運動之工作。經過一番熱烈的討論，一致認為倘若僅僅發表聲明支持，欲想達到喚醒工友兄弟姊妹們對黃色文化的警惕性是不够的，為不使本會的響應反黃號召成為沙灘樓閣，故決定於中秋節前後定一「反黃週」，並提出中心口號為「堅決消滅黃色文化，積極推動健康文娛。」選出七人籌備小組負責策劃「反黃週」工作。

七月二日，中宣委會正式通過籌備小組的工作計劃。日期由九月十四日——九月廿日（星期一至星期日）。工作項目計有反黃作文比賽，聯歡茶會和各區電影招待會。工作組織系統設有文化股，遊藝股，電影股和宣傳股。各區於剩餘時間內可自己安排工作。後來因聯歡茶會的地點（福建會館）問題而展期從九月廿一日至九月廿七日。之後，又是因地點問題而再展期從九月廿九日至十月五日。

文化股是負責反黃作文比賽，後來多增加一項有獎填字遊戲。作文比賽日期是週內的第一天晚上，在小坡區會所舉行。比賽辦法分為班級和單位組兩方面。班級方面又分有華文作文組，華文造句組和國文造句組；每組每區可派五人，三組共十五人參加比賽。單位組方面只有華文作文，每個廠店單位可派二位代表參加。評判以詞句通順，內容充實和整結為準繩。填字遊戲內容着重馬來亞意識。

兩個晚上的聯歡茶會是由遊藝股負責籌備工作。實際上聯歡茶會却是個規模不小的演出，因為茶會上除了茶點招待外，自始至終都表演着新款精彩的遊藝節目。

電影招待會起初決定分別在各區分會會所，每區舉行一個晚上，並發售入門票。然因未能找到內容較為豐富的十六米厘影片，同時又需繳納一筆數目可觀的稅款；加上各種費用，收支非常不合算，故後來方改為分別在六間戲院放映電影。

籌備「反黃週」期間，各區分會會所張貼的標語形式，琳瑯滿目。板報上時時刻刻都在報導着「反黃週」工作動態。這些工作都由宣傳股負責進行。

為廣泛推動「反黃週」工作，中宣委會便於八月廿七日致函中委會，中組和各區區委會，呼吁各方面能積極協助推動工作。

九月十二日，中央宣教與中央組織召開了一個兩股聯席會議以反映「反黃週」工作情况及討論如何進行配合工作。會議一致認為兩股配合工作的重要性，故決定向中委會建議：由中委會直接致函各區區委會在這段時間內，集中精神，全力以赴推動「反黃週」工作。

我們曾經在報章上發表了一篇為發動舉行「反黃週」的書面聲明。此外，我們還印了一萬張的紀念書簽，以便分發給聯歡茶會出席者和全體工作人員。

在「反黃週」內，除了中宣委會的反黃作文比賽，聯歡茶會和電影招待會外，各區分會也都分別舉行各種的聯歡晚會，音樂欣賞會，反黃座談會和演講會等。總之，在這個週內，各種各樣的反黃工作都如火似荼地展開着。

作文比賽參加者約有一百多位，是晚，出席者也將近一百位。比賽後，經評判錄取的計有單位組華文作文

四名，班級華文作文，華文造句和國文造句各取三名。填字比賽取五名。

這次的電影會總共發了五千多張的票，並有舉行各區售票競賽。但各區的推票成績却非常差。

聯歡茶會有幾個節目是其他團體客串的。其餘全是工友們苦心排練的，所有節目堪稱豐富精彩，故兩晚均告滿座。

各區的工作也各有其優缺點；幾區的聯歡晚會（小坡區例外）都搞得有聲有色。各區的音樂欣賞會却差強人意。

十月十日，「反黃週」結束的第五天，中宣委會常月會議對「反黃週」工作作了一番討論，整個週的領導上及工作上都呈現着些雜亂無章。當然，缺點是免不了，然而，所取得的作用可也不能抹煞，值得表揚的優點却也不少。關於這方面的檢討，可歸納為下面數點：

（一）「反黃週」的舉行，雖不能掀起了工人階級為消滅黃色文化的最高潮，但至少掀起了本會會員反對黃色文化的浪花。我們看到了來自各廠店的熱情的工友們，踴躍地參加了中宣委會和各區分會舉行的各項活動。

（二）投入工作的全體工作人員，都能發揮積極的作用，使「反黃週」得到預定的圓滿成績。大家都捨棄

（接自56版）

必然加重，終日愁眉不展，忙忙碌碌，那有精力或興趣去參加社會活動。我們經常遇到一些女工，她們都非常熱情能幹，但由於家庭工作忙碌與經濟上的約束，致使她們只好慨嘆「心有余而力不足」。另一方面就是婦女的覺悟問題。有一些婦女，她們把寶貴的時間花在個人打扮與享受上，自願沉醉在自己的小圈子里，愛慕虛榮，不求上進。

上述的現象是由於整個不平等不合理的經濟制度所造成的。婦女要真正獲得解放，唯有在一個合理平等的經濟制度的社會里，方能如願以償。

婦女的解放，不單只是婦女本身的問題

婦女的徹底解放，是表現在婦女不受任何約束，能充分發揮其工作能力和創造力，並在政治上與經濟上享有與男子相同的權利。

為此就必須剷除社會上的輕視婦女的現象，而讓所有婦女與男子享有同等教育機會（目前有機會受高等教育之婦女為數甚少），同時還要有同樣的工作機會讓婦女發揮工作才能。除此之外，還須讓婦女擺脫家務及孩子之羈束，使婦女之智慧及能力能貢獻給社會。

個人的利益，鼓着幹勁，忘我地投入反黃的烘爐里鍛鍊着。

（三）中宣委會對工友們的覺悟估計得高一些，以及缺乏深入各區、各廠店去了解情況，聽取意見。各項工作只按照計劃去執行。宣傳股在宣傳工作方面做得不夠，以致各區有些工作人員或各廠店工友，尚不能明瞭「反黃週」工作的進行情形。

（四）工作計劃洋洋大觀，工作組織系統也極度完善，各股都分頭進行工作。後來，各股中有些負責人却拋了工作，只顧着在自己區內搞着，造成各股只剩下幾個人單槍匹馬，拚得廢寢忘食。這樣，無形中中宣無法與各區取得緊密的聯系，以致失去了中心領導的作用。

（五）中心領導的喪失，各區都無法即時獲得工作指示，所以，在極度高漲的反黃情緒下都各自搞個聯歡晚會和音樂欣賞會。各區工作又都和區務及區組織股取得聯系，甚至區與區之間也脫了節。在這種情形底下，工作的繁多，造成人手缺乏，顧此失彼的現象是難免的。

「反黃週」結束了，檢討工作也告一段落；它隨着歲月而成為過去歷史的事蹟。接踵而來的是「慶祝週」，願「反黃週」的工作基礎給「慶祝週」帶來更多的工作上的方便，發揮更大的作用。

在目前這種社會制度的範疇里，婦女們希望獲得上述地位是不可能的，因此，婦女唯有期望社會之根本的改革，即希望將目前的社會改革成人人有機會學習，人人有工做，同時是「各盡所能，各取所值」的社會主義社會。而這一個艱巨的改革，單靠婦女本身的力量是辦不到的，同樣單靠男子的力量亦是不足夠的。因此婦女們必須聯合男子們，為爭取新社會的到來而努力！

在此，我們對姐妹們提出幾項要求：

- 一、學習婦女運動先驅者的好學、果敢、積極、熱愛人民和自我犧牲的精神。
- 二、消除相輕、相忌的現象，發揚互助、友愛、團結的精神。
- 三、努力克服愛慕虛榮、自私、迷信、不重視學習、自卑感和依賴性的缺點。
- 四、摒棄知識婦女空喊口號的習慣，應以實際行動爭取自身的徹底解放。
- 五、鼓起勇氣，擺脫一切羈束，熱烈參加各種有意義的社會活動。

姐妹們，努力吧！學習先進姊妹大無畏的精神，幫助落後的姊妹前進，以實際的行動為爭取婦女的徹底解放而努力，為實現社會主義社會而奮鬥！

克服事務主義

·觀異·

「理論家」這個响亮的銜頭已經被專門用來諷刺那些脫離實際的高談闊論者。然而，在工會里，有時却也被誤用了。

有些較肯動用腦筋認真地學習理論的幹事和工友，常常也被套上「理論家」的銜頭。我們若爲了提高政治認識而較常進行集體討論，有時也會被稱爲「理論家」。而滑稽的是那些輕易以「理論家」諷刺別人者，經常却易於犯上了事務主義的缺點。

常言道：「當局者迷，旁觀者清。」實在不錯，當我們忘記拿鏡子照一照自己時，就很難察覺身上的污點。

那麼，爲了促使工運的發展能配合有利的政治局勢而百尺竿頭，更進一步，盡主觀上的最大努力來克服思想上的錯誤，改善領導方法與消除不良之工作作風，應該是有必要的吧！

事實証示了，在任何羣衆團體（包括工會）里，如果我們（上至中心負責人，中至幹事，下至基層會員）不經常嚴厲地批判不良的作風，時刻研討與改善工作方法，是很容易不自覺地犯上事務主義。

我們若從工運的實際工作中認真與詳細地觀察，就會發覺不少的事務主義者。當然，他們在程度上是有差別的。有些會友每晚到會所來參加各種活動，表面上好似很積極，然而事實上却無所事事。有的幹事整天東奔西跑，埋頭苦幹地工作，到頭來却毫無成就，間或也把工作搞得一團糟。有些工會負責人每天忙得喘不過氣，始終在事務工作上兜圈子，中心的領導工作被忽視了或搞不好……。這些都是事務主義者的具體現象。

甚麼是事務主義呢？簡言之，就是只憑一股蠻勁地盲幹，絲毫未對工作制定周密的計劃；只曉得埋頭苦幹，不問工作收效如何；死抓着一大堆瑣碎小事，忽視主要的思想工作；輕視理論學習，事前不能好好地策劃；懶於作工作總結，事後沒有虛心地檢討；只懂在細節方法上死記呆板的經驗，不知提高至原則性來總結經驗教訓。

犯上事務主義的原因，主要是由於輕視或懶惰進行理論學習，不了解理論與實踐的統一性，對理論作爲行動的指南的重要性認識不夠。一句話，不能真正地做到在工作中學習。

目前，在工會里，事務主義的傾向是普遍存在。不僅工友與幹事易於犯着事務忙，工會負責人亦有這種壞現象。有些工會負責人經常誨誨不倦地勸導工友應努力學習，提高認識；要從實際工作中不斷地吸取寶貴的經驗，進而提高理論水平與思想認識。但是，不幸得很，這些工會負責人有時却懶於作工作總結，不能自動地從百忙中爭取寶貴的光陰進行有系統的理

論學習，以便加強自己的理論基礎，從而更有效地推動工作。有些工作雖然有計劃，却很少或幾乎沒有在結束後作檢討。許多可歌可泣的鬥爭已成爲史蹟，而鬥爭經驗迄今還未被好好地整理，以指導今後更艱難與複雜的鬥爭。這種情況若不盡速消除而任其延續着，將使我們（尤其是負責人與幹事）的理論水平與工作能力趕不上時刻發展着的政治局勢與日益強大的工人運動的更高需求。

正如大家所知道，事務主義是推進工作的一種障礙物。它產生了工作中輕重倒置與紊亂的現象，使我們困惑於許多瑣瑣碎碎的事務工作，而忽視了主要的思想工作。它降低了工作效率，造成事倍功半。對個人來說，它是進步的絆腳石，使我們無法提高理論水平與思想水平以適應工作上的更高需求。事務主義者易於產生政治上的近視，只看到局部，不洞悉全局；只顧眼前，忽視長遠。

因此，我們是有必要堅決地克服事務主義。首先，我們應建立正確的學習觀點與嚴肅的學習態度，認清理論與實踐的緊密的有機聯系，徹底地了解理論作爲行動的指南的意義。「有正確的理論，才能有正確的實踐」，這是一句人人皆會背誦的名言。但是，并非每個人都能應用到實踐中。固然，我們要避免脫離實際的空談現象，但也應該重視學習，結合實踐持久不懈地進行有系統的理論學習。

要達到從工作中學習，從學習中前進，就必須要不斷地虛心與認真地總結工作中的經驗教訓。而且還要善於將工作中的經驗提高至理論上來總結，以便作行動的指南。要消除事務主義，我們應以從遠處着眼，從近處着手的態度有計劃地展開工作，并且適當地分配工作，切忌東抓一把，西拉一撮，毫無系統地忙忙碌碌地盲幹一場。

然而，我們反對事務主義，並不是意味着輕視事務工作或者索性不幹事務工作。這是另一種極端的錯誤看法，千萬是要不得的。我們主要的是反對那些不肯動用腦筋，懶惰作工作總結，輕視或不進行理論學習的事務主義者。

今天，星洲工人運動正向着更高的階段發展，工人階級的隊伍如雨後春筍般地日益壯大，政治局勢也不斷地向着更美好的將來邁進且日益複雜化，讓我們共同在艱苦的鬥爭中將自己鍛鍊得更堅強吧！而當我們鄙棄那些脫離實際的空談家時，我們確實需要更多具有良好品質，能緊密地聯系羣衆，善於結合實踐的言行一致的站穩人民大衆立場的理論家，共同負起改革社會的艱巨而偉大的任務。

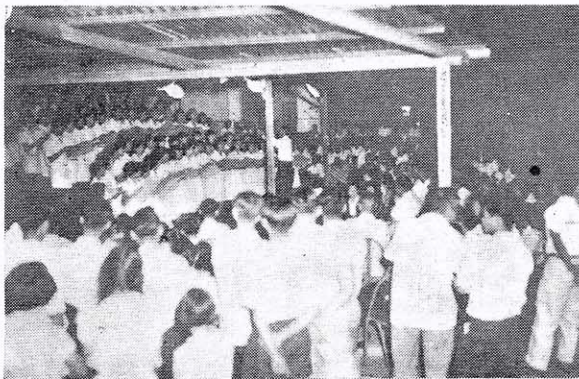
讓現實社會的大熔爐熔掉我們思想意識里的事務主義！

Mingguan Anti-Kebudayaan Kuning Dan

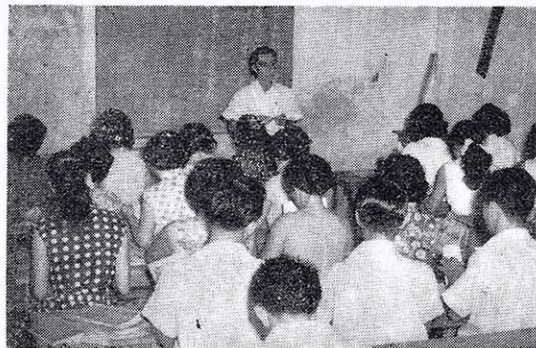
Bergagah Memperjuangkan Pembebasan Wanita2.
——Pertukuran Pendapat2 Tentang Undang2 Wanita

昂起頭，挺起胸，爭取婦女解放！ ——婦女憲章座談會
Nyanyikanlah Lagu2 Dengan Lantang Suara.
——Malam Kegembiraan

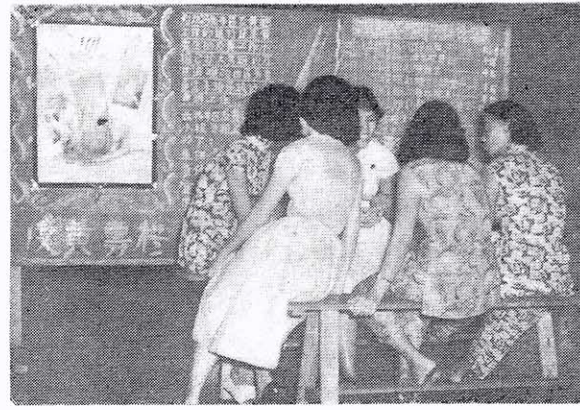

宏亮的歌聲，唱出工友的心聲 ——勝利聯歡晚會
Menerangkan Kepada Penuntut2 Tentang Rachun Dari
Kebudayaan Kuning. ——Darjat Bahasa Tionghoa

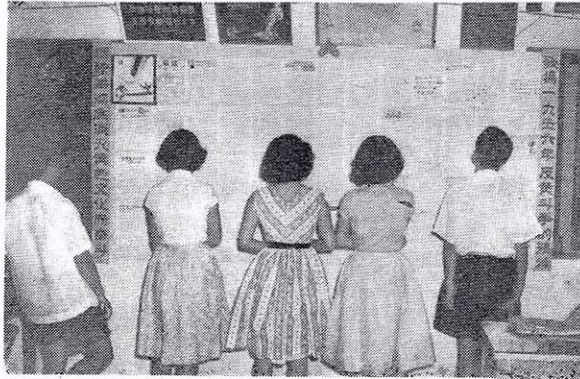

向學員分析黃色文化的毒害性 ——華文班

Mempereratkan Tali Perhubungan Antara Kesatuan
Dengan Pekerja2. ——Sebahagian Tugas Dari Penyusun

加強工會與廠店單位的聯系 ——組織股工作之一
Bachalah Karangan2 Pekerja2.
——Taman Pekerja

看看咱們工人的作品 ——工人園地
Giat Belajar Bahasa Kebangsaan.
——Darjat Bahasa Kebangsaan

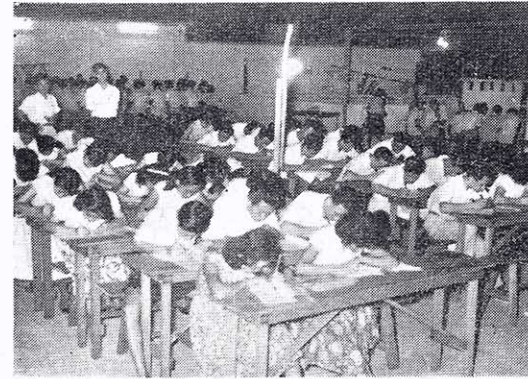

努力學習國語 ——巫文班

反黃週與

Gerakan2 Harian Di-rumah2 Kesatuan Kita.

Peraduan Memilih Johan Menulis Chantek

看誰的字體最美 ——書法比賽

Sa-buah Lagu Persahabatan Yang Menarik
——Pasokan Musik Melayu

一首優美的友誼之歌 ——馬來樂隊演奏

Mulai-lah Belajar, Sa-lepas Kerja.

工作完畢，學習開始 ——廠內宣教活動

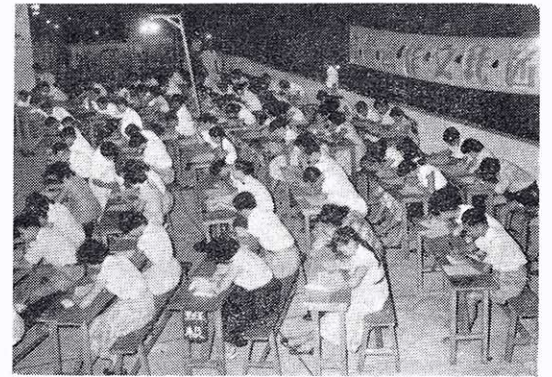
工會動態

Peserta2 Dari Pekerja2 Yang Mengambil Bahagian
Dalam Rancangan Anti Kebudayaan Kuning.

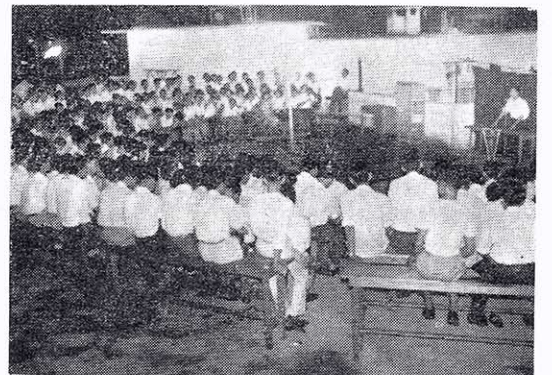
百折不撓的反黃戰士們 ——全體工作人員

Siapa Yang Akan Menjadi Pengarang Yang Bersetia
Kapada Kaum Buruh? ——Peraduan Mengarang

誰是最忠於工人階級的作家 ——作文比賽

Gembira-lah Dengan Senang Hati!
——Semua-nya Kawan2 Yang Berjasa

盡情歡樂吧，勞苦功高的工作人員！

GAMBARAN KEHIDUPAN

Keluar Bari Dapor, Masok Ke-Kilang
——Pekerja2 Di-kilang Sabon

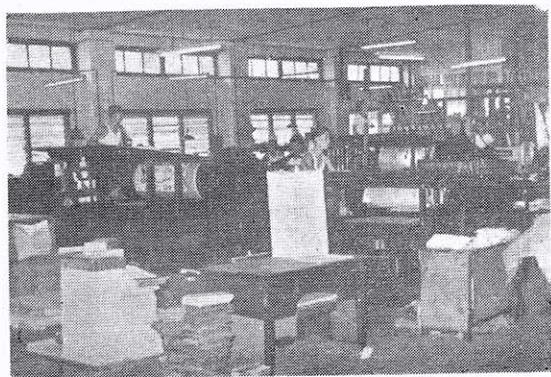
走出廚房，進入工廠 ——肥皂廠工友

Orang Yang Berpakaian Iau Masakan Mengerti Akan Kepayahan Yang Menjahit-nya. ——Pekerja2 Di-kilang Jahit

穿衣人哪知縫衣苦? ——縫業工友

Mempercepatkan Pekerjaan Supaya Dapat Terbit Tepat Pada Waktunya.
——Pekerja2 Di-kilang Perchetakan Buku2.

爲了如期出版我們只得趕工。 ——印刷業工友

Adoi! Berat Sekali!
——Pekerja2 Di-kilang Dedak

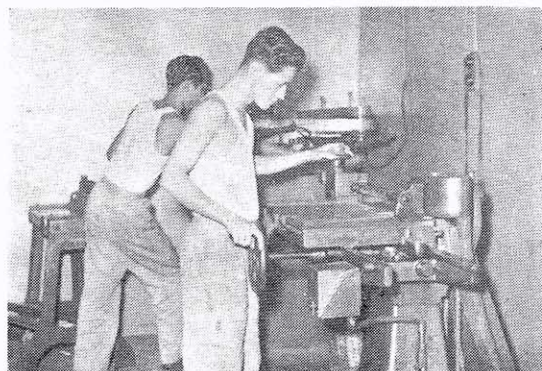
一番一箕往前送 ——飼料廠工友

Bersehanlah Kotoran Masyarakat!
——Pekerja2 Di-kilang Menchuchi Baju2

洗淨人間的污穢 ——洗衣廠工友

Bekerja Dengan Chepat Lagi Tepat.
——Pekerja2 Di-kilang Membuat Block2.

手快眼利，絲毫不差 ——電版業工友

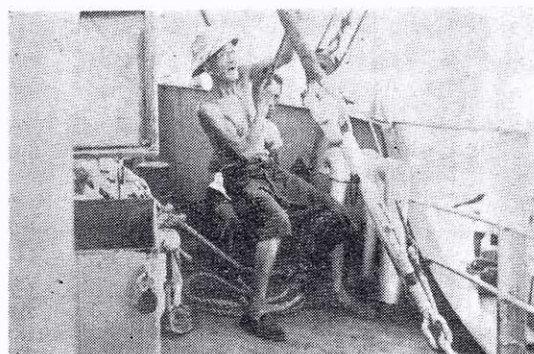
PEKERJA PEKERJA

Derita Dibawah Kepanasan
——Pekerja2 Kuli Tongkang

在烈日下煎熬 ——駁力工友

Semakin Tuanya Semakin Bertambah Kekuatannya.

老當益壯——一位年近七十的起落貨工友

Membanting Tulang Untuk Siapa?
——Pekerja2 Di-kilang Getah

爲誰辛苦，爲誰忙? ——膠廠工友

Se-titek Susu Getah Di-hasilkan Dengan Se-titek Darah Champoran Keringat Daripada Penoreh Getah.

一滴膠液，一滴血汗，生活却毫無改善。 ——割膠工友

Menggunting Bulu Kambing Serta Menguliti-nya
——Pekerja2 Kulit Binatang

「刮了羊毛再剥皮」 ——皮革工友

Begitulah Akibatnya Buaya Yang Buas Itu.

兇猛的鱷魚呀! 你也有今天!

各 業 工 友

= 62 =

的 生 活 寫 照

= 63 =

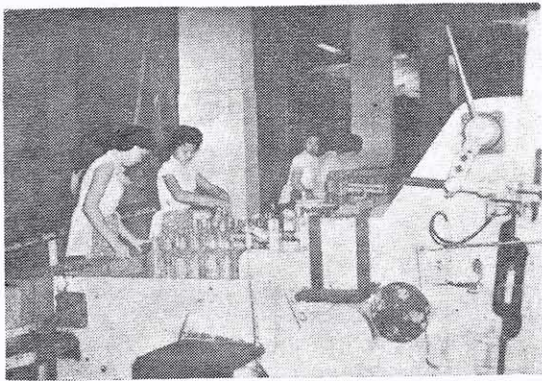
GAMBARAN KEHIDUPAN

Marilah Ber-sama2 Membongkar Muatan Ini.
——Pekerja2 Kapal

看!哪一網網的貨物是多麼重呀!——輪船起落貨工友

Marilah Kita Bergotong Royong.
——Pekerja2 Ayer Belanda

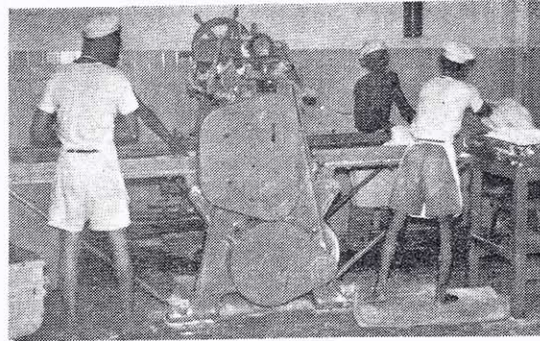
與機器競賽的汽水廠工友

Bekerja Dibawah Terik Mata-hari.
——Pekerja Sagu

烈日照，碩粉飄，碩莪工友汗滔滔!

Biskut Yang Lazat Itu Adalah Hasil Pekerja2.
——Pekerja2 Kilang Biskut

香味可口的餅乾是工人血汗的結晶 ——餅乾廠工友

Mereka Itu Ashik Bekerja!
——Pekerja2 Ayer Belanda

我裝箱來，你推車 ——汽水廠工友

Seorang Pekerja Roti Sedang Bekerja.

麵包香，麵包好，麵包工友爐邊熬

PEKERJA PEKERJA

Bekerja Di-unjong Bumbong.
——Pekerja2 Bahagian Iklan

日曬雨打換三餐——廣告業工友

Bekerja Ber-sama2 Serta Saling Bantu-membantu.
——Pekerja2 Kilang Getah.

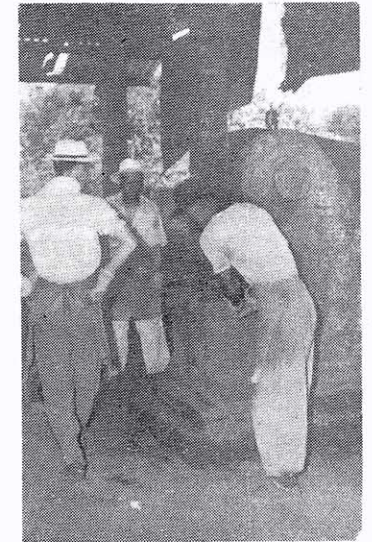
同心協力把膠拆——膠廠工友

Mata Pekerja2 Adalah Terang Sekali.

工友的眼睛是雪亮的!

Pekerja2 Besi Sedang Memotong Besi.

斬了廢鐵把鋼煉

Bekerja Dengan Tidak Mengenal Susah Payah.
——Pekerja2 Batu Bata.

爆聲一响，石山開花；
爲了生活，何懼其艱? ——石廠工友

Ta' Mau Tunduk Kepada Kekerasan.

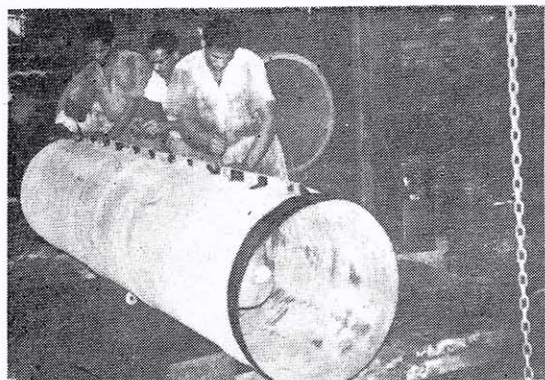
強權暴力底下不低頭!

工 友 生

活 寫 照

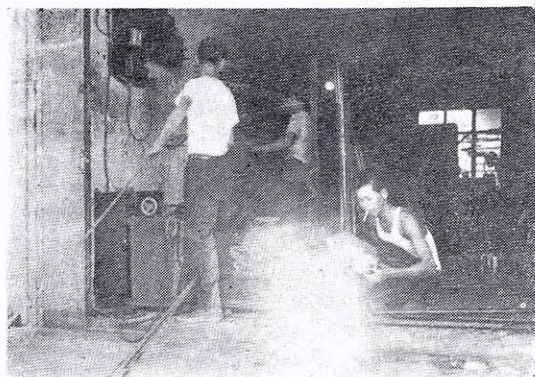
Kehidupan Pekerja2 Perusahaan Besi

Tiga Orang Si-Anu Menjadi Seorang Insinjur
——Pekerja2 Pipa Ayer

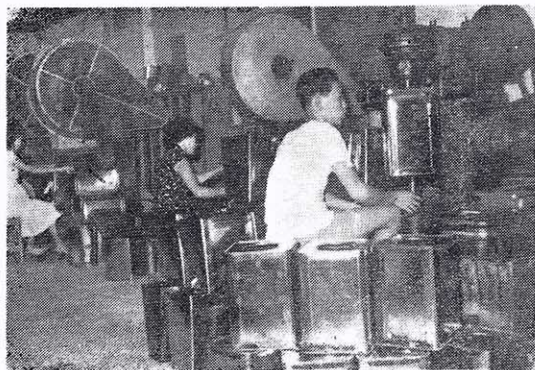
三個老粗，湊成一個工程師——水喉工友

Lihatlah Betapa Sibok-nya Mereka Bekerja
——Pekerja2 Perusahaan Besi

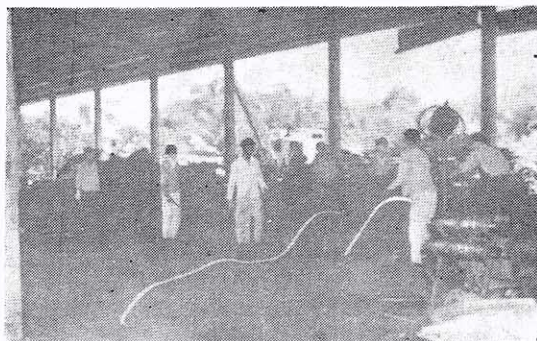
瞧！他是多麼熟練——鐵業工友

Masakan Bekerja Sama Dengan Gaji Berlainan.
——Pekerja2 Kilang Tin

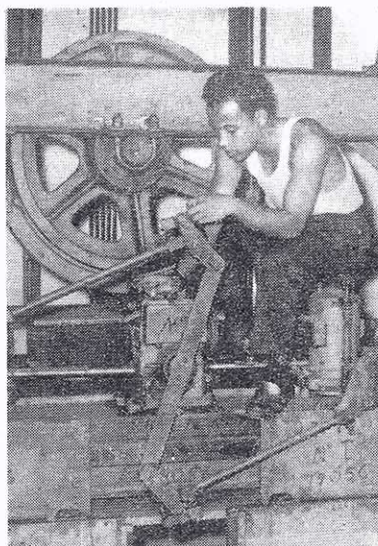
同工不同酬，真豈有此理——珍廠工友

Demikianlah Achara Menimpa “Besi”
——Pekerja2 Kilang Besi.

鋼鐵就是這樣煉成的——鋼鐵廠工友

Jangan Lalai Waktu Memperbaiki Mesin
——Pekerja2 Kilang Pesawat

修理機器，不可粗心大意——機器廠工友

Hati-hati! Jangan Kena Luka.
——Pekerja2 Perusahaan Metal

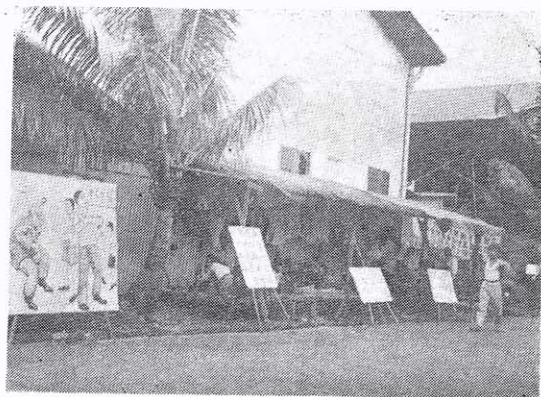

一不小心，手指便會被割斷——印花鐵工友

鐵業工友生活寫照

Perjuangan Yang Gagah Dan Penoh Kesengsaraan

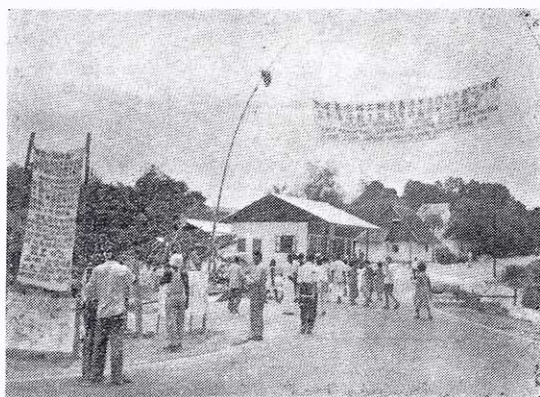
Pemogokan Adalah Senjata Yang Terakhir Bagi Kaum Buroh. —Perjuangan Pekerja2 Thornecroft

罷工是工人的最後武器——端尼各洛廠工潮

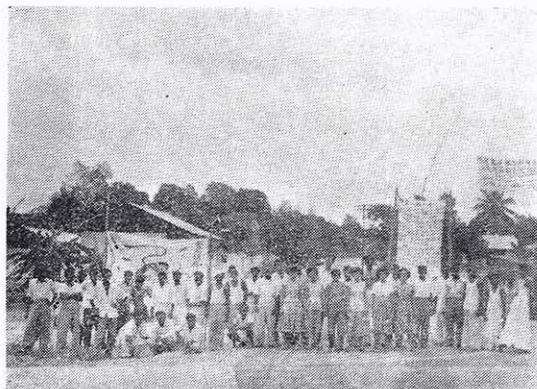
Pujian Kepada Tindakan2 Yang Adil Untuk Menentang Yang Ketidak-adilan. —Perjuangan Pekerja2 Gommon (Melaya)

Ramai Orang Menaruh Simpati-nya Terhadap Pemogok2. —Perjuangan Pekerja2 Gommon (Melaya)

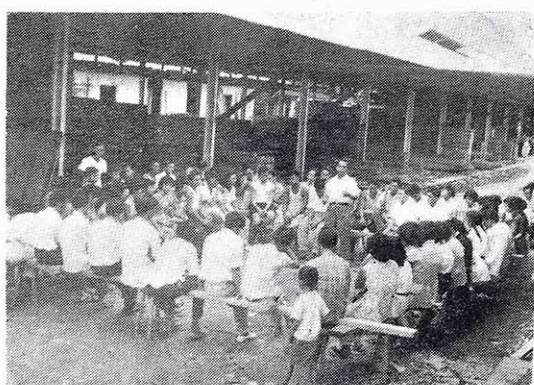
訪問罷工的社會人士不絕於途——甘門工友的鬥爭

Dengarkanlah Tuduhan Pemogok! —Perjuangan Pekerja2 General.

用正義的行動，反抗迫害——甘門工潮

Berat Sama Di-junjong, Ringan Sama Di-jinjing. —Perjuangan Pekerja2 Thornecroft

聽聽罷工工友的控訴——普通木業廠工潮

Menaruh Simpati Terhadap Saudara Yang Sedang Berjuang. —Perjuangan Pekerja2 Kueh Tiau

有飯大家吃，有難同擔當——端尼各洛工潮

慰問鬥爭中的兄弟們——粿條業工潮

可歌可泣的鬥爭史蹟

重視培養工人寫作者

——趙萬喜——

我們工會的文教工作近年來有了很大的發展，這可以從識字班、康樂活動和壁報、板報、會訊的出版得到證明。而且圖書館也普遍設立起來了；我們也有能力搞大規模的遊藝會了。最近文教工作人員還同時負責推薦和販賣本地出版的一些新書；工友們的閱讀興趣普遍上都已提高了。這些情況，不能不說是一種好現象。工會能够盡一切可能來滿足工友的文化生活，不能不說是在幫助工友提高認識這一方面已經有了相當的貢獻。

這裏我想先提那些被工會所推荐的書籍（我談的只限於工會所推售的書籍的問題，由於本文不是藝術批評，只能泛泛而談）包括些怎樣的作品呢？大概可以這樣來分類：抒發個人感情的詩歌、歌功頌德，粉飾現實的「文藝作品」、學生生活、什感和戀愛故事等；再次是文藝理論、文藝問題的「論戰」和無原則的爭吵，此類文章反而多於創作，蓋倒創作；最後才是文藝創作。但比較能够反映現實社會諸般問題的作品，數量之少令人心傷。一般作者由於沒有深入體驗生活，即使寫了些關於工人生活的問題，也只能是站在第三者的立場來寫，對工人的生活現狀的刻劃，既嫌膚淺表面，甚至觀點上還大有問題。這些作品之所以能在工友中流傳，是因為篇幅小，文章比較短，容易看，方便閱讀。

我的意思不是說本地作品就不要看。相反的，我是極力推荐本地作品的；我的意思也不是說文藝理論不必讀，相反的，文藝理論是應該研究，應該搞通的，因為文藝理論是寫作的指導力量。不過，無論如何絕大多數工友要的不是文藝理論，而是創作。

這樣看來，現狀是必須扭轉的，必須特別重視收集和創作材料，大力發展文藝創作，充實其內容，不然是無法解決我們的實際問題的。

我建議工會的宣委會應增設「工人寫作組」。一方面有計劃地幫助工人提高寫作能力；另一方面進行研究和收集幾年來工運中所發掘和培養出來的具有典型性的優秀人物和富有教育意義的事件，用為作品的素材，以文藝形式予以反映。

鼓勵工人寫作，有人會覺得是新奇的工作，他們以為工友的文化程度低，很難搞。其實是完全可以搞的，而且過去和現在都在進行這項工作，問題只是有沒有適

當加以注意和強調罷了。且看事實：我們搞工人識字工作為時已久，我們教導他們造句和作文，現在又要工友自己寫稿辦壁報會訊，並舉辦作文比賽等寫作活動，許多文化水平較高的工友，寫東西在他們來說已經是家常便飯的事。但是，一般文教工作的負責人和語文教師，對工人寫作問題僅作了一些簡單的解釋，不是有計劃地指導工友進行工餘的寫作活動，他們一路來的教學法，都是出幾條題目讓工友自己去「摸象」。結果「摸」出來的文章，常常被判為：「文不對題」，或是：「文章太簡單、主題不明確」。這樣的指導學習的方法，嚴格說起來是不够嚴肅的。我認為，工友既然把文章寫出來了，就說明工友有學習寫作的興趣和熱誠，即使「文不對題」，也應當予以詳細的解釋和分析，幫助他們逐步提高寫作水平。

我們必須給工友們更多的，更充實的寫作自由，去抒寫他們所體驗和所熟悉的生活。工人的品格是勇敢堅決，機敏靈活和大公無私的；他們有豐富的鬥爭經驗，有正確的人生觀。但是他們格于能力，不能有系統有條理地表達心中的意思。這些情況，我們是不是應該重視？是不是應該討論研究和幫助他們去吸取、歸納和整理這些寫作題材？

目前一般寫作者有一個嚴重的缺陷，就是他們少有機會去深入地了解工人的生活，因此不能從事這方面問題的寫作。既然對工友的實際生活無所理解，作者怎能在思想感情上感受工人的疾痛，又怎能正確認識工人的階級品質呢？必然的，他們寫到關於工人問題的時候，僅能簡單地從理論的概念出發，根據一知半解的智識，勉強地硬寫出來。這些情況多少可以說明本地出版物極少吸引讀者的關心和重視的原因。

我們是不是應該注意？是不是需要設法改進？這裏嘗試從兩方面來談。首先，一般業餘的青年寫作者，是否有必要把業餘的寫作活動「專業化」？我以為應該這樣做，大家應該「學有專長」。如果繼續着長時期以來許多朋友的「什麼都懂，但什麼都不懂」的現象是不行的。我們應當強調寫作者的「生活深入化」，集中而「專題」地研究創作的實際問題。這就是說，我們的那些立志為工人寫作的的朋友，要主動地參加實際生活，和去

深入熟悉實際的問題。只有在這樣的基礎上寫出來的東西，才能反映出現實的本質，才是有血有肉的，才是真正能够影响讀者的。

對我們工會的宣委會來說，則有必要設法協助業餘寫作者解決為熟悉情況的困難，打開一條深入現實生活的道路，引導他們到工人中去生活。

其次，我認為一般寫作者對理論已經有了「相當的認識」的，問題僅是實踐的方法還需要多多研討，需要多用工夫進行創作活動。例如大家在理論上都會強調文藝大眾化，愛國主義如馬來亞化的路線；但表現在創作上，是不是符合這些原則呢？

就是因為上列所舉的各種情況，本文才提出「培養工人寫作者」這個問題來討論。雖然工友的文化程度低，寫作能力不強，但他們却具備了寫作活動的最主要的條件——豐富的生活體驗。幾年來工人羣衆的生活，就

是新與舊，進步與倒退勢力之間的鬥爭的生活；幾年來的工人運動，就正是具體表現了他們的愛國主義精神：再也沒有人比工人羣衆更深刻地接受愛國主義思想的影响。他們是有可能描繪自己這一系列的行動的，雖然技術上還有困難，但并不是大障礙，不是不能克服的。我們多少也知道外國有許多工人作家，他們經過有計劃的鼓勵和協助後，就能寫出很好的作品。再有，目前在工會事務上，對於書寫人材還是非常缺乏的，這同樣需要我們重視從工人中選拔幹才。

總之，要大量和廣泛培養工人書寫人材和寫作者，當然在客觀上還有許多目前不能克服的困難，但有計劃有重點地培養和選拔一批工人寫作者，以強化工會的書寫工作和發展工人文娛活動，却不是沒有可能的。這項工作，對於今天工會的宣教組織來說，已經是有可能辦到的事；宣委會有必要把「培養工人寫作者」放進日事議程中來，并且對這項工作做出成績來。

小崗

Dia ingin mahu mempelajari semua masalah2 dengan sekejap masa.

哈……哈！我要吸收社會的一切理論！

決心消滅黃色文化

·埋黃·

——巴區工友「反黃」座談會記——

壁上的掛鐘分明地指示大家：再過五分鐘，「反黃」座談會就要開始了，然而已經到場的工友却是那樣的寥寥三幾個。本區宣教主任，老是抬頭望着那旋轉不停的秒針，焦急地對另一位宣教負責人說：

「快要七鐘點半了，不知道工友們……」

話猶未說完，樓下已响起了一片說笑聲，放腳車聲和腳步聲，接着工友們三個、五個、拾個……不斷地登上樓來，將事先排好的長方形的坐位，坐得滿滿。這時，大家的視線不約而同地集中在用彩色粉筆畫在黑板上的一幅漫畫——一位工友追打一隻黃狼。他左手揪住黃狼的尾巴，右手緊握住一根粗木棍，往黃狼脊背，猛然一擊，使黃狼背曲頭伸，嘴開舌露地發出垂死的哀鳴。同時，還在畫的兩邊，寫上兩行極為顯目的大字：「緊緊捉住黃狼，用力打死它！」工友們看了都紛紛點頭讚好。

時間到了，座談會準時宣佈開始，首由主席致開會詞：

「親愛的在座工友，今晚「反黃」座談會就在這裏正式開始了。這次座談會的意義是非常重大的：一來是充實本會所舉辦的「反黃週」的內容；二來是響應政府的「反黃」號召，……我希望經過這次的座談會，能使我們更徹底的認識黃色文化的危害性，而大力地在工友當中，掀起一股洶湧澎湃的「反黃」熱潮，將這種腐蝕人們思想，毒害青年人身心健康的黃色文化，消滅得一乾二淨！我更希望工友們在今晚的座談會中，不要太過嚴肅，應該輕鬆地將自己內心所要說的話，大胆而盡量地述說出來，以便今後大家更好地負起消滅黃色文化的光榮任務！」

主席話剛說完，全場工友立即報以熱烈的掌聲，表示衷心的歡迎。果然，在掌聲中一位女工友站起來，以激動的聲調大聲地說：

「主席，各位工友，我是不大會說話的，我認為：今天還有一些認識比較差的工友，常常喜歡跑去看那些不三不四的電影，這是很不好的；不過我們不要全怪他們，因為這是舊社會的殖民地統治者所造成的！……」她越說越激動，停了一下，用手將被風扇吹下的額上頭髮，往上一推，再繼續說下去：「在新加坡還沒有自治以前，殖民主義者用種種毒辣的手段來禁止健康、進步的刊物的出版，和好的電影的演出。但是，日本和美國的那些什麼脫衣舞和大腿電影，却一連串地大量演出，

所以，使到我們工友看了就被迷去了！這些受黃色文化迷住的工友，是不會關心工友們的利益的，*更加不會關心我們的組織的，所以我們要反對黃色文化和想辦法教育認識較差的工友。」

她說完了，還未坐下，一位男工友馬上站起來說：

「各位工友，我贊同這位工友的說法……哦，主席，」他一時緊張，忘記先稱呼主席，這時記起，所以慌忙補充，但工友們並沒有發出笑聲，仍舊注意聽着。「在過去×××政府時代，我每次塔車「經過快樂世界的大門口，都看到很多，看了要吐的什麼脫衣舞團的裸體廣告畫，在哪里，引誘一些認識比較底的人去看。凡是看過的人，就會變壞了。當然，這是不合理的社會，造成他們從小沒有讀書，認識底，不能分別是非，才會去看的。所以，我們要努力學習，提高認識，才能幫助他們進步，和消滅黃色文化！」他匆促地說完坐下去了，還聳一聳肩膀。

這時，樓下又响起了一片噪雜聲，原來是康元餅乾廠的一批女工友，在廠幹事的領導下，集體來參加這座談會，頓時使在座的工友，都急着擠出空位來，和搬椅子增添新坐位。坐定後，主席也激動地說：

「康元餅乾廠的工友在工作完畢後，即刻趕來參加這座談會，這種積極精神的表現，說明了我們工友的覺悟性提高了，同時，也說明了我們工友今後是有決心和信心為消滅黃色文化而奮鬥！」

全場又响起了一陣久久不息的熱烈掌聲，掌聲過後；接着又是一位女工友站起來以流俐的福建話，描述了一位她認識的工友，因為受黃色文化的毒害，所以每當月初領薪時，就毫不知惜地到「酒吧」去亂加揮霍。結果，家里常常因拿不到錢而鬧得雞犬不寧。她說得很生動，使在場的工友都受了感動。

「主席，各位親愛的工友，我認為黃色文化不消滅，我們婦女的地位就不能提高！」這是多麼清脆而又激昂的聲音，這聲音似乎具有無比的力量，使大家的頭很自然地轉向後面去。呀！原來是坐在最後一排的一位女幹事，這時站起來說話。「今天，多少姊妹們會墮入罪惡的深淵，去幹那些醜惡的事情，去當舞女、花瓶……整天過花天酒地，紙醉金迷的生活，這是誰害了我們的姊妹呢？是你嗎？我嗎？不！這是過去舊社會里的殖民地統治者和他的傀儡，通過種種壓力和利用黃色文化害了我們的姊妹！今天，一般出來謀生而比較自愛的姊妹

們，也常常因為工作較夜而在回家的路上，受到那些流氓無賴的干擾和捉弄，有的甚至被慘害了……這些罪惡又難道不是黃色文化所造成的嗎？所以，黃色文化存在的一天，姊妹們的人身安全就一天得不到保障！我們的地位也就一天不能提高！因此，我希望工友們，尤其是姊妹們，應該鼓起勇氣，投到「反黃」的隊伍里去，配合政府的「反黃運動」，在廠里積極地做好宣教和團結姊妹們的工作，引導姊妹們來參加工會所展開的各項健康文娛活動，為提高自己的地位和保障姊妹們的利益而澈底消滅黃色文化！」

她生動有力的敘述，像一股無形的熱流，在沖激着每位工友的心，使大家血管里的熱血為之奔騰起來了。於是，另一位男工友也隨即站起來，慷慨激昂，滔滔不絕地分析黃色文化的來源。他引起了過去歷史上秦始皇造「肉林酒池」的陳蹟，和目前資產階級過着燈紅酒綠的生活的現實，有力地証明了黃色文化是剝削階級，統治階層腐朽生活的反映，而在全世界被奴役的國家的人民，展開了轟轟烈烈的爭取獨立運動的今天，却又被統治者用來麻醉人民的思想，削弱人民的鬥爭意志和模糊人民的鬥爭目標，藉以鞏固自己統治地位的一種種工具。這便是一九五六年，殖民統治者和他的傀儡為什麼要運用高壓手段，解散了由星洲人民組織起來的「反黃」總機構的真正原因。因此，「反黃運動」是一種長期的運動，也是工人階級組織工友和教育工友所不可少的一種運動。他同時指出，在今天自治邦政府的「反黃政策」和大刀濶斧的行動下，已使黃色文化受到空前的嚴重打擊；並且強調：在這個有利於工人運動的新形勢下，工人階級將能舉起自己的鐵拳，粉碎「色情堡壘」而最終消滅黃色文化。

現在，整個會場的情緒正像寒暑表上的水銀柱，遇熱一般地往上升——五十度、七十度、八十度……快要達到沸點了！因此，當這位工友說完話後，爭着站起來發言的男女工友更多了。霎時，真使主席大有應接不暇之慨。

他們有的用廣東話說，有的用潮州話講。有的強調應以治病救人的態度，對待受黃色文化毒害的工友，不應該嘲笑諷刺或打擊他們，才能挽救和幫助他們脫離罪惡的深淵；有的着重論述，應嚴格地檢討自己，清除一切不健康的思想意識，以身作則，不看黃色書，不唱色情歌，在工友當中起模範作用，來影響工友；……

談着，談着，雖然有的工友在說話時不能將內心的

話真切而生動地表達出來，但由此，却可瞭解工友們對黃色文化的憎恨和認識。雖然有的工友自始至終，只是靜坐傾聽，但從工友們的臉部表情上，也可看出工友們內心的悲憤和對消滅黃色文化具有無攻不克的信心和決心。

最後，由主席做了簡單扼要的總結和一些補充：「……（一）黃色文化是剝削階級、統治階層腐化生活的產物；（二）黃色文化是外來統治者統治人民的一種工具。它是腐蝕人民思想的毒素，毀滅青年男女的青春活力的魔鬼，分化工人團結、阻碍工人團體會務發展的死敵，和格殺獨立運動的劊子手；（三）今後我們必須努力學習提高自己的認識和文化水平，充實自己的精神生活，使黃色文化無隙可乘；（四）在今天有利的新形勢下，加緊做好教育和團結工友的工作，引導工友們參加各種有益身心的健康文娛活動，諸如識字班，舞蹈和歌詠隊等；（五）對於那些誤入歧途而墮進黃色泥坑里打滾的兄弟姊妹，要以治病救人的態度對待他們，幫助他們脫離深坑，千萬不要打擊或嘲弄他們。……為了明確我們「反黃」的鬥爭目標，我們有必要盡可能在健康文娛和黃色文化之間，畫清一條界綫。——任何書報、歌曲、舞蹈或圖片，如果我們看了、唱了、跳了能鼓舞我們力求上進，熱愛學習，熱愛工作，熱愛祖國和培養「大我」精神的，就是健康的；反之，則是不健康的。正如我們唱的抒情歌，和跳的集體舞，它們優美的旋律、輕鬆的步伐、活潑的動作和豐富的內容，都會使我們唱了跳了，振奮精神，力求進步。它們與歌台的靡靡之音和舞廳里的肉麻舞蹈，是沒有絲毫相同之處的；因為這些會使我們陷入不可自拔的罪惡泥坑里去的。所以，我們希望文化程度較底的工友，應該到工會所開辦的識字班來參加學習，提高自己的認識和文化水平，這樣，才能雪亮我們的眼睛，敏銳我們的思維和武裝我們的頭腦。這樣，才能辨別是非，分清黑白，更好地為消滅黃色文化，發展會務而共同奮鬥！」

座談會就到此結束了，在一陣雷鳴的掌聲和夾雜着推動椅子的聲音中，我隱約地聽到工友們這樣的對話：

「今晚大家談得很好，……我聽了受感動。」

「是呀！今晚我才知道什麼叫做黃色文化，……」

這時，看看壁上的掛鐘，已將近十點半了。工友們都紛紛地下樓回去了。

一九五九年十月十五日晚記

十二月十五日整理。

工作與學習

工作與學習，這裏談的工作是指社會一般上教育羣衆，領導羣衆的工作；而這裏談的學習也是指學習一切有關思想修養，工作修養或社會經濟，政治等理論。

但是工作與學習有着非常密切的關係，是不可截然分開的。把學習與工作統一起來，就是爲了提高我們工作的効力，提高我們的思想認識，從而達到搞好工作，完成所負的任務。

工會的先進積極份子——幹事，在工人階級的鬥爭中是起着一定的作用，他將負起領導、教育工友的重責。因此，每位幹事除了必須具備強烈的工作責任感之外，對處理問題尚必須要有遠見，方能完成及實現工人羣衆的願望，最後達到所盡的職責。所以，每位幹事除了熱情地工作之外，應該關心學習，虛心學習。即熱情工作，虛心學習，雙管齊下，把工作與學習相結合才能生效。

然而，有些幹事不甚了解或完全不了解工作與學習的關係的莫大意義。他們腦子里懷疑地想着，究竟是工作重要或是學習重要，把工作與學習分割開來。認爲工作重要者就把學習當爲次要，認爲學習重要者就把工作當爲次要的。

於是，有些幹事把工作看爲最重要，而對於學習却忽略了。這種人時常滿足于自己工作中的小成績，以爲自己沒有很好的學習，也能把工作做得好。如果看別人的工作能力比自己強，工作做得比自己好，就老是強調他們因爲工作久，工作經驗豐富，忽視別人在實際工作中埋頭學習的精神。

往往有些人，憑着一股工作熱情，拚命地工作。雖然，他們有着忘我犧牲的高度精神，真心誠意地要把工作做好，爲羣衆服務。但是，由于平時缺乏學習，不能深刻領會工作的精神實質，只有很浮淺的了解，於是抓不住工作中心，結果在工作中忙得喘不過氣來，而做的却是一些瑣碎的事務工作。同時又不能根據實際情況去工作，只憑着自己主觀的想象，片面地盲目亂幹，結果有時把工作搞得一團糟，給羣衆帶來了無可估量的損失。若是遇到了複雜的問題，或工作已發展至另一個新的階段的時候，就是束手無策地處於彷徨中；或者是對問題的複雜性和工作發展的規律無法作全面性徹底的了解，而時常被表面的現象所迷惑。

另有一種表現，就是強調或迷醉於自己的局部經驗，幻想以它來代替一切，而否定客觀現實發展的規律。

處理新問題的時候，總是搬那套舊方法，結果，工作到處碰釘子。

另一些不同的看法，他們認爲學習最重要，而工作是次要。他們先把羣衆所賦予的任務，推得一乾二淨，遠遠地脫離羣衆，躲在房子里拚命鑽研書本。想要精通理論之後才出來「教育」、「領導」羣衆，做羣衆的領袖。違反學習的發展規律，圖想在短期間內一下子搞好學習，精通理論，他們不根據自己的知識水平，按部就班地學習，而是好高騖遠。結果，把自己變成了一個教條主義者，把理論當成實踐，產生了思想上的主觀主義，與實際情況背道而馳。把所學到的理論當作包醫百病的良藥，不問實際情況如何，把理論到處亂套，結果不但不能解決實際問題，反而狂費了許多的精神與時間，對於自己一點好處也沒有。

顯然地，以上兩種不同的看法都是非常錯誤的，事實告訴我們，要完成一件工作，僅有高度的熱情與積極性，是不夠的。如果我們一點也不學習，那麼，我們的工作就好像失去了舵的大船，在大海中茫無邊際的飄蕩，不可能把工作搞好，不管我們自覺不自覺，都是免不了會犯錯誤的。如果我們要在工作中不致犯了主觀主義片面性或不爲表面所迷惑，對工作有預見性，能認清事物發展規律，及能判斷未來事變的發展，要深刻領會工作精神實質，不但知其然，而且要知其所以然，克服故步自封的狹隘思想，要做到這些，就要學習，才不致成「瞎子摸象」的工作。

同樣地，要搞好學習，精通理論，首先必須抱着應用的態度去學習，即「學以致用」，一切爲羣衆。因此，一切閉門造車，隔離羣衆來鍛煉自己的思想意識或學習走羣衆路綫都是行不通的。我們應生活在羣衆的大海，參加羣衆的實際鬥爭，認識羣衆，了解羣衆的力量，聽取羣衆的呼聲。要善於運用理論去觀察、分析、比較、綜合各種問題。觀察事物和研究事物，必須貫徹理論聯系實際，事實求是，對具體的問題做具體的分析，了解問題，解決問題，學一點東西，做一點工作，反之躲在屋子里死背條文的學習方法，只是與寺廟的唸咒和尚無異樣。

因此，要搞好工作與學習，必須把工作與學習統一起來，唯有一面工作，一面學習，在工作中鍛煉自己，在學習中提高認識，才能正確地爲執行和實現工人羣衆的願望而奮勇前進！

——英伏——

在生活中鍛煉

從鬥爭中培養不屈的意志

★寫於工會慶祝週前訪問各廠店工友工作情况★

——小幹事——

做人得意的，主要不是書本，而是生活本身，要學習觀察，學習瞭解人。——高爾基

自中委會決定舉行本會成立五週年紀念的會慶過後，各股的工作人員，就如一支待發出戰的隊伍，充滿着無比壯大的戰鬥雄心，迎接着這偉大節日的到來。在各區分會里，每個人都懷着空前未有的興奮心情，緊張熱烈地在進行工作。

聽！五百人的大合唱，那雄偉壯大的歌聲，在職工總會的球場上飄揚着，它是一首戰鬥的凱歌，突破了沉寂之夜，在那有着悠久歷史寬闊的密陀律上，掀起了新底氣息。它象徵着統一工運的光明前途，它顯示出工人力量的強大。

是的，「會慶週」的舉辦，其意義是難以描述和極其深重的。它不只表現出本會二萬多名會友的精誠團結、互助友愛的崇高精神，和展示出幾年來大家在苦難中同舟共濟，英勇鬥爭所取得的偉大成績；同時它也是工人階級在建國中的具體表現。去年，本會展開了轟轟烈烈的反黃週，這是本會在工人教育和推動健康文娛的工作上，取得的一個相當大的成就。這成就鼓舞着我們更積極地朝向美好的道路上前進。因此會慶週的舉辦，不應使我們沉醉於過去的成就，而意味着我會前途的無限光明，今後的工作將更加艱巨。這就須要更多的幹事們，進一步發揮工作的效能，才能完成歷史所賦予我們的偉大使命，為實現一個美好的社會主義社會齊奮鬥。

這一連串富有着教育性的多姿多采的宣教工作，也是配合着本會現階段的工作方針：「積極工作，提高認識」而提出的。

為了籌備「會慶週」生活圖片展覽，展覽股於三月二十二日派了一名會員充當「攝影記者」前往屬下各廠店攝取有關工友們工作的圖片，以資豐富「慶祝週」的內容。介紹各廠店工友的工作及生活狀況。我臨時也冒充為一名「小記者」與攝影員及幹事們，組成了一隊小訪問隊，到各廠店去收集有關的資料。雖然這些資料不能具體和生動地反映出工友們的實際工作情況和他們的生活處境，但至少它對促進各行業工友兄弟姐妹們之間的了解是有所幫助的。另一方面，也藉此採訪的機會來充實自己，並收集有關各廠店工友的反應，以便作為今

後宣教與組織工作的參考資料。

這一次我們所採訪的各廠店大多數是規模宏大和歷史悠久或是一些特殊性質的廠單位。它包括了各種行業：有藥品廠、餅乾廠、汽水廠、肥皂廠、恤衫廠、烟草廠、珍廠、木箱廠、洗衣廠、巴利雜貨攤、以及對本坡轉口貿易經濟命脈影響極大的沿海部門等。

在訪問中，引導我們參觀的多是廠方代理人，上至經理、秘書、主任，下至小職員，工頭等，也有一些廠是直接由工友作响導的。由於有些廠的性質是相同的，故沒有逐一採訪，茲將訪問經過略述於下：

恤衫廠、松香廠、新巴利 工友工作情况

二月廿二日，「三人訪問隊」首先訪問乃乃恤衫廠。該廠屬於商店性質，設立熱鬧的市區里，樓下是門市部，二、三樓便是工廠。二樓有裁剪，尺量和燙衣三部門。除燙衣皆為女工外，餘者是男女工友兼有。三樓的車衣部全是女工，車衣部中分為各個不同工作的小部門。如車衣領，釘鈕扣等。而一件衣的製成，就須經過各個不同部門的剪接。該廠平均每天出品約四百多件，全是男裝。包括睡衣，長恤衫，短襯衫等。全廠工友約四十多名，工資多以日薪計算。工友們白天除辛苦地工作外，晚上多有參加工會的學習班與其他活動。

接着，我們前往訪問永元成松香廠。該廠工友多是上了年紀的模範婦女——「紅頭巾」。全廠工友約六十名。工作部門有選裝部——即將不同種類的松香分開來。打磨部——松香粉，以及搬運工作。前者要站立着，而後者却要走動。其中以打磨部工作較為繁重且設備不衛生，由於語言上的限制，故無從進一步瞭解一般工友的待遇情況。我們也只好轉移陣地了。

下午，一點多鐘到達新巴利，這時候正是巴利營業最熱鬧的時刻，工友們都裸背赤腳地忙碌工作。這行業的營業性質與「吉來」店相似。不同的是沒有店面，而是一攤攤圍起來。所販賣的多是糯米、豆類及乾糧罐頭等食品。據一名巴利業工友訴說：「在過去舊政府時期，巴利工友是受到重重的剝削和欺壓的。老板沒有實行勞工法令，每天工作得從早上八點開始直到夜晚，而連

一刻鐘的休息都沒有。中餐的時間沒有規定，在下午二點才進中餐都是常有的事。這還不打緊，令人氣憤的，有一些攤主竟威迫工友在工餘後，看顧老板的兒女及煮飯等家務。更可惡的是有些攤主甚至僱用了王親國戚參進工友中，專事進行挑撥離間工作企圖擊破工友的組織。據說：一個幹了十二年的舊工友，其薪金每月才區區八十元。目前雖然已有了些微改善，但工友們仍舊在「吃不飽，餓不死，穿不暖」的窮困威迫下過着牛馬般的生活。但是工友們是充滿信心的，只要巴利業的兄弟們擴大了組織，團結起來，相信工友們的合理要求必定能獲得勝利。

藥品是這樣製造的

二月二十三日早上，訪問永安堂，當我們進入有冷氣設備的辦事處，說明來意後，一行人便隨着廠方代理人步上二樓。數百名穿着整齊的淺藍色制服的姐妹們，正忙碌地工作着，當我們一一行過她們身旁時，個個都抬起頭來打招呼，表示無限的高興和歡迎。雖然有很多姐妹我們是不認識的，但從她們那親切、和藹喜悅的表情中，流露着崇高的友誼。全廠工友共二百多名，皆為女工。工作幾乎是屬於包裝性質，計分有萬金油，頭痛粉，清快水，八卦丹等。其中以萬金油及八卦丹二部門工作較多。每一小組有四名工友，每名工友一小時能包一百多包，平均是「一人一天一千包」。如果貨品并非廠方趕着急要時，工作還算輕鬆點；要是廠方要趕貨，哪工友的手眼可就好像是開足馬力的機器，不斷地轉動着，因而在工友中，頭痛眼睛花有如家常便飯。除了包裝部門外，另有一部門是專製萬金油，它是單獨設立在二樓，備有四個大鐵壺，每壺由四名工友管理，鐵壺里裝滿着萬金油液體，進行裝油時，工友將壺上的小水龍頭一開一關；同時，另一手就把住鐵盤，盤上放置着二十四個小玻璃罐，液體由壺中流入罐里，時間、速度及動作都準確地配合着。如果是將萬金油裝放在小鐵盒時，那麼其開關轉移的配合，速度將令你手忙腳亂，措手不及。可是，工友們那種敏捷的動作，真算得上操縱自如，自然極了。這是工友們經過長期的工作鍛鍊後，所學到的技術，熟練的工作，取代了機器。在訪問中，廠方也不時反映出其出產及銷路的狀況，並贈送我們十多包萬金油。雖然，拿在手中顯得有點不便，但却也有用處，因為我們將出海訪問輪船起落貨工友。

我們沿着老巴利碼頭的石階，上了船公司專備的小汽艇，由工友駕駛，直開往停泊在防浪堤內的三艘貨輪。這天的貨物多是樹膠與米，還有一些箱頭。每隻船都有二個倉口，倉內分低倉、中倉、和上倉；由活動的木板及鋼鐵架成。船上備有二架起重機，工友將貨物疊好於鐵網內，由起重機吊上卸於輪船邊的大舢舨。搬運的工作情形，視貨物的品類而定，如樹膠是採用一張特製的鋼線網來裝放，每次能放十粒樹膠。而其他的貨物則

以粗大的麻繩縛住吊起。總之，這行業的工作相當繁重，每天在烈日下煎熬，而工作條件却沒有得到合理的保障，工作的不穩定，又要常受到包工頭的從中欺詐。平均一人每月收入約一百多元（以工計算），但如果是沒有船隻入港，工友便無工可做，唯有緊束肚皮地等待着工作的降臨。此行業的工友，由於工作時間的不固定，參加會的學習活動的工友很少；間或有之也不過是一些幹事罷了。但是他們對會的關心和熱愛，以及樸實、氣昂的工人品質是值得表揚的。

下午訪問太豐餅乾廠，全廠工友有一百多名，多是女工。工作分為車脚部（烘餅部）原料配製部，製珍部，染花及包餅等。待遇多以日薪及件工計算，月薪工作不定，一天二元至三元不等；件工則以包餅數量多寡計算，工友每天平均可得三元多，目前會屬下餅乾業有組織的計有金鷹、太豐、康元、祥和四間廠。為了加強同行業工友之團結，他們已成立一個總幹事會。

接下去訪問的是珍廠。珍廠多數設在亞力山大工業區，計有南洋、新昌、四安、裕昌、建興、和昌等廠。統計工友為數約一百多名，由於各廠組織情況的不同，有些廠幹事會雖並不很健全，但一般上工友們是熱愛工會的，一路來會所展開的各式各樣活動，珍廠工友們參加人數非常踴躍。我們深信，只要幹事們肯更積極地推動，再加上各方面從中給予協助，珍廠工友的組織，將更加鞏固和強有力。

勝利烟草廠，此廠乃本邦新興工業之一，其所出品的烟草，價額一般上倒可算是大衆化。產品有香烟，以及雪茄、烟絲（紅烟）等。工友約一百多名，多數為女工，目前該廠工友的薪金以日薪及件工計算。其中有一小部份印族工友專門負責做特種的烟草。

肥皂的製造過程

二月二十四日訪問隊再度出發，首先訪問的是花沙尼汽水廠，碰巧該廠的全部機器正在洗滌中，故廠方要我們另定一天，讓我們參觀廠的工作情況，故日期改為三月三日早上。

離開了花沙尼廠，我們乘車到荷蘭律五英里半錦昌肥皂廠。一進廠內，迎風吹來了一陣陣濃厚的肥皂氣味。滿地是油滑滑地，一不小心就會被滑倒，奇怪的是工友們個個竟赤着脚在工作，絲毫不怕肥皂水對腳部的刺激。全廠約有四十多名男女工友，多數是日薪，即肥皂的製成經過是這樣的：將生疏打、松香、鹽、椰油等混合成液體，放於二大鍋爐里煮成肥皂水，再流入一個個特製的木箱內，經過一天的時間，液體凝結後，就製成肥皂了。凝固後的肥皂再經過割切印花（廠標誌）和包裝，便成為貨品，所有的部門幾乎全是用手工。

在工餘時間里，工友們都參加各種學習活動，他們在廠鄰近設有辦事處，展開歌詠、巫文班等活動，及出版工人園地壁報。

參觀飲料廠

三月三日，我們再度訪問花沙尼汽水廠，廠方代理人是外國人。我們一進廠辦公室，先會見詢問處的一名華人女職員，當我們以方言向她表明來意時，她爽直地說：「對不起，福建話我不大會，不過可以說一些。」這時我們的其中一位團員，就以英語與她交談，雖然不很流利，但該女職員的反映，使我們感到這位女職員的待人接物，並沒有一些洋行職員所慣有的驕氣。她爽快坦白地說「你們讀華文，且又能講一口英語，雖然不很流利，但已是相當好了，像我，很可惜，連華語都不懂，不過目前我正在學習中，在家里我正和我姐姐學習一些口頭語……。」這時一名年青管工（洋人）來帶領我們去參觀。花沙尼廠和可口可樂廠是同設於一廠址，兩廠工友共有三百多名，多以日薪計算，據說廠方聘有醫生免費替生病者診治。廠工作最忙碌是年關過節與大日子，全部機器都開動工友全部總動員。我們除瞭解各個部門之工作外，並對汽水的製造過程，獲得一個概念，可口可樂乃由一罐罐可口可樂精，配加白糖而製成。此種精液出品於澳洲，由於藥質的關係，故它須蓄藏於一個冰房里，保持着三十至四十之溫度。訪問完後，該廠一名總經理（洋人）與我們談談一般情況，由該廠的一名華人職員翻譯。談話範圍包括工友的一般待遇、工作條件、以及每天的出產量，銷路等。

我們的觀感與希望

綜觀上述情況，雖然一般上有些廠的勞資關係尚好

，但有些廠方與工友仍然存着一層隔膜，而對工會存有敵視的態度，對工友採取無理的咒罵及挑撥等舉動，顯然的這種現象唯有造成勞資雙方關係惡化，且將迫使工友在不得已為求生存的情況下起來抗爭，這些缺點有待於今後逐步的改善。

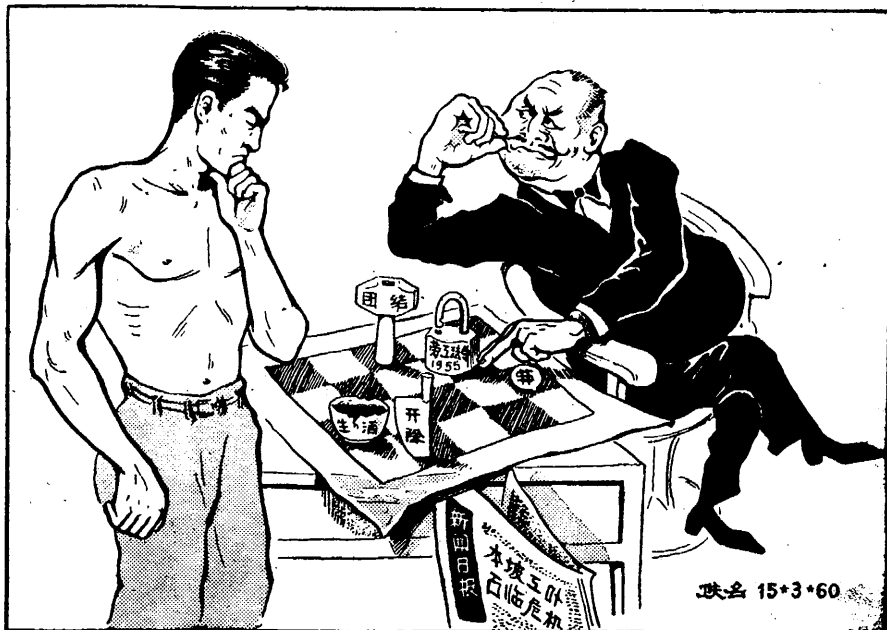
研討目前一般工友的生活情況，雖然基本上有些廠工友的待遇略有改善，但這并不意味着我們大多數工友的生活已經稱心如意，或全面改善了。事實上，目前仍然有許許多多不利於工友的事件發生，老板進行欺詐與迫害的手段是多樣式的。在待遇方面，我們認為有必要合理的加以調整，以適應日漸提高生活的程度，尤其是一般日薪及件工工友。

有關一些廠內工作的設備，我們認為也是有必要作進一步的改善，如有些廠地方多陰沉又潮濕，不很衛生，這對於工友的健康有着極壞的影響。我們希望廠方應立即加以注意。同時我們也認為政府當局應加強其勞工部人員的工作效能，經常巡察各廠情況，必要時可和有關工會人員取得聯絡。

工會這次舉辦慶祝週的意義，不只是鼓舞着幹事們對工作關心與勇毅肩負起新的鬥爭任務，同時也是教育和加強廣大工友們對會的觀念，提高他們的階級覺悟。從而在團結的基礎上培養出更多堅強的新幹事，獻身於工人運動的偉大事業。

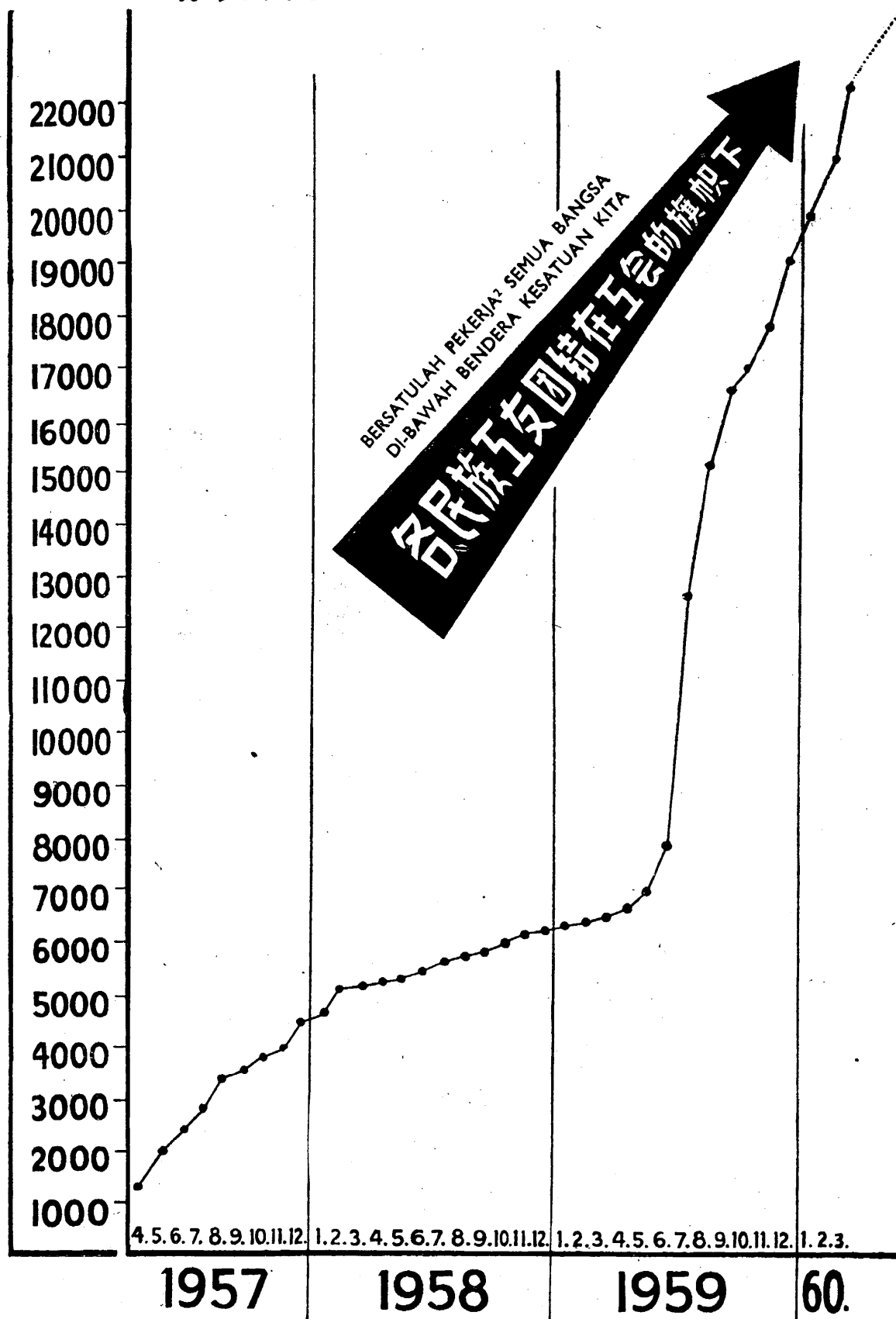
讓我們繼續發揚五年來的鬥爭精神，滿懷信心地面對着新政治局勢帶來的新任務，將工人階級的利益提到更高的階段上，在時代的烘爐里鍛鍊得更堅強，做一個優秀的工人戰士。

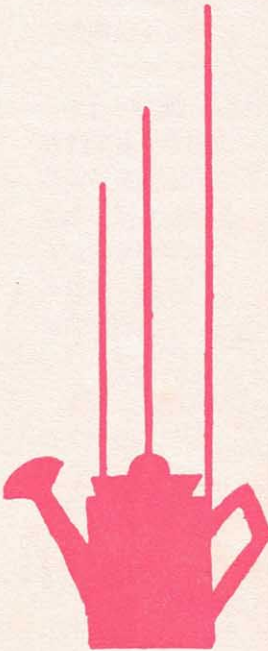
「勞資關係」

Perunding Majikan Dengan Pekerja

會員人數表 ANGGOTA² JUMLAH-NYA

生活小唱

——佚名——

工 作

一早就上工
辛苦忙勞動
袋里天天空
三餐吃不飽
工作還加重

老 板

老板臉紅紅
肚皮大又腫
走也走不動
出門坐汽車
住在烏龜洞
日夜做着發財夢

無 理

利用了包工
剝削咱們不計算
還要集體全開除
怎使咱們不心痛

行 動

我們僅僅要求復工
老板故意說不得空
乘機溜到英國兜風
合理要求被拒絕
叫我們怎能不行動
怎能不行動

團 結

罷工行動要採取

全廠工人團結緊
抗議老板太無理
罷工布條忙掛起
咱們要求是合理

互 助

工作分配樣樣齊
你燒火來我洗米
生活樣樣要集體
閒來唱歌又下棋
工友心里多歡喜

力 量

親愛的姊妹兄弟
洶湧般來自各地
帶來餅干與乾糧
還有棵條和囉地（麵包）
解囊捐款來救濟
決心支持咱們到底
支持到底

友 誼

大家圍坐在一起
集體遊戲要開始
碰球方式項項奇
玩得工友心歡喜
笑話聽得工友笑嘻嘻
大家玩得不分彼此
互相聯絡增友誼
決心團結，奮鬥到底！

漁人的呼喚 —玉娟—

狂風在呼號！

暴雨

洶浪

在澎湃叫囂。

在遙遠無邊的海洋上，

尋找生活的漁人，

艱苦地搏鬥着。

呵，你萬惡的洶浪，

暴雨，

狂風呀！

妳淹沒了魚舟，魚棚，

衝走漁人的汗和血，

你給漁人帶來橫禍，

却替漁主賺取財富。

給妹妹的信

親愛的妹妹們：

當妳們收到我的信時，一定感到很奇怪吧！這也難怪，因為我向來還不曾這樣做過。然而，自從我離開家庭到現在，不知不覺地已有一年多了。在我離開家庭的第一天，我就曾這樣的想過：為什麼我要離開這個家呢？我有父母、有兄弟、雖沒有姐姐，但也有三個妹妹，為什麼不能在一起過着美滿的家庭生活而偏要往外流浪，似乎沒有家似的。

最近，我好像又將和你們重新在一起了。誠然，這在久別的親友們看來，是一件興奮的事；可是，我却為這個問題而開始煩惱了。是不是我對這個家已經毫無留戀呢？不，我所煩惱的是：像我這樣一個毫無柔情的硬骨頭，是否能加入你們的生活里？或許你們對這句話的意思不十分明白吧！我的意思是：我們之間的生活內容距離太遠了，我始終都沒有改變過我對你們的態度和觀點。一路來，我都不滿意你們的生活。然而，由於我們從小便受到家庭傳統的影響，致使我們之間在感情上不能很融洽，許多生活上以至思想上的問題，都無法好好地提出來加以檢討，以便藉此提高我們的思想認識。談到閱讀，你們也算看了不少書了，相信你們也都知道：我們生存為的是什麼？

一個人從開始有了知識或開始學習的當兒，他便應該建立正確的觀點——學習是為了改進社會一切不平等，不合理的制度，是為了能更好地為人民羣衆服務。一個人如果生下來便一味只顧自己，而從不為別人着想過，那麼，像這樣的人，你們說他們對社會的進步有何貢獻呢？顯然地，他們只有起着阻礙作用，因為，進步是須要團結的。

現在，讓我來談談妳們，這也是我對妳們處理生活的態度的意見：

先談大梅：你從出來讀夜學的那個階段起，便已算是開始你的社會生活了，至今已有五年了。可是，在我腦海里，你在思想上仍舊沒有提高。五年來，和你一同學習的朋友，她們在今天已經是負起社會所賦予的工作了。而你呢？

你應該隨時隨地自我反省才對，在種種生活的細節方面，你是有許多缺點。比如，當你論及一些認識比較差的工友時，你便會驕傲起來而感到自滿了，以為此後對學習便可放盪不羈。但，我要提醒妳，這是在妳學習過程中的一種極危險的思想劣根性！你今天不是仍然生活在自己的小天地里？或許我的話會說得較尖耳，同時要求也許會過高了一點，但我相信這對妳來說是很必要的！

二梅：依我看來，你是一個性情好靜的人。可

是，我認為無論一個好靜或好動的人，只要他是思想進步的，對社會有所貢獻的，我都說他是一個好人。

有許多人都以為思想是一件很奧妙的事，尤其是進步的思想。其實，這都是錯誤的看法。所謂思想：即是我們腦里所想的一切東西，而它却是以客觀現實為基礎，作為客觀現實在腦子的反映。

許多人都藉口說沒有時間為社會服務與負責羣衆工作；可是，却又常去看戲，逛街、經常寫些無謂的信件。我知道這樣的一件事情：有個朋友，她生來便不十分漂亮，由於這點，又加上沒有參加集體活動或學習，因而很少朋友，尤其是異性的，便感到很寂寞并很渴望交朋友。為了滿足個人的慾望，她交了很多異性的筆友。在這里頭，她選中了一個，又把自己認為頂滿意的相片交換之後，同時，在來往信件中，相約了地點。但結果碰面時那個人不但沒有和她談話，在一氣之下和她別離了，隔天還寫一封信給她，并將她大罵了一頓。事後，她痛苦萬分……

像這樣的情形，是不是自尋煩惱？自然，看戲也算不了是怎樣壞，然而，一個人如果要加緊學習或有了工作，他能够天天都去看戲或逛街嗎？

我知道你有的是空餘時間，為什麼不好好地利用來參加集體生活呢？難道你願意一輩子這樣的活着嗎？為什麼我們不把時間好好地利用？為什麼我們不為社會上其他人的生活而着想？一個人活着有了工作目標，有了為大家服務的精神和思想才不會被在前進中的時代所淘汰。

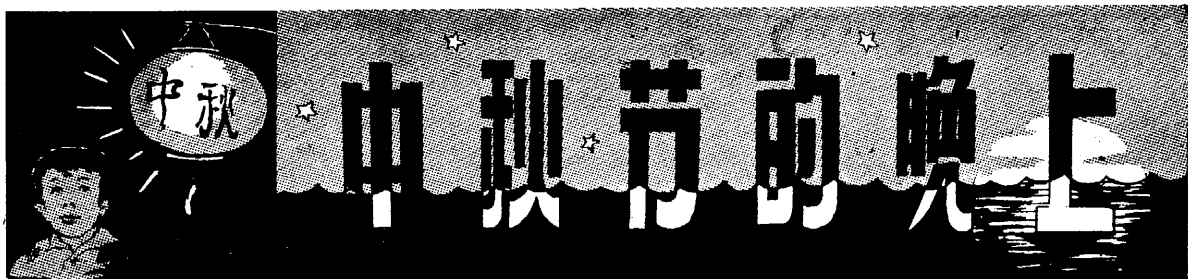
快拋棄你那種小資產階級的小姐式的生活吧！只要你願意重新改過自己的生活，我不但能幫助你，同時，我在家里也不會感到思想上的孤獨！

小梅：你是我最小的妹妹，然而，你是最早熟的，但不要忘記好好地對待自己的生活，雖然我並非和你生活在一起，但從你生活的點滴中，多多少少會知道你底思想，上面我也和二梅說過；思想是不可能空虛的，尤其是進步的思想更應不斷充實，不要讓非工人的思想擁擠在我們的腦袋，我是一個光榮的工人，你却是一個十足的小姐。

你想想，當朋友提起我的妹妹的時候——我是多麼的難受？你們都比窮苦人好，認識字，但你們為什麼不能好好利用自己的認識來幫助別人呢？……我不想再說了。

末後，我唯一的希望便是：你們在新的生活里糾正過去的缺點，希望總有一天我重和你們生活在一起。那時，在朋友的觀念里，你們的思想是進步的，是工人階級的思想，再也不是小姐們了！要記住：要使朋友對你們尊敬，你們便應在生活思想上徹底改變過來！

你們的五哥寒霜謹上 三月八日

— 石 育 —

在街邊，
有兩個人家，
兩個母親養着兩個孩子，
一個孩子穿着華麗的衣服，
皮鞋閃閃地發光；
手裏提着一盞鯉魚燈，
高興地在街上逛玩。

屋子裏，
母親笑嘻嘻地——
正忙着預備今晚的豐餐。

對面的「峇楂莉」樹下，
也有一個孩子——
臉龐上泛起了羨慕的眼光，
呆呆地望着那盞精巧的鯉魚燈。

風兒輕輕地吹來，

掀動着他的破衣角。
風兒呵，你能帶給他些什麼？

板屋裏的牆角，
在那「神爺燈」映照下——
一個枯瘦的影子不住地搖顫，
她正在想什麼呢？

孩子天真地投入母親的懷抱，
『媽媽，我要一盞鯉魚燈！』
沉寂中突然起了一場騷動
壁壁……拍拍……
『天壽，還不知死……』

板屋裏重歸寂靜，
孩子揉着破衣角幽幽地哀泣；
十條暗紅色的指痕，
印在他那鮮嫩的臉龐上。

雨 夜

思燕

夜深人靜，
我凝望着銀箭似的雨！
雨，
淅瀝，淅瀝……
仰首靜望天空，
天空黑壓壓陰沉沉

× × ×

但我的心並不感到冰冷
兩年了，
我遊遍大地，
尋覓一個棲身之處
但無情的現實，
使我在那漫長無際的大道上盲撞。

× × ×

整整兩年了，
面對着失業——
面對着
年邁的雙親，
成羣的弟妹，
我怎麼對得起他們……
我怎麼對得起他們呀！

× × ×

雨，
淅瀝，淅瀝……
昨夜的雲霧仍未消散
今朝的現實，
又要我
在那走不完的失業之路上顛簸！

走出來，跑回去

鄭君惠

歷來婦女問題總被列在首要問題之一，而結果總是不了了之。雖然，人們早就聽慣了『男女平等』這個口號，但喊者自喊，行者自行，井水與河水，界綫一點也不含糊。因為我們是生活在法治之邦的社會里，大家都有說話的自由，你有喊平等的自由，只要我高興，也有打小老婆的自由。要解決這個問題，并非易事。自從母性為中心的社會被男性取代之後，幾千年來，婦女早就失掉主動的反抗力了。她們只知道服侍丈夫，生兒育女，以『女子無才便是德』為天然的美德，然而在今天，這種情形似乎是不合時宜了。婦女們再也不能過着寄生式的生活了。因此，便有人急起號召婦女們『走出廚房』『向男人看齊』，但限于現實條件所約束，直到今天，婦女們依然不能突出『廚房』這個樊籠。

據報載，出席在東京舉行的太平洋及亞洲婦女大會的星洲代表，咸認為『星馬的多妻主義使她們的工作感到困難。』其中一位代表，甚且說：『吾人已達至某種程度，但要完全剷除此種婚姻罪惡之路途尚屬長遠』云云，肺腑之言，可知這種根深蒂固的『罪惡』并非等閒之事，也決非三幾個人的力量所能做到者。

然而，光從片面去處理問題，對現實絲毫也沒有益處；恰恰相反，它只能助長『罪惡』根苗的抬頭。

多妻主義所以會存在星馬二地，是因為社會貧富不均，婦女一般的工作能力不被重視，婦女在社會上，只有義務，沒有權利，這便是造成了婦女的不幸遭遇。

與此相反的是一些受着不同教育，不同觀點的人，一旦獲得了生活上的依賴，便不知天高地厚地滿足起來。對於與自己生活方式不同的人，便互相敵視與猜疑。

拿一些洋行的女職員來說，她們照理該是已經『走出廚房』的巾幗大英雄了吧？她們知道打字，搖搖電話是自己的才能；自然，月薪是比做粗工的婦女優厚得多了。對於服裝、髮式、以及『派對』晚會，無不興高采

烈的參與其盛，否則，便畫畫眉，塗塗口紅、指甲，除此之外，對旁的事恐怕就不很熱心。『走出廚房』聽來是很漂亮的，但若坐茶館，乘汽車，樣樣還須要男士們為之拉椅子，開車門，而對於自身必須怎樣做方能獲得解放這回事，却茫茫然，準此，我以為還不如『跑回廚房』的好！

熱帶地方，人們情思太枯燥了。因為枯燥，便需要鮮花去點綴點綴案頭，以增加風雅。因為渴求新鮮，奇事怪聞連續着出現。開心的玩意本來就不少，但最開心的或被人玩賞的，大致還是女人。

追溯周幽王為取樂褒姒，弄得國破人亡，但在御用的史家筆下，被罵的不是幽王，而是褒姒。唐之武則天做了皇帝，便觸犯了禮義廉恥的雅士們，不管她已花甲年華，不管道理之有無，總是給她戴上了一頂『淫婦』的大帽子，這才樂得手舞足蹈起來。

古代的婦女的一切工作技能本來就不落人後，不亞于男子的，難道我們今天的婦女都是先天不足，癱瘓不振，或僅限于高談解放而不願動用腦筋，動用力麼？！

『男女平等』是任何婦女所要爭取的權利，但其真正的平等，不是逢迎或者威脅的平等。凡是稍微有理智的人都不敢指斥『女人的工作能力較男人差』。男女之間所迥異者只是生理方面，除此之外，凡男子所能做者，女子也一樣會做。因為長期間受着無理的違反人性的奚落，使婦女在心理狀態中產生了一種自卑的觀念，不敢立刻突破出來罷了。倘若她們獲得了生活的起碼條件，除非糊塗蟲或低能兒，誰也不甘願淪為小姨太或妓女的。

但也許有人會質疑：

『女人走出廚房後，叫誰煮飯帶孩子？』

請放心，孩子會有人帶，飯也自有人煮，決不會餓着肚子的，先生們！

笑吧！美麗的獅島

——辛 火——

啊！美麗的獅島——親愛的母親，
今天，我第一次看到你的笑容，
笑得那麼慈祥。

啊！美麗的獅島——親愛的母親，
你第一次配得上這個光榮的稱號。
是你英勇的女兒，
流血流汗推翻了統治者得來的代價。

百多年來，一座殖民主義的大山，

四年來，另一座傀儡政權的大山，
緊緊地壓着，壓着……
壓在你苦難兒女的頭上。

但是，你苦難的兒女，
是不會甘心做奴隸的。
以往，在狼虎相奔馳，
黑暗得如同地獄的地方，
他們暫時抑制着心中的仇恨。

等待時機。
他們深深地相信着，
光明的神終有降臨的一天。

今天，他們團結起來了！
他們用自己的力量，
把緊壓在頭上的兩座大山，
埋葬在大海的深處。

美麗的獅島——親愛的母親。

笑吧！妳愉快地笑吧！
妳底兒女已成長壯大了；
他們勇敢忠心地
永遠保衛着妳！
他們刻苦耐勞地
將把妳建設得更繁榮，更富強！
笑吧！
美麗的獅島——親愛的母親。

車衣女工

——黃秀蘭——

我是一個車衣的女工。

車衣的生活，外表看來倒是輕鬆，整天躲在屋子裏，不愁風吹雨打。然而，外行的人又那里會了解車衣生活的苦處呢？每一天要做上十五六小時，才換來區區的幾元，僅夠維持兩餐稀粥而已。終年忙到頭，却過着吃不飽，餓不死的生活。

爲了要生活，工作雖然辛苦，也只好挨下去。在今日不合理的社會里，人是不能有自己的志願的。失業者多得很，你不做，他要做，爲了要生活，不得不保持這份職位，不得不忍氣吞聲的埋頭苦幹下去。

車衣這一行，一年之中，有幾個月是「旺月」，在旺月時工作便大忙特忙，一去拿衣件，老板便把一大堆的布料推給你做，有時候一下子拿回來幾十件。老板又說這些要緊，那些也要緊，規定什麼時候要車好交衣，必須一刻不差，否則，工作隨時隨刻會被除掉。

這些還不足爲奇呢，逢到「淡月」，更加受罪了，

往往白走許多趟的冤枉路，而一件衣料也沒有，問老板什麼時候有工作，他隨口說：『下午來看看，』到了下午說明天。這簡直是有意爲難我們工人。這種生活，是多麼令人難過啊！

有一次，老板不知哪來的善心，大發慈悲，叫我們工友搬進場內去工作。當然，在場內接到的工作比以前多些，因此我們便接受了他的好意。

自新政府執政後，嚴格施行勞工法令，規定職工一律每日工作八小時，超時必須津貼，否則工人有權力控告老板。於是他來了個一百八十度的轉變，立刻發出佈告，實行八小時工作，無論件薪月薪工人一概如此。如今老板再也不敢要我們趕夜工了，自然，他爲的是怕發給工人超時津貼。也因爲這些變化，我才有些工餘的時間來工會學習，希望經過不斷的努力，使我這個空虛的頭腦充實起來。

黃小滿

參加讀書班的感想

亞 秀

自從我加入工會後，不久便到工會所主辦的讀書班參加學習。這個機會怎教我不興奮呢？因我自小就生活在勞苦階級的家庭裏，日子過得很苦。父母親一天到晚都在外工作，做一天食一天，兄弟姐妹又多，那談得上給兒女們讀書呢？十多歲時我就踏進社會，整天埋頭地工作，對學習方面都沒有時間去照顧。記得有一次我會談到要去學習，就被那個剝削我們的壞傢伙——「老板」輕視的說：「做工人，談什麼讀書呢？讀了有什麼用，有飯吃算你幸運囉！」當時我聽了心裏很難受，埋怨我們工人為什麼永遠沒有求知識的機會，而注定要一輩子被人壓迫和剝削呢？

後來我轉到另一間工廠工作，廠內有幾位工友正在籌備加入工會的工作，他們也邀我加入工會。那時，我聽到「工會」兩個字有點提心吊胆。因為有個老板曾這樣威嚇過我說：「參加工會以後到什麼地方都沒有人要僱用妳。」由於那時我認識差，就被這些謊謬的話所模糊

了，所以一時還不敢加入工會。然而，這幾位工友卻很誠懇和耐心地將工人眼前所遭受的重重壓迫，一一的給我指出。這時，我才逐漸地真正的了解到這些壓迫者是如何的卑鄙和可恨！於是我便加入了工會。

剝削我們的傢伙是最怕我們提高認識與文化水平。我現在能在學習班裏學習是誰給予我們的機會呢？毫無疑問，是真正代表我們工人利益的工會——她給我們工人帶來了許多幸福。自從我們投到工會的懷抱裏，參加各項活動以後，我們的文化水平已漸漸地提高，有關時事方面的認識也獲得不少。目前工人的生活究竟是處在什麼情況底下？資方是如何的壓迫和剝削我們？這些問題，過去我是不了解的，而今天也都認識了。這也是工會給予我的教育，所以我對她的印象很深，並非常感激她，爲了報答她的恩惠，我應該更愛護學習班，努力學習，以便更好的爲工友服務。

生活的苦海

——記一位半工半讀的朋友——

我有一位朋友，她是我的老鄰居。她六歲時父親就逝世了，只剩下一個母親撫養她長大。

她的母親是一位勤勞的賢母，白天替人家洗衣服，晚上又要上街去賣水果，這樣辛苦的工作，賺到的錢却僅僅够維持母女倆的生活。但她的母親知道，在現社會里，兒女的教育問題是非常重要的，所以，拚着老命去爭些錢來供給女兒求學。她也知道自己有機會讀書是非常難得的，所以她很用功，每次考試都是名列前茅。當她的母親獲悉她考第一名時，總是喜歡對一些鄰居說：「我的女兒，又考到第一名了。如果她唸完高中，而我還活着的話，我一定要設法送她進大學。」

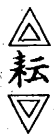
當她修完高中一年的那年，她的母親不幸因操勞過度而病逝了。這事情對她是個極大的打擊，使她終日流淚，非常悲傷。從此，她便無依無靠了。幸好，她有一個好同學，很同情她的處境，所以經常安慰和鼓勵她，同時還在經濟上幫助她，使她能繼續求學，而她本身也立下志願，無論如何一定要修完高中。一方面是要完成母親生前的願望；另一方面是爲了自己將來的前途。雖然那位朋友是很樂意幫助她，但從此她却加重了精神上的

負擔。因爲她常想着，長期接受別人的幫助，總不是個好辦法。而當她知道那位同學的家境也是相當困難的時候，她就更加難過了。

從那時候起，她的腦子里從未間斷地想着這問題，經過兩三星期的考慮後，她終於決定找個出路，替人家洗衣裳或比洗衣更繁重的工作，她都願意幹。只要能維持自己的生活而又有機會讀書的話，就是苦一點，她也準備接受。她做過短工——替人家挑水。洗過衣服，但都只是暫時性的工作。生活很不安定，可是並不會分散她對功課的注意力。後來，由鄰家一位老婦女（做建築的女工）的介紹，她加入建築工友的隊伍了，負起搬運磚頭的工作。這工作雖然很繁重，但她並未嘆苦，反而把她鍛鍊得更堅強，更了解生活的意義。早上她穿着校服去上課，中午她穿着工人衣服上建築工場工作。有時在晚上，她還幫助一些工友學習文化。

她一直在生活線上掙扎着，經過了一番苦鬥，終於修完高中課程而畢業了。但是在她的心里，還是一直懷戀着已故的慈母。

一段苦日子

在一個貧富懸殊的社會里，工人階級的生活是非常貧困痛苦的。我從自己的生活中深深地體味到這種悲苦。當我年紀很小的時候，我就被擯棄在學校的大門外，踏進紛紜複雜的社會里我工作。由於年紀太小，加上營養不足，我的身體瘦弱不堪。當母親帶着我去見老板求職的時候，老板一看我的模樣，就連忙搖着他那腫肥的頭顱說：「你們以為我請工人為的是叫他們來白吃飯的嗎？像這種乾柴似的小孩子能做些什麼？還是回去跟野孩子一起玩泥沙去吧！」聽了這番刻薄的話，我跟母親也唯有含着眼淚，帶着破碎的心走回家去。

為着三餐奔波了許久，幸而有一天，一個在有錢人家里當廚夫的鄰居，把我介紹到他的老板家里當傭人。初時老板娘見我瘦小，不想錄用，後來經我們再三請求，她才「大發慈悲」，以每月二十塊錢的工資與每日供給兩餐的代價僱用我。從這時候起，我就離別了相依為命的母親，開始過着孤苦伶仃牛馬不如的生活了。

每天清早五點多起身以後，一雙手就忙個不停，洗

衣，擦地板，照顧老板的三個兒女，此外還得做無數的雜務。一直忙到晚上十一點多鐘才有喘氣的機會。有時候碰到老板娘脾氣不好，還要無緣無故挨受一頓臭罵。這種非人的生活，對於一個小小的少年來說，真是說不出的辛酸。我咬着牙根忍住各種壓迫和侮辱，渡過了一段相當長的時間，可是這個飯碗還是保不住。原因是這樣的，有一次，老板的女兒患了嚴重的咳嗽症，我日夜侍候在她的身旁，可是身體偏不爭氣，被她的病所傳染，也跟着病倒在牀上，不能工作。這一來，可恨的老板娘反而說我會把病傳染給他們一家大小，就借故把我開除了。

於是我失業了，東找西尋，好不容易才在一間招聘新工的工廠里找到一份工作，從此我不再過着孤獨的生活。每天，我跟廠內的工友們一起工作，晚上一些認識較高的工友教我學習文化，使我感到友誼的可貴，同時體會到只有在集體的生活里，才能够培養人間最真摯與高尚的友誼。

我的童年生活

— 森 民 —

人生最幸福的生活是在那一個時期呢？許多人都會說是「童年時代」。但是，我並不覺得童年時代是幸福的。我并未曾過着幸福的童年時代。

記得當我懂得聽話的時候，時常會聽到母親對別人說：「當亞九（指我）出世三朝之後，他的父親就被日本鬼子殺害了。」我聽了這些話，小小的心靈往往會感到非常的痛苦和悲傷。

當我六歲的時候，便跟着媽媽在膠園里拿着小桶收膠水，每天都過着風吹雨打的生活。在七歲時候，我便進入一間華文小學校讀書。那時，我上午上學，下午又得回到膠林里，幫助媽媽收膠水，我童年最幸

福的生活，就是這樣了。然而，好景不常留，那時剛好是一九四八年，在緊急法令下，我們的學校及附近一帶的房屋，都被兇惡的統治者以一把火燒光了。這是人人都知道的。以後，統治者便把附近一帶的人民都集中在一個新村里了。那時候，我們的生活更加痛苦了，舉動也得不到自由了。那時，我再也沒法見到學校里老師們慈愛的臉容了。

過了一個時期，更加不幸的事情又來臨了，母親不知怎的被政府引用緊急法令扣留了。以後，我也不能再見到母親的慈容了。從此，就孤苦伶仃地結束了我的童年生活。

bE 調 2/4 4/4
 活潑、跳躍

有這麼一個女幹事

長工詞
 石倩曲

(重復時、用原速度)

||: 5 | 1 1 1 3 2 | 1 1 1 5 | 1 1 1 2 3 4 | 5 . 5 |
 (1) 有 這 么 一 個 年 青 有 為 的 女 幹 事 她
 (2) 身 材 適 中 個 子 壯 圓 圓 的 臉 孔
 (3) 黑 溜 溜 的 眼 睛 長 長 的 辮 子 誰
 不 曉 得 她 就 是 三 年 級 的 級 長 張 大 萍 . FINE.

(稍慢)

(1) 3 | 6 5 3 6 6 5 | 3 2 1 2 3 - | 6 6 3 5 3 3 2 1 | 6 6 1 5 6 - |
 (2) 那 張 大 萍 從 沒 進 過 學 校 . 如 今 却 能 寫 上 几 百 字 的 文 章 .
 旧 年 過 去 新 年 到 . 年 青 有 為 的 張 大 萍 .
 6 1 2 1 2 3 | 3 5 1 2 3 - | 1 1 1 6 3 3 3 2 | 1 2 5 3 . 5 |
 想 起 她 當 初 參 加 學 習 班 . 談 起 書 來 發 音 不 准 且 又 慢 ,
 長 得 更 結 實 , 字 也 認 得 多 , 手 里 寫 得 香 香 麗 麗 的 字 體 .
 6 6 6 3 2 2 2 3 | 2 1 6 5 6 . 3 | 6 5 3 6 6 5 | 3 2 1 2 3 - |
 寫 起 字 來 不 是 多 一 點 就 是 少 一 划 . 她 只 跟 相 熟 的 姐 妹 們 談 話 .
 口 里 說 得 流 利 所 的 普 通 話 . 問 起 她 怎 能 進 步 這 樣 快 .
 6 6 3 5 3 3 2 1 | 6 6 1 5 6 - | 6 1 2 1 2 3 | 3 5 1 2 3 - |
 要 是 來 一 個 陌 生 人 她 却 躲 起 來 . 柳 住 姐 妹 們 的 衣 角 .
 問 起 她 怎 會 成 績 這 樣 好 , 張 大 萍 開 口 笑 着 說 :
 1 1 1 6 3 3 3 2 | 1 2 5 3 . 5 | 6 6 6 3 2 2 2 3 | 2 1 6 5 6 : |
 羞 答 答 的 低 下 頭 不 說 一 句 話 . 羞 答 答 的 低 下 頭 不 說 一 句 話 .
 積 極 工 作 提 高 認 識 不 落 後 , 認 真 讀 書 努 力 學 習 不 放 松 .

淘洗錫米

稍慢

(錫米山之歌插曲)

女声齐唱

馬人曲

3 2 — — — || 2 3 6 1 2 2 1 6 | 5 6 1 5 6 6 5 6 | 1 1 5 6 5 2 |

(一) 洗 琉 瑯 啊 洗 琉 瑯 呀 洗 琉 瑯 呀 日 日

(二) 天 未 光 呀 就 起 床 呀 穿 件 水 褲 濕 衣

(三) 洗 琉 瑯 呀 洗 琉 瑯 呀 洗 琉 瑯 呀 日 日

(四) 到了 釐 坊 呀 天 光 亮 呀 快 快 就 呀 下 琉

4 — — — 4 5 4 | 2 2 4 5 6 5 6 | 4 5 2 1 6 6 1 | 4 4 1 4 2 1 6 1 |

忙 為 了 油 鹽 和 柴 米 天 未 光 來 到 釐

裳 冷 風 刺 骨 約 誰 受 吃 的 是 昨 日 隔 夜

忙 為 了 油 鹽 和 柴 米 天 未 光 來 到 釐

瑯 頭 店 在 瑯 瑯 面 上 可 能 又 要 罵 一

2 — — — 3 3 0 || 2 3 6 1 2 2 1 6 | 5 6 1 7 6 6 5 6 | 5 6 1 7 6 7 6 2 |

坊 烈 日 照 空 呀 在 頭 上 呀 汗 流 滿 身 臭 衣

湯 琉 瑯 轉 呀 轉 又 轉 呀 溜 走 了 多 少 吋

坊 4 — — — 4 4 5 | 6 6 5 6 1 7 6 | 5 1 5 2 4 4 5 | 2 2 1 2 6 6 1 |

裳 活 水 漫 沙 半 個 瑯 生 起 病 來 臉 黃

光 琉 瑯 邊 呀 世 世 旁

2 — — — 3 2 0 || 6 6 5 6 1 7 | 6 1 6 0 | 2 2 3 6 1 2 2 1 6 5 | 5 5 6 2 4 5 5 4 3 2 |

黃 頭 店 荷 包 日 日 漲 (一) 除 去 沙 石 和 泥 建 眼 看 錫 米 紅 邊 邊

(二) 不 管 半 斤 和 八 兩 頭 店 一 定 要 舉

2 2 2 4 5 4 5 6 | 1 1 1 7 6 5 6 1 7 | 6 — — — 6 5 6 | 1 1 1 7 6 5 6 2 7 |

姐 妹 們 呀 琉 瑯 轉 水 浸 過 又 腳 冷 軟 腰 酸 骨 疼 背 又

6 — — — 5 6 0 | 2 2 2 5 6 6 5 4 | 3 2 1 3 2 3 2 — — — | 6 5 4 5 6 1 6 |

玆 頭 店 哪 還 嫌 偷 懶 忽 起 了

5 6 4 5 3 2 3 | 1 2 6 1 2 4 | 4 4 4 5 2 1 2 | 6 6 1 2 3 2 — — — | 4 4 2 4 5 4 5 |

店 中 的 硤 米 紅 油 鹽 柴 米 日 日 光 頭 店 平 時 无 商 量

5 5 4 5 6 — — — | 2 4 1 2 6 6 1 | 2 4 5 6 6 6 5 6 5 | 4 5 6 1 2 — — — | 2 — — — 3 2 0 |

何 年 何 月 何 日 呀 不 是 日 云 云 升 見 太 陽

鳴謝

此次，本會為慶祝五週年紀念而出版特輯，承蒙各社團與工團刊登賀詞，各商家惠登廣告，謹此致萬二分謝意。

汎星各業職工聯合會啟

編後話

—編委會—

特刊終於如期地與大家見面了，我們感到喜憂交集。喜者：在大家合作下，經歷了各種挫折與衝破了不少障礙，我們總算如釋重擔地將這本特刊作為迎接工會五週年紀念之禮物而獻給大家。憂者：由於客觀上的限制，加以我們主觀上的能力差，這本特刊必然不會令讀者們滿意，尤其是那些日夜期望着的工友們。

本來，將編特刊的重責放在我們這羣毫無經驗的年青人身上，正如駕駛着一隻載貨過重的船飄流在狂風大浪的海洋上，隨時都有沉沒的可能。然而，俗語說：「三個臭皮匠，湊成一個諸葛亮」，就這樣，我們憑着青年人的滿腔熱情，抱着從工作中學習的態度接受這項艱巨任務，以作一次大胆的嘗試。盡管如此，作為辛勤勞動的結晶品，我們是珍惜它，而我們也深信，在這一點，工友們與我們是完全一致。但是，我們也準備着接受工友們大公無私的嚴厲批評，並且誠懇地希望關心這本特刊的朋友們能不吝賜教，指正工作中的缺點。

經歷了五年艱難而持久的鬥爭，遭遇了幾次狂風暴雨的考驗，星洲工人運動並沒有被消滅，反而如雨後春筍般日益壯大與發展，英勇的工人階級不但沒有退却，反而信心百倍地挺起胸，昂起頭，抱着更大的決心準備迎接更艱巨而偉大的任務。這些事實，又一次証明了「工人階級的牢不可破的團結是鬥爭勝利的最有力保證」這個真理的正確性。

今天，這有利於人民的政治局面的出現，是全民一致堅持反殖民主義鬥爭的一個勝利。作為鬥爭的成果，它是值得大家歡呼鼓舞。然而，作為實現一個獨立、民主、和平與統一的馬來亞的整個運動中之一個小環節，我們實不該被這一個小勝利——星洲內部區域性自治沖昏了頭腦而感到自滿。「從勝利走向勝利」，我們應在現有的基礎上，進一步地更努力與更英勇地面對歷史所賦予我們的現階段的基本任務，以期爭取更大的勝利。

因此，我們有必要以冷靜的頭腦認清客觀社會的發展規律，穩步地繼續前進。找捷徑，太急躁、是易於栽筋斗；繞大圈、走太慢、會被潮流沖掉，全都不好。我們應腳踏實地，穩紮穩打；既要避免毫不顧忌地橫衝直撞，也不好成為畏首畏尾的恐懼病者。

特刊工作雖結束了，然而，我們的任務還未完成。那麼，讓我們在今後的工作中像兄弟姐妹般地攜手合作吧！

由於語言上的限制，人手上的缺乏，我們只能將幾篇主要報告與文章譯成四種語文，尤其國語與淡米爾語在份量上顯得較少，我們懇望巫、印族工友們能給予諒解。對於勞工律政部長貝恩先生在百忙中為我們選寫祝詞，一些敬愛的朋友們幫忙我們設計封面與翻譯工作，我們謹此致謝。

「嚴冬過後是春天，黑暗消逝黎明來。」那麼，讓我們盡最大的努力渡過嚴冬，迎接春天，以果敢堅決的行動驅逐黑暗，使黎明早日降臨吧！

汎星各業職工聯合會五週年紀念誌慶

爲實現美好社會齊奮鬥 堅決捍衛工人羣衆利益

馬來亞黃梨工友聯合總會
星洲軍港工友聯合會
星洲縫業店員職工聯合會
星洲咖啡餐酒吧工友聯合會
星洲茶理電髮業僱員職工聯合會
新加坡膠商織工友聯合會
新加坡坡紡車製罐工友聯合會
新加坡坡鞋業器工友聯合會
新加坡坡籐產工友聯合會
新加坡坡海洋人僱員職工聯合會
新加坡坡魚業金職工友聯合會
新加坡坡五廠商工友聯合會
新加坡坡機械工程僱員職工聯合會
新加坡坡食品飲料職工聯合會
新加坡坡汽車工廠僱員職工聯合會
新加坡坡書報印務業職工聯合會
新加坡坡電氣及電訊職工聯合會

同 賀

汎星各業職工聯合會五週年紀念誌慶

全星工友團結起來 促進工運早日統一

新加坡職工聯合總會敬賀

汎星各業職工聯合會五週年紀念誌慶

站穩工人立場 維護真理正義

新加坡鄉村人民聯合會
新加坡鄉村人民聯合會
星洲小販公會
星洲小販公會
新加坡市區小販聯誼會
同賀

汎星各業職工聯合會五週年紀念誌慶

加強民族團結 實現星馬統一

全星陸路運輸工友聯合總會
新加坡土木建造工程工友聯合總會
新加坡公共機構僱員聯合總會
新加坡海港局職員公會
同賀

汎星各業職工聯合會五週年紀念誌慶

普及工人教育

新加坡藝術劇場
康樂音樂研究會
同賀

出版者：汎星各業職工聯合會

編者：編輯委員會

承印：新加坡文化印務公司

日期：一九六零年四月十日

—非賣品—
